

10 жовтня 2017 року

Шановна Національна спільнота з управління інцидентами:

Орієнтовний план (виданий у 2004 році) пропонує послідовну національну ідею, яка дозволяє партнерам по всьому світу спільно працювати над тим, щоб запобігати інцидентам, реагувати на них, відновлювати їх і пом'якшувати їхні наслідки, незалежно від їхньої причини, розміру, місцезнаходження чи складності.

З того часу, як Федеральне агентство з питань надзвичайних ситуацій (FEMA) востаннє опублікувало керівництво NIMS у 2008 році, рівень оцінки ризиків значно зріс, а наші національні можливості з управління інцидентами стали більш зрілими. "Цей огляд включає в себе отримані уроки та найкращі практики з різних дисциплін на всіх рівнях управління, починаючи з приватного сектору і закінчуючи недержавними організаціями".

Адміністратор FEMA, як голова Національного інтеграційного центру, відповідає за управління та підтримку NIMS, і відповідно до Закону про реформування системи управління надзвичайними ситуаціями після Катріни, видаватиме оновлену інструкцію NIMS та підтримуватиме її імплементацію.

Я вважаю, що ця версія NIMS підвищує нашу національну готовність і веде нас разом у майбутнє управління інцидентами.

Щиро ваш,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Elaine C.", written over a light blue circular stamp.

Elaine C.

Виконуючий обов'язки міністра

10 жовтня 2017 року

Шановна спільнота NIMS:

З того часу, як Міністерство внутрішньої безпеки вперше опублікувало Національну систему управління інцидентами (NIMS) у 2004 році, наша країна досягла значних успіхів у спільній роботі до, під час і після надзвичайних ситуацій та запланованих заходів. Щодня чоловіки і жінки з найрізноманітніших організацій працюють разом, щоб врятувати життя, захистити майно і навколишнє середовище. Ця національна єдність зусиль зміцнює організації в усьому суспільстві, дозволяючи їм ділитися ресурсами та допомагати один одному в скрутну хвилину.

Щоб забезпечити актуальність, точність і сучасність керівництва NIMS, FEMA залучила партнерів і фахівців-практиків з широкого спектру дисциплін на всіх рівнях управління, з приватного сектору, племен і неурядових організацій. У цьому документі збережено значну частину матеріалу з версії NIMS 2008 р. Керівництво синхронізовано зі змінами в законодавстві, політиці та передовому досвіді, а також додано інформацію про роль персоналу, який працює за межами місця інциденту, в тому числі вищого керівництва та персоналу центрів з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

Можливо, більше, ніж будь-яка інша настанова з внутрішньої безпеки, NIMS завжди був і залишається продуктом практиків, заснованим на досвіді аварійно-рятувального персоналу, який щодня реагує на інциденти. У міру того, як NIMS продовжує вдосконалюватися, його мета залишається незмінною: посилити єдність зусиль шляхом забезпечення комплексного підходу до управління інцидентами. Я вважаю, що цей документ сприяє досягненню цієї мети, і я із задоволенням схвалюю та затверджую цю переглянуту версію NIMS.

З повагою,

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Brock Long'.

Брок Лонг
Адміністратор

Зміст

I.	Основи та концепції NIMS	1
	Вступ	1
	Застосування та сфера використання	2
	Керівні принципи NIMS.....	3
	Передумови.....	3
	Ключові терміни	4
	Супересія (Перезавантаження)	5
II.	Управління ресурсами	6
	Готовність до управління ресурсами.....	6
	Управління ресурсами під час інциденту	12
	Призначення інцидентів	13
	Незатребувані ресурси	14
	Постраждалі як ресурси	15
	Приватні та волонтерські організації	16
	Взаємодопомога	17
III.	Командування та координація	19
	Характеристики управління NIMS.....	20
	Система управління інцидентами (ICS).....	24
	Об'єднане командування.....	25
	Обов'язки Командувача інцидентом та Об'єданого командування	25
	Єдиний командний склад	26
	Спеціаліст з питань громадської інформації	27
	Відповідальний за безпеку	27
	Офіцер зв'язку	27
	Додаткові посади командного складу	28
	Операційний відділ.....	28
	Секція планування.....	28
	Секція логістики	29
	Фінансово-адміністративна секція.....	29
	Функція розвідки/розслідування.....	30
	Командний пункт інциденту	31
	Театральні майданчики.....	31
	База інцидентів	31
	Табори.....	32
	Команди допомоги в управлінні інцидентами.....	33
	Центри управління в надзвичайних ситуаціях (ЦУНС)	35
	Відомча структура.....	37
	Нормальна робота або стійкий стан	38
	Рівні активації.....	38
	Деактивація	39
	Міжвідомча координаційна група (МКГ)	39
	Спільна інформаційна система (JIS)	41

Об'єднаний інформаційний центр(ІІС)	42
Організаційна незалежність	43
Донесення інформації до громадськості та зацікавлених сторін	43
Взаємозв'язок командних і координаційних структур NIMS	46
IV. Співпраця та об'єднання Управління інформацією	49
Управління комунікаціями	51
Інформація про інцидент	53
План збору даних.....	54
Валідація.....	55
Аналіз.....	55
Поширення	55
Оновлення	55
Комунікаційні стандарти та формати	56
Проста мова.....	56
Інтероперабельність даних	56
Соціальні мережі	57
V. Висновок	59
VI. Глосарій	60
VII. Список скорочень	72
VIII. Ресурси	74
Супровідні документи NIMS	74
Відповідний закон.....	75
Додаткові допоміжні матеріали.....	76
Додаток А. Система управління інцидентами	79
Мета	79
Організація цього додатку.....	79
ICS Вкладка 1-ІКС Організація	81
Вкладка 2 - Операційна секція ICS	86
ICS Вкладка 3 - Розділ планування.....	91
Приклади технічних спеціалістів.....	93
Вкладка 4 - Секція логістики ICS.....	94
Вкладка 5 ICS - Фінансово-адміністративна секція	97
Вкладка 6 ICS - Функція розвідки/розслідування	99
Вкладка 7 ICS - Консолідація управління декількома інцидентами	102
Місцезнаходження територіального командування.....	104
Відносини підпорядкування зонального командування	104
Вкладка 8 ICS - Планування дій щодо інциденту	105
ICS Tab 9-ICS Forms.....	111
Табл. 10 - Основні функції командувача інцидентом або об'єднаного командування, командного складу та генерального штабу.....	113

Додаток В. Організації Східногопартнерства	116
Мета	116
Організація цього додатку	116
Вкладка ЕОС 1 - Система управління інцидентами (ICS) абоструктура ЕОС, подібна до ICS	117
Вкладка 2 - Структура ЕОС моделі підтримки інцидентів (ISM).....	120
Вкладка ЕОС 3 - Відомча структура ЕОС	123

I. Основи та концепції NIMS

A. Вступ

Громади по всій країні стикаються з різноманітними загрозами, небезпеками та подіями. Розмір, частота, складність і масштаби цих інцидентів¹ різняться, але всі вони залучають широкий спектр персоналу та організацій для координації зусиль з порятунку життів, стабілізації ситуації, захисту майна та навколишнього середовища. Щодня юрисдикції та організації працюють разом, обмінюючись ресурсами, інтегруючи тактику і діючи спільно. Незалежно від того, чи знаходяться ці організації поблизу, чи підтримують одна одну з різних куточків країни, їхній успіх залежить від спільного, оперативного сумісного підходу до обміну ресурсами, координації та управління інцидентами, а також передача інформації. Національна система управління інцидентами (NIMS) визначає цей комплексний підхід.

NIMS орієнтує органи влади всіх рівнів, неурядові організації (NGO) та приватний сектор на спільну роботу з метою запобігання, захисту, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення після інцидентів. NIMS забезпечує зацікавлені сторони в усьому суспільстві² спільну термінологію, системи та процеси для успішної реалізації можливостей, описаних у Національній системі готовності.³ NIMS визначає операційні системи, включаючи Систему управління інцидентами (ICS), структури Центру управління надзвичайними ситуаціями (EOC) та Міжвідомчі координаційні групи (MAC Groups), які керують спільною роботою персоналу під час інцидентів. NIMS застосовується до всіх інцидентів, від дорожньо-транспортних пригод до великих катастроф.

Юрисдикції та організації, що беруть участь в управлінні інцидентами, відрізняються за своїми повноваженнями, структурами управління, комунікаційними можливостями та протоколами, а також багатьма іншими факторами.

NIMS забезпечує загальну структуру для інтеграції цих різноманітних можливостей і досягнення спільної цілі. Вказівки, що містяться в цьому документі, включають рішення, розроблені на основі десятиліть досвіду роботи персоналу з ліквідації наслідків інцидентів по всій країні.

Цей документ складається з трьох основних компонентів:

- **Управління ресурсами** описує стандартні механізми для системного управління ресурсами, включаючи персонал, обладнання, матеріали, команди та приміщення, як до, так і під час інцидентів, щоб дозволити організаціям більш ефективно розподіляти ресурси, коли це необхідно.

¹ У цьому документі слово "інцидент" включає як заплановані події, так і надзвичайні ситуації та/або катастрофи всіх видів і масштабів. Додаткову інформацію див. у Глосарії.

² Широка спільнота - це зосередженість на забезпеченні участі в заходах з управління інцидентами ширшого кола осіб гравців з приватного та неприбуткового секторів, включаючи НВО та широку громадськість, у поєднанні з участю всіх рівнів влади з метою сприяння кращій координації та налагодженню робочих відносин.

³ Система національної готовності окреслює організований процес, який допомагає всьому суспільству досягти Мета національної готовності. Вона включає в себе і ґрунтується на існуючих політиках, програмах і керівних принципах, включаючи Національні рамки планування, Федеральні міжвідомчі оперативні плани і Звіт про національну готовність.

- **Керівництво та координація** описує керівні ролі, процеси та рекомендовані організаційні структури для управління інцидентами на оперативному рівні та рівні підтримки інцидентів, а також пояснює, як ці структури взаємодіють для ефективного та результативного управління інцидентами.
- **Управління комунікаціями та інформацією** описує системи та методи, які допомагають забезпечити персонал, що займається інцидентом, та інших осіб, які приймають рішення, засобами та інформацією, необхідними для прийняття рішень та їхнього інформування.

Ці компоненти представляють підхід до управління інцидентами, заснований на принципі "будівельних блоків". Застосування настанов для всіх трьох компонентів є життєво важливим для успішного впровадження NIMS.

В. Застосування та сфера використання

NIMS застосовується до всіх зацікавлених сторін, які мають обов'язки з управління інцидентами та надання підтримки. Аудиторія NIMS включає аварійно-рятувальні служби та інший персонал з управління надзвичайними ситуаціями, неурядові організації (наприклад, релігійні та громадські групи), приватний сектор, а також обраних і призначених посадових осіб, відповідальних за прийняття рішень щодо інцидентів. Всі інциденти, зусилля з управління, незалежно від інциденту або місця, повинні повністю охоплювати людей з інвалідністю та інших людей з обмеженими можливостями та функціональними потребами.⁴ Сфера застосування NIMS включає всі інциденти, незалежно від розміру, складності або масштабу, а також заплановані події (наприклад, спортивні заходи). У таблиці 1 описана корисність NIMS як доктрини управління інцидентами.

Таблиця 1: Огляд NIMS

NIMS -це	NIMS не є
<ul style="list-style-type: none"> • Комплексний, загальнонаціональний, системний підхід до управління інцидентами, включаючи командування та координацію інцидентів, управління ресурсами та інформацією 	<ul style="list-style-type: none"> • Тільки ICS • Застосовується лише до певного персоналу з реагування на надзвичайні ситуації/інциденти • Статична система
<ul style="list-style-type: none"> • Набір концепцій і принципів для всіх загроз, небезпек і подій у всіх сферах діяльності місії (запобігання, захист, пом'якшення наслідків, реагування, відновлення) 	<ul style="list-style-type: none"> • План реагування
<ul style="list-style-type: none"> • Масштабований, гнучкий та адаптований; використовується для всіх інцидентів, від повсякденних до масштабних 	<ul style="list-style-type: none"> • Використовується лише під час масштабних інцидентів
<ul style="list-style-type: none"> • Стандартні процедури управління ресурсами, які забезпечують координацію між різними юрисдикціями або організаціями 	<ul style="list-style-type: none"> • Система замовлення ресурсів
<ul style="list-style-type: none"> • Основні принципи для комунікацій та управління інформацією 	<ul style="list-style-type: none"> • Комунікаційний план

⁴ Доступ та функціональні потреби - це індивідуальні обставини, що потребують допомоги, пристосування або модифікації для забезпечення мобільності, комунікації, транспортування, безпеки, збереження здоров'я тощо, через будь-яку тимчасову або постійну ситуацію, що обмежує здатність особи діяти під час інциденту.

C. Керівні принципи NIMS

Пріоритети управління інцидентами включають порятунок життів, стабілізацію інциденту, захист майна та навколишнього середовища. Щоб досягти цих пріоритетів, персонал на місці інциденту застосовує і впроваджує компоненти NIMS відповідно до принципів гнучкості, стандартизації та об'єднання зусиль.

Гнучкість

Компоненти NIMS можна адаптувати до будь-якої ситуації - від запланованих спеціальних заходів до звичайних місцевих інцидентів або інцидентів, пов'язаних з міждержавною взаємодопомогою чи допомогою на федеральному рівні. Деякі інциденти потребують міжвідомчої, міжюрисдикційної та/або міждисциплінарної координації. Гнучкість дозволяє NIMS бути масштабованою і, отже, застосовною до інцидентів, які сильно відрізняються за рівнем небезпеки, географією, демографією, кліматом, культурою і організаційною структурою.

Стандартизація

Стандартизація має важливе значення для взаємодії між різними організаціями під час реагування на інциденти. NIMS визначає стандартні організаційні структури, які покращують інтеграцію та взаємодію між юрисдикціями та організаціями. NIMS визначає стандартні практики, які дозволяють персоналу, що займається ліквідацією інциденту, ефективно працювати разом і сприяють згуртованості між різними залученими організаціями. NIMS також включає єдину термінологію, що забезпечує ефективну комунікацію.

Єдність зусиль

Єдність зусиль означає координацію діяльності різних організацій для досягнення спільних цілей. Єдність зусиль дозволяє організаціям з певними юрисдикційними повноваженнями підтримувати одна одну, зберігаючи при цьому свої власні повноваження.

D. Передумови

NIMS є кульмінацією більш ніж 40-річних зусиль, спрямованих на покращення оперативної сумісності в управлінні інцидентами. Ця робота розпочалася в 1970-х роках, коли місцеві, державні,⁵ та федеральні агенції співпрацювали над створенням системи надзвичайних ситуацій під назвою Firefighting Resources of California Organized for Potential (FIRESCOPE) (Ресурси пожежогасіння Каліфорнії, організовані для потенціалу). FIRESCOPE включала ICS та Міжвідомчу координаційну систему (MACS). У 1982 році агентства, які розробили FIRESCOPE, і Національна координаційна група з питань лісових пожеж (NWCG) створили Національну міжвідомчу систему управління інцидентами (NIMS), частково для того, щоб зробити рекомендації ICS і MACS застосовними до всіх типів інцидентів і всіх небезпек. Визнаючи цінність цих систем, громади по всій країні прийняли ICS і MACS, але прийняття не було всезагальним.

Після терористичних атак 2001 року виникла потреба в інтегрованій загальнонаціональній системі управління інцидентами зі стандартними структурами, термінологією, процесами та ресурсами.

⁵ У цьому документі термін "держава" стосується 56 штатів, територій та острівних територій (що включає будь-який штат США, округ Колумбія, Співдружність Пуерто-Рико, Віргінські острови, Гуам, Американське Самоа та Співдружність Північних Маріанських островів).

Департамент внутрішньої безпеки (DHS) очолив національні зусилля, спрямовані на консолідацію, розширення та вдосконалення попередньої роботи FIREScope, NIIMS та інших організацій з розробки NIMS.

Федеральне агентство з надзвичайних ситуацій (FEMA) опублікувало перший документ NIMS у 2004 році і переглянуло його у 2008 році. Ця версія 2017 року відображає прогрес, досягнутий з 2008 року, на основі отриманих уроків, передового досвіду та змін у національній політиці, включаючи оновлення Національної системи готовності. Крім того, ця версія:

- Повторює концепції та принципи попередніх версій NIMS;
- Надає додаткові вказівки для Центрів екстреного реагування;
- Описує, як поєднуються між собою мандат і координаційні механізми NIMS.

Е. Ключові терміни

У цьому документі використовується декілька ключових термінів. Хоча більш детально вони описані в Компоненті управління ресурсами, Компоненті управління та координації, а також у допоміжних додатках, важливо дати визначення цим термінам заздалегідь.

Територіальний штаб: Коли дуже складні інциденти або декілька паралельних невеликих інцидентів вимагають створення декількох організацій ICS, може бути створений Територіальний штаб для нагляду за управлінням та визначення пріоритетів розподілу обмежених ресурсів між інцидентами. Через масштабність інцидентів, до яких залучаються Територіальні штаби, і ймовірність проведення операцій у різних юрисдикціях, Територіальні штаби часто створюються як Об'єднані територіальні штаби, які працюють за тими ж принципами, що й Об'єднані штаби.

Орган, що має юрисдикцію: Орган, що має юрисдикцію (АНІ) - це організація, яка може створювати та адмініструвати процеси для кваліфікації, сертифікації та надання повноважень персоналу на посадах, пов'язаних з інцидентом. До АНІ відносяться державні, племенні або федеральні урядові відомства та установи, навчальні місця, NGO або компанії, а також місцеві організації, такі як поліція, пожежна служба, органи охорони здоров'я або управління громадських робіт.

Центр управління в надзвичайних ситуаціях: ЕОС - це приміщення, з якого персонал здійснює управління інформацією, розподіл і відстеження ресурсів та/або підтримку перспективного планування для персоналу на місці події або в інших центрах з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій (наприклад, державний центр підтримує місцеві центри).

Командуючий інцидентом: Командуючий інцидентом є особою, відповідальною за діяльність на місці інциденту, включаючи розробку цілей інциденту, а також замовлення та виділення ресурсів. Командуючий інцидентом має загальні повноваження і несе відповідальність за проведення операцій з ліквідації інциденту.

Міжвідомча координаційна група: Міжвідомчі координаційні групи, які іноді називають політичними групами, зазвичай складаються з адміністраторів відомств або керівників організацій чи призначених ними осіб. Групи МАС надають політичні вказівки персоналу, що працює з інцидентами, підтримують визначення пріоритетів і розподіл ресурсів, а також сприяють прийняттю рішень виборними і призначеними посадовими особами та вищим керівництвом інших організацій, а також тими, хто безпосередньо відповідає за управління інцидентами.

Єдине командування: Коли інцидент підпадає під юрисдикцію кількох відомств або коли інциденти перетинають політичні юрисдикції, використання Єдиного командування дає змогу кільком організаціям спільно виконувати функції Командуючого інцидентом. Кожен партнер-учасник зберігає повноваження, відповідальність і підзвітність за свій персонал та інші ресурси, а також спільно управляє та спрямовує заходи з ліквідації інциденту шляхом встановлення загального набору цілей, стратегій та єдиного Плану дій з ліквідації інциденту (IAP).

F. Суперсесія (Перезавантаження)

Цей документ замінює документ NIMS, виданий у грудні 2008 року, а також Посібники NIMS 0001 і 0002 (обидва видані у грудні 2006 року).

II. Управління ресурсами

Керівництво з управління ресурсами NIMS дозволяє багатьом організаційним елементам співпрацювати та координувати свою діяльність з метою систематичного управління ресурсами - персоналом, командами, приміщеннями, обладнанням та запасами. Більшість юрисдикцій або організацій не володіють усіма ресурсами, необхідними для протидії всім потенційним загрозам і небезпекам та не накопичують їх. Тому ефективно управління ресурсами передбачає використання ресурсів кожної юрисдикції, залучення ресурсів приватного сектору, волонтерських організацій та заохочення подальшого розвитку угод про взаємодопомогу.

Цей компонент складається з трьох розділів: Готовність до управління ресурсами, Управління ресурсами під час інциденту та Взаємодопомога.

A. Готовність до управління ресурсами

Готовність до управління ресурсами включає: визначення та типізацію ресурсів; кваліфікацію, сертифікацію та акредитацію персоналу; планування ресурсів; придбання, зберігання та інвентаризацію ресурсів.

Визначення та типізація ресурсів

Типізація ресурсів - це визначення та класифікація ресурсів для ліквідації інциденту за можливостями. Визначення типів ресурсів створює спільну мову для обговорення ресурсів, визначаючи мінімальні можливості для персоналу, команд, приміщень, обладнання та матеріалів. Типізація ресурсів дозволяє громадам планувати, запитувати та бути впевненими, що ресурси, які вони отримують, мають ті можливості, які вони запитували.

FEMA очолює розробку та підтримку визначень типів ресурсів для ресурсів, що використовуються спільно на місцевому, міждержавному, регіональному або національному рівнях. Юрисдикції можуть використовувати ці визначення для класифікації місцевих активів. Визначаючи, які ресурси слід класифікувати на національному рівні, FEMA відбирає ресурси, які:

- Широко використовуються і є доступними для спільного використання;
- Можуть бути спільними та/або розгорнутими за межами юрисдикції на основі угод про взаємодопомогу або договорів;
- Можна ідентифікувати за наступними ознаками:
  - **Спроможність:** Основна можливість⁶, для якої ресурс є найбільш корисним;
  - **Категорія:** Функція, для якої ресурс був би найбільш корисним (наприклад, пожежна охорона, охорона правопорядку, охорона здоров'я та медицина);
  - **Вид:** Широка характеристика, наприклад, персонал, команди, приміщення, обладнання та матеріали;

⁶ Основні спроможності, визначені в Цілях національної готовності, є важливими елементами для виконання п'яти напрямків місії: Запобігання, Захист, Пом'якшення наслідків, Регування та Відновлення.

- **Тип:** Рівень мінімальної здатності ресурсу виконувати свою функцію;
  - Конкретні метрики, що використовуються для визначення типу ресурсу, залежать від типу ресурсу та передбачуваної місії (наприклад, мобільний кухонний блок типізується відповідно до кількості страв, яку він може приготувати, в той час як самоскиди класифікуються за вантажопідйомністю);
  - Тип 1 має вищі можливості, ніж тип 2, який має вищі можливості, ніж тип 3, і т.д.;
  - Рівень спроможності базується на розмірі, потужності та місткості (для обладнання) або досвіду та кваліфікації (для персоналу чи команд);
- Можна ідентифікувати, інвентаризувати та відстежувати для визначення наявності;
- Використовуються для управління інцидентами, підтримки та/або координації в рамках ICS та/або в ЕОС;
- Є достатньо інтероперабельними або сумісними, щоб їх можна було розгортати через комунікаційні системи для замовлення, управління та відстеження ресурсів.

Користувачі ресурсів на всіх рівнях застосовують ці стандарти для ідентифікації та інвентаризації ресурсів. Підкатегорії видів ресурсів більш точно визначають можливості.

Інструмент бібліотеки типізації ресурсів

Інструмент бібліотеки типізації ресурсів (RTLТ) - це онлайн-каталог визначень типізації ресурсів NIMS і назв робіт/кваліфікацій посад. RTLТ доступний за адресою <http://www.fema.gov/resource-management-mutual-aid>. З домашньої сторінки RTLТ користувачі можуть здійснювати пошук за типом ресурсу, дисципліною, основними можливостями або іншими ключовими словами.

Кваліфікаційний, сертифікаційний та акредитаційний персонал

Кваліфікація, сертифікація та акредитація є важливими кроками, які здійснюються під керівництвом АНУ і допомагають гарантувати, що персонал, який розгортається в рамках угод про взаємодопомогу, має знання, досвід, підготовку та можливості для виконання своїх обов'язків за призначенням. Ці кроки допомагають забезпечити готовність персоналу по всій країні до виконання своїх обов'язків під час інцидентів на основі критеріїв, які є стандартними для всієї країни.

Кваліфікація - це процес, за допомогою якого персонал відповідає мінімальним встановленим критеріям - підготовка, досвід, фізична та медична придатність і здібності - для того, щоб займати певні посади.

Сертифікація/ресертифікація - це визнання АНУ або третьою стороною⁷ того, що особа відповідає і продовжує відповідати встановленим критеріям і є кваліфікованою для зайняття певної посади.

Акредитація відбувається, коли АНУ або третя сторона надає документацію - як правило, посвідчення особи або бейдж - яка ідентифікує персонал, а також підтверджує та перевіряє їхню кваліфікацію на певній посаді. Акредитація включає в себе видачу таких документів, як

⁷ Певні посади вимагають сертифікації третьою стороною та/або акредитації акредитованим органом, наприклад, державною ліцензійною комісією для медичних працівників.

ідентифікаційні картки, цей процес є окремим від процесу видачі бейджів для конкретного інциденту, який включає перевірку особи, кваліфікацію та дозвіл на розгортання.

Застосування процесу кваліфікації, сертифікації та акредитації

Процес кваліфікації, сертифікації та акредитації NIMS (див. Рисунок 1) використовує підхід, що базується на результатах. Цей процес дозволяє громадам планувати, запитувати та довіряти персоналу, який надається іншими організаціями в рамках угод про взаємодопомогу.

Національні стандартизовані критерії та мінімальні кваліфікаційні вимоги до посад забезпечують послідовну основу для кваліфікації та атестації персоналу з ліквідації інцидентів. Поряд з назвою посади та кваліфікаційними вимогами до посади, книга посадових завдань (КПЗ) є основним інструментом, який лежить в основі процесу кваліфікації за критеріями NIMS на основі результатів діяльності. КПЗ описує мінімальні компетенції, поведінку та завдання, необхідні для отримання кваліфікації на певній посаді. Кваліфікаційні книжки є основою для процесу кваліфікації, сертифікації та атестації, який є стандартним для всієї країни.

Рисунок 1: Кваліфікація, сертифікація та акредитація аварійного персоналу

FEMA рекомендує мінімальну кваліфікацію, але встановлює її по всій країні саме АНІ, інформує та адмініструє процес кваліфікації та атестації осіб, які прагнуть отримати кваліфікацію для роботи на посадах, що належать до компетенції АНІ. АНІ мають повноваження та відповідальність за розробку, впровадження, підтримку та нагляд за процесом кваліфікації, сертифікації та атестації в межах своєї організації або юрисдикції. АНІ можуть встановлювати додаткові вимоги, що виходять за рамки NIMS, для задоволення місцевих потреб. У деяких випадках АНІ може підтримувати декілька дисциплін, які співпрацюють у складі команди (наприклад, команда з управління інцидентами [ІМТ]).

Планування ресурсів

Юрисдикції та організації співпрацюють до того, як інцидент станеться, щоб розробити плани для визначення, управління, оцінки, розподілу, замовлення, розгортання та демобілізації ресурсів. Процес планування включає визначення потреб у ресурсах на основі загроз і вразливостей юрисдикції або організації. Планування також включає розробку альтернативних стратегій для отримання необхідних ресурсів. Персонал з управління ресурсами повинен враховувати ресурси, необхідні для підтримки всіх напрямків місії (запобігання, захист, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення).⁸ Стратегії управління ресурсами, які слід враховувати при плануванні, включають:

- Накопичення ресурсів;
- Укладання угод про взаємодопомогу для отримання ресурсів від сусідніх юрисдикцій;

⁸ Національна мета щодо забезпечення готовності та п'ять національних рамок планування більш детально описують сфери діяльності місії.

- Визначення того, як і куди перерозподілити наявні ресурси з другорядних завдань;
- Розробка контрактів для швидкого придбання ресурсів у постачальників у разі потреби.

Планувальники ресурсів враховують нагальність потреб, наявність достатньої кількості товарів, а також те, чи можуть вони бути виготовлені достатньо швидко, щоб задовольнити попит. Створення запасів пов'язане з проблемами, що стосуються терміну придатності та довговічності; однак альтернатива придбання ресурсів вчасно також має потенційні підводні камені. Планувальники повинні переконатися, наприклад, що кілька юрисдикцій не покладаються на одні й ті самі активи або постачальників (наприклад, лікарні в одному місті покладаються на запаси медичного приладдя одного постачальника, яких може вистачити лише для однієї лікарні). Юрисдикції також повинні включити протоколи для обробки та розподілу пожегтованих ресурсів.

Оцінка потенціалу

Оцінка потреб у ресурсах є ключовою для планування ресурсів. За допомогою оцінки спроможності юрисдикції оцінюють свою спроможність діяти відповідно до обраного курсу дій. Отримана оцінка спроможності включається до розділу про ресурси плану або додатку. Оцінка спроможності допомагає відповісти на наступні питання:

- До чого нам потрібно готуватися?
- Які ресурси ми маємо, щоб досягти поставлених цілей?
- Які ресурси ми можемо отримати завдяки взаємодопомозі, щоб бути готовими до досягнення наших цілей?

Результати цього процесу слугують основою для різноманітних заходів із забезпечення готовності, включаючи стратегічне, оперативне та/або тактичне планування; розробку угод і договорів про взаємодопомогу; а також планування заходів із пом'якшення наслідків надзвичайних ситуацій.

Для видів діяльності, які потребують швидкого реагування, планування часто включає в себе попереднє розміщення ресурсів. Плани повинні передбачати умови або обставини, які спричиняють реакцію, наприклад, поповнення запасів, коли вони досягають заздалегідь визначеного мінімуму.

Придбання, зберігання та інвентаризація ресурсів

Організації купують, зберігають та інвентаризують ресурси для повсякденної діяльності, а також додаткові ресурси, які організація запасє на випадок інцидентів. Відповідальні за управління ресурсами повинні планувати періодичне поповнення запасів, профілактичне обслуговування та капітальні поліпшення. Вони також повинні планувати будь-яку допоміжну підтримку, витратні матеріали або приміщення, які можуть знадобитися для великих або складних ресурсів.

Ефективне управління ресурсами передбачає створення інвентаризації ресурсів та підтримання актуальності і точності інформації. Хоча інвентаризація ресурсів може бути простою, як паперова таблиця, багато менеджерів ресурсів використовують системи інвентаризації на основі інформаційних технологій (ІТ), щоб відстежувати стан ресурсів і вести точний перелік наявних ресурсів. Точна інвентаризація ресурсів дозволяє організаціям не лише оперативно реагувати на інциденти, але й підтримувати повсякденну роботу з ресурсами, таку як: звірка, бухгалтерський облік та аудит.

Інвентаризація ресурсів чи відстеження ресурсів

Для цілей NIMS інвентаризація ресурсів відноситься до діяльності з забезпечення готовності, що здійснюється поза межами реагування на інцидент. Інвентаризація включає в себе актуальний підрахунок і відповідну інформацію про ресурси організації. Інвентаризація часто є основою для відстеження ресурсів під час інциденту.

Відстеження ресурсів відбувається під час інциденту і включає в себе кількість і статус ресурсів, призначених для роботи над інцидентом, організаційний елемент, до якого вони призначені, а також їхній прогрес у відповідності до застосовних співвідношень між роботою і відпочинком. Кількість і типи ресурсів, що відстежуються, визначаються потребами інциденту.

Ефективна інвентаризація ресурсів включає наступну інформацію щодо кожного ресурсу:

- **Ім'я:** Унікальна назва ресурсу.
- **Псевдоніми:** Будь-які інші назви ресурсу, як офіційні, так і інформаційні. Це можуть бути радіопозивні, номери ліцензій, прізвиська або щось інше, що допомагає користувачам ідентифікувати ресурс.
- **Статус:** Поточний стан ресурсу або стан готовності.
- **Визначення типу ресурсу або назва посади:** Це може бути або стандартне визначення типу ресурсу NIMS, або назва роботи/кваліфікація посади, або - для нетипізованих ресурсів - місцеве, державне чи племінне визначення.
- **Готовність до взаємодопомоги:** Статус того, чи є ресурс доступним і готовим до розгортання в рамках взаємодопомоги.
- **Домашнє місцезнаходження:** Постійне місце зберігання, база або офіс ресурсу. Сюди також слід включити пов'язані з цим місцем широту/довготу та координати національної мережі США, щоб забезпечити сумісність з картографічними інструментами та інструментами підтримки прийняття рішень.
- **Поточне місцезнаходження:** Поточне місце зберігання ресурсу, база, офіс або місце розгортання з відповідними координатами широти/довготи та національної мережі США.
- **Контактна особа:** Особи, які можуть надавати інформацію та повідомляти важливу інформацію, пов'язану з ресурсом.
- **Власник:** Агенція, компанія, особа або інший суб'єкт, який володіє ресурсом.
- **Виробник/модель (лише для обладнання):** Організація, яка створила ресурс, та назва/номер моделі ресурсу. Цей розділ також включає серійний номер - унікальний ідентифікаційний номер ресурсу. Це реальний інвентарний номер або інше значення, що використовується в офіційних документах.
- **Контракти:** Угоди про купівлю, лізинг, оренду, обслуговування або інші фінансові угоди, пов'язані з ресурсом.
- **Сертифікати:** Документація, яка підтверджує офіційну кваліфікацію, сертифікати або ліцензії, пов'язані з ресурсом.

- **Інформація про розгортання:** Інформація, необхідна для запиту ресурсу:
  - **Мінімальний час підготовки (в годинах):** Мінімальна кількість часу, необхідна ресурсу для підготовки до розгортання на місці інциденту.
  - **Максимальний час розгортання (у днях):** Максимальний час, протягом якого ресурс може бути розгорнутий або задіяний до того, як його потрібно буде відкликати для обслуговування, відновлення або поповнення запасів.
  - **Обмеження:** Будь-які обмеження, що накладаються на використання ресурсів, площу розгортання, можливості тощо.
  - **Процес відшкодування:** Будь-яка інформація щодо відшкодування витрат на товари, які підлягають відшкодуванню.
  - **Інструкції з звільнення та повернення:** Будь-яка інформація щодо звільнення та повернення ресурсу.
  - **Потреби сталого розвитку:** Будь-яка інформація щодо дій, необхідних для підтримання придатності ресурсу до використання.
  - **Користувацькі атрибути:** Налаштовуване поле, яке організація може додати до записів про ресурс. Воно може містити будь-яку необхідну інформацію, якої немає в стандартних полях.

Інвентаризація ресурсів також враховує (і зменшує) можливість подвійного обліку персоналу та/або обладнання. Підсумкові дані про ресурси повинні чітко відображати будь-яке дублювання персоналу, матеріалів та/або обладнання в різних пулах ресурсів, щоб уникнути завищення загальної кількості ресурсів.

В. Управління ресурсами під час інциденту

Процес управління ресурсами під час інциденту включає стандартні методи ідентифікації, замовлення, мобілізації та відстеження ресурсів. У деяких випадках процес ідентифікації та замовлення стислий, наприклад, коли керівник інциденту визначає конкретні ресурси, необхідні для виконання певного завдання, і безпосередньо замовляє ці ресурси. Однак, у більших і складніших інцидентах, керівник інциденту покладається на процес управління ресурсами і персонал в ICS, а також на Організації з управління операціями з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій, щоб визначити та задовольнити потреби в ресурсах. На рисунку 2 зображено шість основних завдань управління ресурсами під час інциденту.

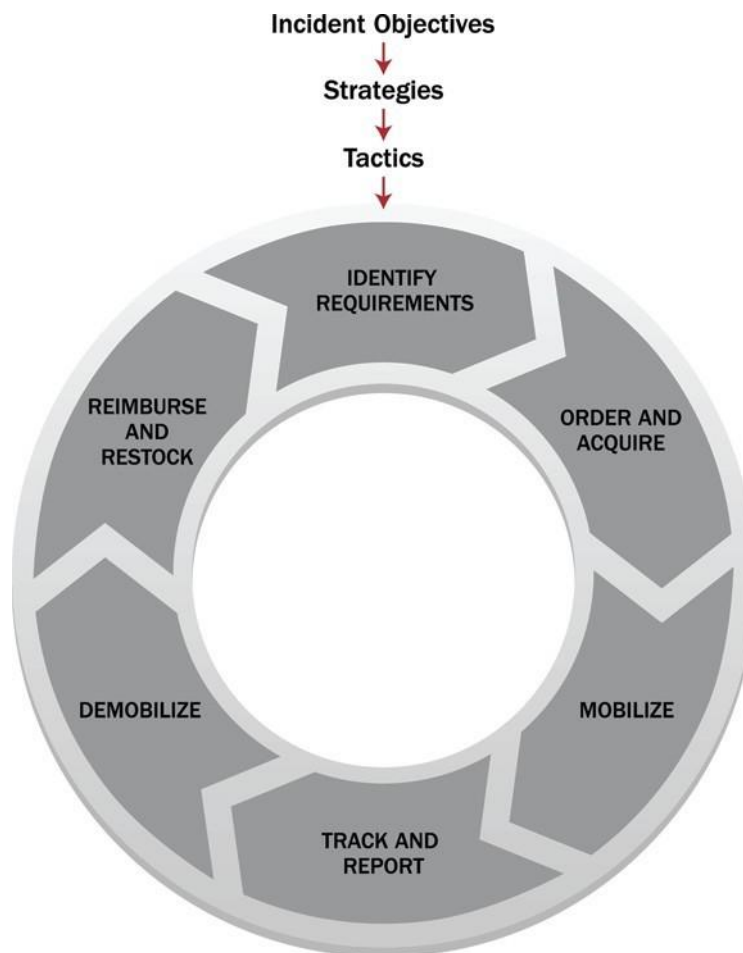

Рисунок 2. Процес управління ресурсами

Визначення вимог

Під час інциденту персонал постійно визначає, перевіряє та уточнює потреби в ресурсах. Цей процес включає визначення типу та кількості необхідних ресурсів, місця, куди їх слід відправити, а також того, хто отримує та використовує ці ресурси.

Доступність ресурсів і потреби постійно змінюються в міру розвитку інциденту. Отже, персонал з управління інцидентами та пов'язані з ними організації повинні координувати свої дії якомога тісніше і раніше, як до, так і під час інциденту.

Замовлення та придбання

Персонал, що займається ліквідацією інциденту, та персонал ЕОС проводять первинну та поточну оцінку потреб у ресурсах, а також активують або запитують ці ресурси. Персонал на місці інциденту може замовити додаткові ресурси, уклавши контракти, реалізувавши угоди про взаємодопомогу або звернувшись за допомогою до органів влади іншого рівня (наприклад, місцевої влади до штату або штату до федерального уряду).

Персонал на місці інциденту та/або ЕОС запитує ресурси, виходячи з пріоритетів і цілей інциденту. Вони приймають рішення про розподіл ресурсів на основі юрисдикційного або організаційного протоколу (наприклад, мінімальний рівень укомплектованості) і, якщо це можливо, на основі потреб у ресурсах для інших інцидентів. Організація, що надає ресурси, погоджується на запит і повідомляє про будь-які розбіжності між запитуваними ресурсами і тими, що доступні для надання.

Запити на ресурси

Організації, які запитують ресурси, повинні надавати достатньо деталей, щоб ті, хто отримує запит, розуміли, що саме їм потрібно. Використання назв і типів ресурсів NIMS допомагає забезпечити чіткість і зрозумілість запитів. Організації-заявники повинні включати в запит наступну інформацію:

- Детальний опис товару, включаючи кількість, вид і тип, якщо відомо, або опис необхідних можливостей та/або призначення, якщо не відомо;
  - Якщо існують відповідні ресурси-замінники або бажані джерела, їх також слід вказати;
  - Якщо ресурс не є загальнодоступним або стандартним ресурсом з питань інцидентів, заявник повинен надати детальні специфікації;
- Необхідна дата та час прибуття;
- Необхідне місце доставки або звітування;
- Назва посади особи, якій має підпорядковуватися ресурс;
- Будь-які проблеми зі здоров'ям або безпекою, пов'язані з конкретним інцидентом (наприклад, вакцинація, несприятливі умови життя/роботи або виявлені екологічні загрози).

Персонал призначається на основі його кваліфікації та потреб інциденту, а також будь-яких юрисдикційних ліцензійних вимог або обмежень (наприклад, персонал у деяких сферах, включаючи правоохоронні органи та медицину, має обмежені повноваження за межами юрисдикції, в якій він склав присягу або отримав ліцензію).

Призначення інцидентів

Ефективне та безпечне управління інцидентами залежить від виконання персоналом своїх обов'язків відповідно до встановлених інструкцій. Персонал виїжджає на місце інциденту на вимогу відповідного органу. Люди залишаються готовими до розгортання, підтримуючи навички, знання, сертифікати, фізичну підготовку та інші елементи, такі як обладнання, які вимагає або рекомендує їхня організація.

Після отримання повідомлення про розгортання, особи повинні:

- Переглянути останній звіт про ситуацію (за наявності);
- Визначити завдання, місце дислокації та порядок пересування;
- Визначити призначеного куратора та контактну інформацію, якщо це можливо;
- Отримати копію документів про призначення;
- Переглянути будь-які брифінги щодо безпеки на робочому майданчику або процедур доступу та будь-яких особливих екологічних або медичних проблем у районі розгортання (якщо такі є);
- Забезпечити/перевірити покриття повсякденних посадових обов'язків.

Коли персонал прибуває на місце інциденту, він повинен дотримуватися процедур підзвітності, в тому числі:

- **Відмітка про прибуття:** З'явитися для отримання завдання (стосується всього персоналу незалежно від приналежності до відомства).
- **Ведення документації:** Дотримуйтесь процедур документування інцидентів для документування своєї діяльності. Ведення повних і точних записів допомагає отримати державну та федеральну допомогу, відшкодування та допомагає при можливих майбутніх судових розглядах.
- **Спілкування:** Дотримуйтесь радіо- та/або телефонних процедур; використовуйте просту мову і чіткий текст, а не коди.
- **Виписка:** Отримавши повідомлення про демобілізацію, перед тим, як покинути зону інциденту, дотримуйтесь місцевих процедур виписки. Персонал повинен завершити всю незавершену роботу (якщо немає інших вказівок); переконатися, що всі записи та файли є актуальними; повернути або передати все обладнання, отримане для підтримки інциденту; та проінформувати персонал, що прибуває, якщо це можливо, про стан роботи та завдання.

Незатребовані ресурси

Під час інцидентів рятувальники іноді приїжджають на місце інциденту без запрошення. Такий персонал, який збирається на місці події, зазвичай називається самодиспетчеризацією або саморозгортанням, може заважати управлінню інцидентом і створювати додаткове логістичне та управлінське навантаження на і без того напружену систему, наприклад:

- Створення додаткових потреб у нагляді, логістиці та безпеці;
- Виснаження ресурсів, необхідних для надання безперервних послуг рідній громаді;
- Ускладнення відстеження ресурсів та підзвітності;
- Перешкоджання доступу до запитуваних союзниками ресурсів.

Реагувальники повинні чекати на офіційне повідомлення про розгортання, а не виїжджати на місце інциденту самостійно.

Мобілізація

Мобілізація персоналу та інших ресурсів починається з моменту отримання повідомлення від запитуючої юрисдикції або посередника, що діє від її імені, наприклад, координатора державного Договору про допомогу в управлінні надзвичайними ситуаціями (ЕМАС). Під час отримання повідомлення особовий склад, який розгортається, повинен бути поінформований про:

- Дата, час і місце відправлення;
- Спосіб пересування до місця події;
- Орієнтовна дата та час прибуття;
- Місце повідомлення (адреса, назва посади та номер телефону або радіочастоти);
- Очікуване призначення інциденту;
- Очікувана тривалість розгортання;
- Номер замовлення ресурсу;
- Номер інциденту;
- Відповідні коди витрат та фінансування.

Відстеження ресурсів безпосередньо пов'язане з процесом мобілізації. Ресурси, що прибувають на місце події, реєструються відповідно до процесу реєстрації приймаючої організації.

Процес мобілізації включає в себе:

- Планування розгортання для конкретного інциденту;
- Екіпірування;
- Забезпечення своєчасного навчання;
- Визначення точок збору;
- Надання ресурсів на місце інциденту за графіком і відповідно до пріоритетів та бюджету.

Мобілізація ресурсів стаціонарних об'єктів, таких як лабораторії, лікарні, ЦО, притулки та утилізація відходів системи управління, передбачає активацію, а не розгортання. Плани та системи моніторингу стану мобілізації ресурсів мають бути достатньо гнучкими, щоб адаптуватися до обох типів ресурсів.

Керівники планують і готуються до процесу демобілізації одночасно з початком мобілізації ресурсів.

Постраждали як ресурси

До того, як рятувальники зможуть мобілізуватися і прибути на місце події, сусіди та перехожі часто першими надають допомогу, що рятує життя. Природне бажання допомогти не зникає після прибуття рятувальників на місце події. Персонал з управління інцидентом повинен передбачити це і мати плани безпечного та ефективного використання можливостей цих волонтерів.

Приватні та волонтерські організації

Добровільні організації, такі як Американський Червоний Хрест або Корпус медичного резерву, також мобілізують і надають цінну допомогу до, під час і після інцидентів. Ці групи забезпечують структуру для інтеграції волонтерів у діяльність з ліквідації наслідків інцидентів. Вони також часто мають налагоджені зв'язки з громадою, надають допомогу, яку не можуть надати урядові організації, і підтримують запити через офіційні процеси замовлення ресурсів.

Відстеження та звітність

Керівники інцидентів використовують встановлені процедури для відстеження ресурсів від мобілізації до демобілізації. Відстеження ресурсів відбувається до, під час і після інциденту. Цей процес допомагає персоналу підготуватися до отримання та використання ресурсів; відстежує місцезнаходження ресурсів; сприяє безпеці та захисту персоналу, обладнання, команд та об'єктів; а також забезпечує ефективну координацію та переміщення ресурсів.

Інформаційні системи управління ресурсами

Системи управління інформацією покращують потік інформації про стан ресурсів, надаючи дані в режимі реального часу юрисдикціям, персоналу, що займається ліквідацією інциденту, та афілійованим з ними організаціям. Системи управління інформацією, що використовуються для підтримки управління ресурсами, включають в себе інструменти ситуаційної обізнаності та підтримки прийняття рішень з прив'язкою до місцезнаходження та відстеження ресурсів, які пов'язані з інвентарними списками ресурсів організації.

Демобілізація

Метою демобілізації є впорядковане, безпечне та ефективне повернення ресурсу до його початкового місця розташування та статусу. Коли ресурси більше не потрібні для участі в інциденті, відповідальні за ресурси повинні їх демобілізувати. Запитувач і постачальник ресурсів можуть домовитися про перепризначення ресурсу, а не про його демобілізацію. Перед демобілізацією персонал, відповідальний за планування та логістику інциденту, співпрацює для планування відновлення, поповнення, утилізації та/або повернення чи відновлення до робочого стану ресурсів.

Відшкодування та поповнення

Відшкодування включає оплату витрат, понесених постачальниками ресурсів на виконання певних видів діяльності. Процеси відшкодування є важливими для створення та підтримання готовності ресурсів, а також для своєчасного розрахунку з постачальниками. Процеси включають механізми збору рахунків, перевірки відповідності витрат обсягу робіт, заміни або ремонту пошкодженого обладнання та доступу до програм відшкодування. Процедури відшкодування часто прописані в угодах про взаємодопомогу та взаємопідтримку.

С. Взаємодопомога

Взаємна допомога передбачає обмін ресурсами та послугами між юрисдикціями або організаціями. Взаємна допомога надається на постійній основі для задоволення потреб у ресурсах, визначених організацією, що звернулася із запитом. Ця допомога може включати щоденне направлення правоохоронних органів, екстреної медичної допомоги (ЕМД) та пожежної служби між місцевими громадами, а також переміщення ресурсів в межах штату або між штатами, коли відбуваються більш масштабні інциденти. Взаємодопомога може надати суттєву підтримку для задоволення потреб місії. Керівництво з управління ресурсами NIMS підтримує зусилля з надання взаємодопомоги по всій країні.

Угоди та договори про взаємодопомогу

Угоди про взаємодопомогу створюють правову основу для спільного використання ресурсів двома або більше суб'єктами. Угоди про взаємодопомогу існують у різних формах на всіх рівнях влади та між ними.

Ці угоди сприяють ефективному та раціональному управлінню ресурсами. Угоди про взаємодопомогу можуть передбачати взаємодопомогу між двома або більше сусідніми громадами, між усіма юрисдикціями в межах штату, між штатами, між федеральними агентствами та/або на міжнародному рівні.

Взаємна допомога також існує через формальні та неформальні домовленості, розроблені племінними урядами, неурядовими організаціями, а також у різних формах у приватному секторі.

Договір про надання допомоги в управлінні надзвичайними ситуаціями

EMAC - це ратифікований Конгресом договір про взаємодопомогу, який визначає нефедеральну систему обміну ресурсами між штатами під час надзвичайних ситуацій та катастроф. Підписантами є всі 50 штатів, округ Колумбія, Пуерто-Рико, Гуам і Віргінські острови США. Унікальні відносини EMAC зі штатами, регіонами, територіями та федеральними організаціями, такими як FEMA та Бюро Національної гвардії, дозволяють йому переміщувати широкий спектр ресурсів для задоволення потреб юрисдикцій.

Ці угоди про взаємодопомогу часто стосуються відповідальності суб'єктів-учасників, компенсації та процедур і можуть включати деякі з наведених нижче тем:

- **Відшкодування:** Послуги взаємодопомоги можуть бути платними або безоплатними (наприклад, на основі надання взаємних послуг). Деякі угоди про взаємодопомогу визначають параметри відшкодування.
- **Визнання ліцензування та сертифікації:** Керівні принципи для забезпечення визнання ліцензій через геополітичні кордони.
- **Процедури мобілізації (запит, відправлення та реагування):** Конкретні процедури для сторін щодо запиту та відправлення ресурсів в рамках взаємодопомоги.
- **Протоколи для взаємодії голосу та даних:** Протоколи, які визначають, як різні комунікаційні та ІТ-системи обмінюються інформацією.
- **Протоколи для управління ресурсами:** Стандартні шаблони для пакування ресурсів на основі визначень типів ресурсів NIMS та/або локальних систем інвентаризації.

Процес взаємодопомоги

Отримавши запит про взаємодопомогу, держава, що надає допомогу, оцінює його з точки зору своєї здатності компенсувати тимчасову втрату ресурсу(ів). Наприклад, керівники пожежної служби вирішують, чи зможе вона задовольнити потреби своєї громади після того, як перекине запитуване обладнання та персонал до іншої держави.

Якщо держава, що надає допомогу, вирішує, що вона може забезпечити розгортання запитуваних ресурсів, вона визначає конкретні ресурси і організовує їх розгортання відповідно до умов угоди про взаємну допомогу. Юрисдикція, що отримує допомогу, може відмовитися від ресурсів, якщо вони не відповідають її потребам.

III. Командування та координація

Місцеві органи влади вирішують більшість інцидентів, використовуючи комунікаційні системи, диспетчерські центри та аварійний персонал в межах однієї юрисдикції. Однак, більші та складніші інциденти, можуть починатися з однієї юрисдикції, але швидко розширюватися до мультиюрисдикційних та/або міждисциплінарних зусиль, що потребують зовнішніх ресурсів та підтримки. Стандартні системи управління та координації інцидентів дозволяють ефективно інтегрувати ці зовнішні ресурси і надають можливість персоналу з будь-якої точки країни брати участь у структурі управління інцидентами. Компонент управління та координації NIMS описує системи, принципи та структури, які забезпечують стандартну національну структуру управління інцидентами.

Незалежно від розміру, складності або масштабу інциденту, ефективне управління та координація - з використанням гнучких і стандартних процесів і систем - допомагає врятувати життя і стабілізувати ситуацію. Управління та координація інцидентом складається з чотирьох сфер відповідальності:

1. Тактичні дії щодо застосування ресурсів на місці події;
2. Підтримка інцидентів, яка зазвичай здійснюється в ЕОС,⁹ шляхом оперативної та стратегічної координації, придбання ресурсів, а також збору, аналізу та обміну інформацією;
3. Політичне керівництво та прийняття рішень на вищому рівні;
4. Робота зі ЗМІ та громадськістю, щоб інформувати їх про інцидент.

MACS існує для координації цих чотирьох сфер між різними функціональними групами NIMS: ICS, EOCs, MAC Groups та Спільної інформаційної системи (JIS). Компонент "Управління та координація" описує ці структури MACS і пояснює, як різні елементи, що працюють на різних рівнях управління інцидентами, взаємодіють один з одним. Описуючи єдину доктрину зі спільною термінологією, організаційними структурами та оперативними протоколами, NIMS дозволяє всім учасникам інциденту - від командувача інцидентом на місці події до національних лідерів під час великої катастрофи - гармонізувати і максимізувати результати своїх зусиль.

⁹ Оскільки підтримка інцидентів здійснюється в широкому спектрі різних об'єктів, а також у віртуальних структурах, NIMS використовує термін "ЕОС" для позначення всіх таких об'єктів, включаючи координаційні центри з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій.

A. Характеристики управління NIMS

Наступні характеристики є основою інформування про інциденти та координації в рамках NIMS і сприяють зміцненню та підвищенню ефективності всієї системи:

- Загальна термінологія
- Управління за цілями
- Керований діапазон контролю
- Комплексне управління ресурсами
- Створення та передача повноважень
- Командна вертикаль та єдність командування¹⁰
- Відправлення/розгортання
- Модульна організація
- Планування дій на випадок інциденту
- Об'єкти та місця інцидентів
- Інтегровані комунікації
- Об'єднаний мандат
- Підзвітність
- Управління інформацією та розвідкою

Загальна термінологія

NIMS встановлює єдину термінологію, яка дозволяє різним організаціям, що займаються управлінням інцидентами та підтримкою, працювати разом з широким спектром функцій і сценаріїв небезпек. Ця спільна термінологія охоплює наступне:

- **Організаційні функції:** Основні функції та функціональні підрозділи, відповідальні за інциденти, названі та визначені. Термінологія для організаційних елементів інциденту є стандартною та узгодженою.
- **Описи ресурсів:** Основні ресурси, включаючи персонал, обладнання, команди та споруди, мають загальні назви і набираються, щоб уникнути плутанини та покращити сумісність.
- **Засоби управління інцидентами:** Засоби управління інцидентами призначаються з використанням загальноприйнятої термінології.

Модульна організація

Організаційні структури ICS та EOC розвиваються за модульним принципом залежно від розміру, складності та небезпеки інциденту. Відповідальність за створення та розширення організацій ICS та команд з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій покладається на командувача інциденту (або об'єднану команду з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій) та директора EOC.¹¹ Відповідальність за функції, які виконують підлеглі, за замовчуванням покладається на наступну вищу керівну посаду, доки керівник не делегує ці обов'язки.

¹⁰ Поняття "командування" і "єдність командування" мають різні юридичні значення для військових сил і операцій. У збройних силах командування поширюється від президента до міністра оборони, від командувача комбатанта до командувача збройними силами.

¹¹ Термін "директор ЕНК" використовується в НМД для позначення особи, яка очолює команду, що працює в КНП, коли він активований. На практиці ця посада може називатися по-різному, наприклад, Керівник КНП або Координатор КНП, залежно від планів і процедур юрисдикції/організації.

Зі збільшенням складності інциденту організації розширюються, оскільки командувач інцидентом, об'єднане командування, директор ЕОС та підлеглі керівники делегують додаткові функціональні обов'язки.

Управління за цілями

Командир інциденту або Єдина команда¹² встановлює цілі, які керують операціями з ліквідації інциденту. Управління за цілями включає наступне:

- Встановлення конкретних, вимірюваних цілей;
- Визначення стратегії, тактики, завдань і заходів для досягнення цілей;
- Розробка та видача завдань, планів, процедур та протоколів для різних функціональних елементів управління інцидентами для виконання визначених завдань;
- Документування результатів у порівнянні з цілями для оцінки ефективності, сприяння коригувальним діям та інформування про розробку цілей інциденту на наступний операційний період.

Планування дій на випадок інциденту

Скоординоване планування дій на випадок інциденту спрямовує діяльність з управління інцидентом. Плани дій представляють собою стислі, послідовні засоби фіксації та комунікації цілей, тактики і завдань для оперативних і допоміжних заходів щодо інциденту.

Кожен інцидент повинен мати план дій, але не всі інциденти потребують письмових планів. Необхідність письмових планів залежить від складності інциденту, прийнятих рішень та вимог законодавства.

Формальний План дій не завжди розробляється для початкового періоду роботи інцидентів без повідомлення. Однак, якщо інцидент може вийти за межі одного операційного періоду, стати більш складним або залучити декілька юрисдикцій та/або відомств, підготовка письмового Плану дій набуває все більшого значення для підтримки єдності зусиль та ефективних, результативних і безпечних операцій.

Співробітники ЕОС також зазвичай здійснюють ітеративне планування і розробляють плани, які спрямовують їхню діяльність протягом певних періодів, хоча вони, як правило, мають більш стратегічний характер, ніж План дій.

Керований діапазон контролю

Підтримання належного рівня контролю допомагає забезпечити ефективне та результативне управління інцидентами. Це дозволяє керівництву спрямовувати та контролювати підлеглих, а також комунікувати та управляти всіма ресурсами, що знаходяться під їхнім контролем. Тип інциденту, характер завдання, небезпеки та фактори безпеки, досвід керівника та підлеглих, а також доступ до комунікації між підлеглими та керівником - все це фактори, які впливають на керовану сферу контролю.

¹² Коли створюється Територіальна команда, багато обов'язків Командира з ліквідації наслідків інциденту або Об'єднаної

Командування зоною також застосовується до Командувача зоною або Об'єднаного командування зоною. Командування зоною більш детально розглядається в розділі III.В "Командування зоною" або в Таблиці 7 ICS "Консолідація управління множинними інцидентами".

Керований діапазон контролю

Оптимальне співвідношення для управління інцидентом - один керівник на п'ять підлеглих; однак для ефективного управління інцидентом часто потрібне співвідношення, що значно відрізняється від цього. Співвідношення 1:5 є орієнтовним, і персонал, який займається інцидентом, на власний розсуд визначає фактичний розподіл підлеглих між керівниками для конкретного інциденту або активації ЕОС.

Об'єкти та місця інцидентів

Залежно від масштабу та складності інциденту, командувач інцидентом, об'єднаний командувач та/або директор ЕОС створюють допоміжні об'єкти для різних цілей, а також визначають їхню ідентифікацію та місцезнаходження, виходячи з особливостей інциденту. Типові об'єкти включають командний пункт інциденту (КПІ), базу інциденту, перевалочні пункти, табори, місця сортування масових жертв, пункти розподілу та аварійні притулки.

Комплексне управління ресурсами

Ресурси включають в себе персонал, обладнання, команди, матеріали та приміщення, які є в наявності або потенційно доступні для призначення або розподілу. Підтримання точної та актуальної інвентаризації ресурсів є важливим компонентом управління інцидентами. Розділ II, компонент "Управління ресурсами" цього документу, описує це більш детально.

Інтегровані комунікації

Керівництво на рівні інциденту і в ЕОС сприяє комунікації шляхом розробки і використання загального плану комунікації, сумісних комунікаційних процесів і систем, що включають голосовий зв'язок і передачу даних. Інтегровані комунікації забезпечують і підтримують контакт між ресурсами, залученими до ліквідації інциденту, уможливають зв'язок між різними рівнями влади, забезпечують поінформованість про ситуацію і сприяють обміну інформацією. Планування, як до, так і під час інциденту, стосується обладнання, систем і протоколів, необхідних для забезпечення інтегрованого голосового зв'язку та передачі даних. Розділ IV, компонент "Управління зв'язком та інформацією" цього документу, описує це більш детально.

Створення та передача командування

Координатор інциденту або Об'єднаний штаб повинен чітко визначити функцію командування на початку інциденту. Юрисдикція або організація, що несе основну відповідальність за інцидент, призначає особу на місці події, відповідальну за встановлення командування і протокол передачі командування. Процес передачі повноважень включає проведення брифінгу, який містить важливу інформацію для продовження безпечних та ефективних операцій, а також повідомлення всього персоналу, залученого до інциденту.

Об'єднане командування

Якщо жодна юрисдикція, установа чи організація не має основних повноважень та/або ресурсів для самостійного управління інцидентом, може бути створений Об'єднаний комітет. В Об'єднаному Командуванні немає єдиного "командира". Натомість, Об'єднаний штаб керує інцидентом відповідно до спільно затверджених цілей. Об'єднаний штаб дозволяє організаціям-учасникам відкласти в сторону такі питання, як дублювання і конкуренція повноважень,

юрисдикційні кордони і право власності на ресурси, щоб зосередитися на визначенні чітких пріоритетів і цілей для інциденту. Єдність зусиль дозволяє Об'єднаному командуванню розподіляти ресурси незалежно від форми власності чи місцезнаходження. Об'єднане командування не впливає на повноваження, відповідальність чи підзвітність окремих відомств.

Командна вертикаль та єдність командування

Ланцюг підпорядкованості означає впорядковану лінію підпорядкування в організації з управління інцидентами. Єдність командування означає, що кожна особа підпорядковується лише одній особі. Це прояснює відносини підпорядкування і зменшує плутанину, викликану численними, суперечливими вказівками, дозволяючи керівництву на всіх рівнях ефективно керувати підлеглим персоналом.

Підзвітність

Ефективна підзвітність за ресурси під час інциденту є дуже важливою. Персонал, який займається інцидентом, повинен дотримуватися принципів підзвітності, включаючи реєстрацію/виписку, планування дій під час інциденту, єдність команди, персональну відповідальність, сферу контролю та відстеження ресурсів.

Відправлення/розгортання

Ресурси мають залучатися лише за запитом відповідних органів влади та спрямовуватися через встановлені системи управління ресурсами. Ресурси, які органи влади не запитують, повинні утримуватися від спонтанного розгортання, щоб уникнути перевантаження одержувача та ускладнення проблем з підзвітністю.

Управління інформацією та розвідкою

Організація з управління інцидентами встановлює процес збору, аналізу, оцінки, обміну та управління інформацією та розвідданими, пов'язаними з інцидентом.¹³ Управління інформацією та розвідданими включає визначення основних елементів інформації (ОЕІ) для забезпечення збору персоналом найбільш точних і доречних даних, перетворення їх у корисну інформацію та передачу відповідному персоналу. Розділ IV, компонент "Комунікації та управління інформацією" цього документу, описує це більш детально.

¹³ У НМД "розвіддані" стосуються виключно інформації про загрози, отриманої правоохоронними органами, органами медичного нагляду та іншими слідчими організаціями.

В. Система управління інцидентами (ICS)

ICS - це стандартизований підхід до управління, контролю та координації управління інцидентами на місці події, який забезпечує єдину ієрархію, в рамках якої персонал з різних організацій може бути ефективним. ICS визначає організаційну структуру для управління інцидентами, яка інтегрує та координує поєднання процедур, персоналу, обладнання, приміщень та комунікацій. Використання ICS для кожного інциденту допомагає відточувати і підтримувати навички, необхідні для ефективною координації зусиль. ICS використовується на всіх рівнях управління, а також багатьма неурядовими організаціями та організаціями приватного сектору. ICS застосовується в різних галузях і дозволяє менеджерам з управління інцидентами з різних організацій безперешкодно працювати разом. Ця система включає п'ять основних функціональних напрямків, укомплектованих за потребою,¹⁴ для конкретного інциденту: Командування, Операції, Планування, Логістика та Фінанси/Адміністрування.

Командування інцидентами та об'єднане командування

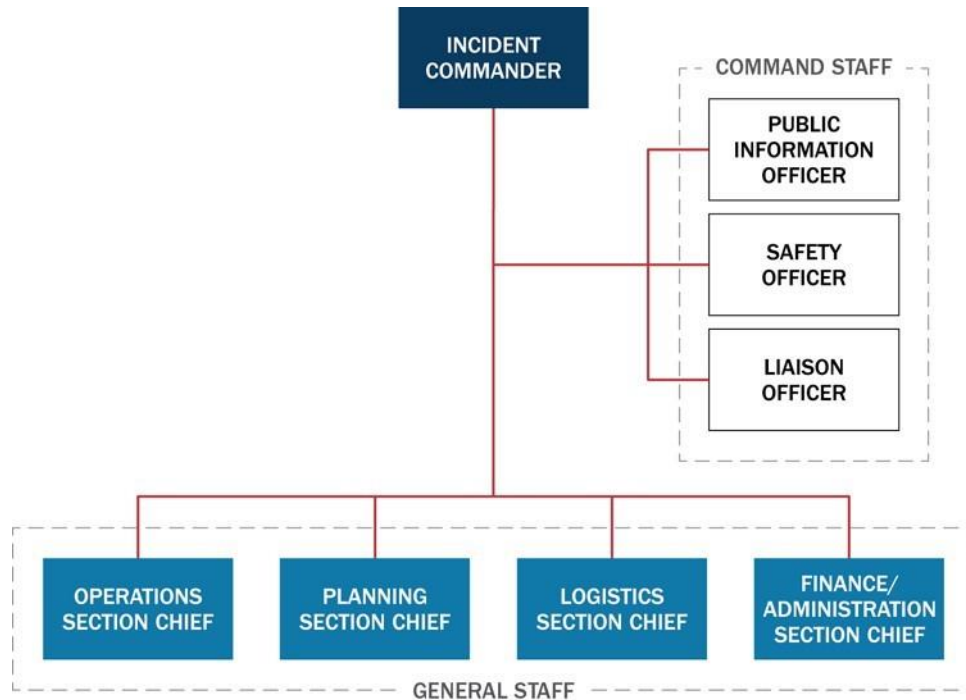
Координатор інциденту відповідає за загальне управління інцидентом. Єдиний командувач інцидентом або об'єднаний командувач виконує функцію командування інцидентом.

Командувач та Генеральний штаб підтримують командувача інцидентом для задоволення потреб інциденту.

Командувач єдиного інциденту

Якщо інцидент відбувається в межах однієї юрисдикції без перетину юрисдикції або функціональних відомств, відповідний орган призначає єдиного керівника інцидентом, який несе загальну відповідальність за управління інцидентом. У деяких випадках, коли управління інцидентом перетинає межі юрисдикції та/або функціональних відомств, різні юрисдикції та організації можуть домовитися про призначення єдиного керівника інцидентом. На Рисунку 3 показано приклад організаційної структури для організації ICS з єдиним керівником інциденту.

¹⁴ Співробітники ICS та ЕОС приймають багато рішень на основі унікальних критеріїв, включаючи ситуацію інциденту, уподобання керівника, наявність ресурсів, а також чинне законодавство, політику або стандартні операційні процедури (СОП). У документі використовується фраза "за необхідності", щоб визнати цю гнучкість.

Рисунок 3: Приклад організації ICS з єдиним командувачем інцидентом

Об'єднане командування

Об'єднане командування покращує єдність зусиль в управлінні інцидентами між юрисдикціями або між відомствами. Використання об'єданого командування дозволяє юрисдикціям і тим, хто має повноваження або функціональну відповідальність за інцидент, спільно керувати і спрямовувати діяльність з ліквідації інциденту шляхом встановлення спільного набору цілей, стратегій і єдиного Плану дій під час інциденту. При цьому кожен партнер-учасник зберігає повноваження, відповідальність і підзвітність за свій персонал та інші ресурси, а кожен член об'єданого командування відповідає за інформування інших членів об'єданого командування.

Обов'язки Командувача інцидентом та Об'єданого командування

Незалежно від того, чи використовується окремий керівник інциденту або єдиний керівник, функція керівництва:

- Створювати єдиний ІСР для інциденту;
- Встановлювати консолідовані цілі, пріоритети та стратегічні настанови щодо інцидентів, а також оновлювати їх кожного операційного періоду;
- Обирати єдиного керівника секції для кожної посади в Генеральному штабі, виходячи з поточних пріоритетів інциденту;
- Створювати єдину систему замовлення ресурсів;
- Затверджувати консолідований ІАР на кожен операційний період;
- Встановлювати процедури для спільного прийняття рішень та документування;
- Фіксувати отримані уроки та найкращі практики.

Єдиний командний склад

Точний склад Об'єднаного комітету залежить від таких факторів, як місце інциденту (тобто, які юрисдикції або організації залучені) і характер інциденту (тобто, які відомства з юрисдикції (юрисдикцій) або організації (організацій), що беруть участь в інциденті, є необхідними). На рисунку 4 зображено Зразок структури об'єднаного командування. Організації, що беруть участь в Об'єднаному командуванні, використовують спільний процес для встановлення і ранжування пріоритетів інцидентів та визначення цілей інциденту.

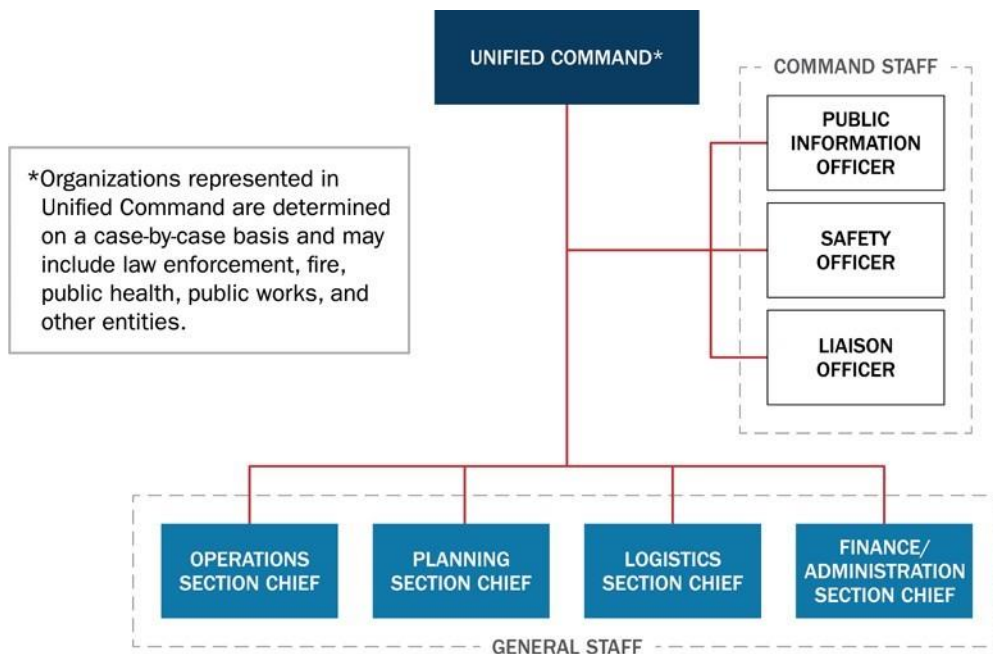

Рисунок 4: Приклад організації ICS з єдиним командуванням

Єдиний командувач інцидентами та об'єднане командування

Єдиний командувач інцидентом: Командувач інцидентом несе повну відповідальність (в межах своїх повноважень) за визначення цілей інциденту і відповідає за те, щоб діяльність в рамках інциденту була спрямована на досягнення цілей.

Об'єднане командування: Особи, призначені своїми юрисдикційними або організаційними органами (або департаментами в межах однієї юрисдикції), спільно визначають пріоритети і цілі, розподіляють ресурси і працюють разом, щоб забезпечити виконання інтегрованих операцій з ліквідації інциденту і максимально ефективно використовувати призначені ресурси.

Агенції або організації, залучені до інциденту, які не мають юрисдикційної відповідальності або повноважень, називаються агенціями, що співпрацюють та/або надають допомогу. Незалежно від того, чи представлені вони в Єдиній команді, чи через офіцера зв'язку, кожна юрисдикція, організація та/або представник відомства несе відповідальність за передачу інформації, що стосується конкретного відомства, в тому числі:

- Статутні повноваження та обов'язки;
- Наявність ресурсів та можливостей;
- Стримуючі фактори, обмеження, занепокоєння;
- Сфери згоди та розбіжностей між посадовими особами відомств.

Командний склад

Командувач інцидентом або об'єднаний штаб призначає командний штаб, якщо це необхідно для підтримки командної функції. Зазвичай до складу штабу входять фахівець із зв'язків з громадськістю (РІО), фахівець з безпеки та офіцер зв'язку, які підпорядковуються безпосередньо командувачу інцидентом або об'єднаному командуванню і, за необхідності, мають помічників. Командувач інцидентом або об'єднане командування може призначити додаткових радників у разі потреби.

Спеціаліст з питань громадської інформації

РІО взаємодіє з громадськістю, засобами масової інформації та/або з іншими установами, які мають інформаційні потреби, пов'язані з інцидентом. РІО збирає, перевіряє, координує та поширює доступну,¹⁵ змістовну та своєчасну інформацію про інцидент як для внутрішньої, так і для зовнішньої аудиторії. РІО також здійснює моніторинг засобів масової інформації та інших джерел публічної інформації для збору відповідної інформації та передає цю інформацію відповідним компонентам організації з управління інцидентами. В інцидентах, до яких залучені РІО з різних відомств, командувач інцидентом або об'єднане командування призначає одного з них головним РІО. Усі РІО повинні працювати в уніфікований спосіб, говорити в один голос і забезпечувати узгодженість усіх повідомлень. Командувач інцидентом або об'єднане командування затверджує оприлюднення інформації, пов'язаної з інцидентом. У масштабних інцидентах РІО бере участь у роботі Об'єднаного інформаційного центру (ІС) або очолює його.

Відповідальний за безпеку

Відповідальний за безпеку здійснює моніторинг операцій з ліквідації інциденту та консультує командувача інциденту або об'єднаний штаб з питань, пов'язаних зі здоров'ям і безпекою персоналу, який бере участь в ліквідації інциденту. Остаточну відповідальність за безпечне проведення операцій з ліквідації інциденту несе керівник інциденту або об'єднаний штаб, а також керівники на всіх рівнях. Відповідальний за безпеку відповідає перед керівником інциденту або об'єднаним штабом за створення систем і процедур, необхідних для оцінки, інформування та пом'якшення наслідків небезпечних ситуацій. Це включає в себе розробку та підтримку Плану безпеки інциденту, координацію міжвідомчих зусиль з безпеки та реалізацію заходів, спрямованих на забезпечення безпеки персоналу та місць інциденту. Офіцер з безпеки зупиняє та/або запобігає небезпечні дії під час інциденту. Установи, організації або юрисдикції, які беруть участь у спільних зусиллях з управління безпекою, не втрачають своєї індивідуальної відповідальності або повноважень щодо власних програм, політик і персоналу. Навпаки, кожна з них робить свій внесок у загальні зусилля, спрямовані на захист усього персоналу, залученого до інциденту.

Офіцер зв'язку

Офіцер зв'язку є контактною особою командування інцидентом для представників урядових установ, юрисдикцій, неурядових організацій та організацій приватного сектору, які не входять до складу Об'єднаного командування. Через офіцера зв'язку ці представники надають інформацію про політику свого відомства, організації або юрисдикції, наявність ресурсів та інші питання, пов'язані з інцидентом. При єдиному командувачі інцидентом або при структурі об'єднаного командування представники юрисдикцій і організацій, що надають допомогу або співпрацюють, координують свої дії через офіцера зв'язку. Офіцер зв'язку може мати помічників.

¹⁵ Доступною для всіх осіб, включаючи осіб з обмеженим знанням англійської мови та осіб з обмеженими можливостями, таким чином, щоб доступ до будь-якої такої інформації та даних був порівнянний з доступом та використанням інформації та даних представниками громадськості, які не є особами з обмеженими фізичними можливостями.

Додаткові посади командного складу

Залежно від інциденту та конкретних вимог, встановлених командою, можуть знадобитися додаткові посади в штаті, залежно від інциденту. Керівник інциденту або Об'єднаний штаб може призначити технічних спеціалістів радниками штабу. Радники штабу відрізняються від офіцерів тим, що вони виконують консультативні функції і не мають повноважень керувати заходами з ліквідації інциденту.

Генеральний штаб

Генеральний штаб складається з керівників оперативного, планового, логістичного та фінансово-адміністративного відділів. Ці особи відповідають за функціональні аспекти структури управління інцидентом. Командувач інцидентом або об'єднане командування активує цих керівників секцій за необхідності. Ці функції за замовчуванням покладаються на командувача інцидентом або об'єднаний штаб, доки не буде призначено керівника секції. Керівники секцій можуть мати одного або більше заступників за необхідності. Більш детально секції розглядаються нижче.

Операційний відділ

Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб обирає керівника оперативного підрозділу на основі поточних пріоритетів інциденту і повинен періодично переглядати цей вибір у міру розвитку інциденту. Персонал оперативного відділу планує і виконує тактичні дії для досягнення цілей інциденту, визначених Командувачем інцидентом або Об'єднаним штабом. Цілі, як правило, зосереджені на порятунку життя людей, зменшенні безпосередньої небезпеки, захисті майна та навколишнього середовища, встановленні ситуаційного контролю та відновленні нормальної роботи.

Операції з ліквідації інциденту можуть бути організовані та проведені різними способами. Керівник Оперативного відділу організовує роботу відділу, виходячи з характеру та масштабу інциденту, юрисдикцій та організацій, що беруть у ньому участь, а також пріоритетів, цілей та стратегій інциденту. Основні функції персоналу Оперативного відділу включають наступне:

- Керування тактичними діями від імені Командувача інцидентом або Об'єднаного командування;
- Розробка та впровадження стратегій і тактик для досягнення цілей інциденту;
- Організація Оперативної секції для найкращого задоволення потреб інциденту, підтримання керованого діапазону контролю та оптимізації використання ресурсів;
- Підтримка розробки ІАР для кожного операційного періоду.

Секція планування

Персонал Секції планування збирає, оцінює та поширює інформацію про інцидент Командувачу інцидентом або Об'єднаному командуванню та іншому персоналу, що бере участь в інциденті. Співробітники цієї секції готують звіти про стан справ, відображають інформацію про ситуацію, підтримують статус призначених ресурсів, сприяють процесу планування дій під час інциденту і готують план дій на основі інформації, отриманої від інших секцій і штабу, а також вказівок командувача інцидентом або об'єднаного командування.

Серед інших ключових функцій персоналу відділу планування - наступні:

- Сприяння проведенню нарад з планування інцидентів;
- Фіксація стану ресурсів та очікуваних потреб у ресурсах;
- Збір, організація, відображення та розповсюдження інформації про стан інциденту, а також аналіз ситуації в міру її зміни;
- Планування впорядкованої, безпечної та ефективної демобілізації ресурсів, залучених до ліквідації інциденту;
- Збір, реєстрація та збереження всіх документів щодо інцидентів.

Секція логістики

Співробітники Секції логістики надають послуги та підтримку для ефективного та результативного управління інцидентом, в тому числі замовляють ресурси. Співробітники цієї секції забезпечують приміщення, безпеку (об'єктів управління інцидентом і персоналу), транспортування, постачання, технічне обслуговування обладнання та паливо, харчування, зв'язок та ІТ-підтримку, а також медичне обслуговування персоналу, що бере участь в ліквідації інциденту. Основні функції персоналу секції матеріально-технічного забезпечення включають:

- Замовлення, отримання, зберігання/розміщення та обробка ресурсів, пов'язаних з інцидентами;
- Забезпечення наземного транспорту під час інциденту, технічне обслуговування та постачання транспортних засобів, ведення обліку використання транспортних засобів, розробка планів руху під час інциденту;
- Створення, обслуговування, забезпечення безпеки та демобілізація об'єктів, що постраждали внаслідок інциденту;
- Визначення потреб у продуктах харчування та воді, включаючи замовлення їжі, надання приміщень для приготування їжі, утримання зон харчування, а також управління безпекою та захистом продуктів харчування (у співпраці з відповідальним за безпеку);
- Підтримання плану комунікацій на випадок інциденту та придбання, налаштування, видача, обслуговування та облік комунікаційного та ІТ-обладнання;
- Надання медичної допомоги персоналу на місці інциденту.

Фінансово-адміністративна секція

Командувач інцидентом або об'єднане командування створює фінансово-адміністративну секцію, коли діяльність з управління інцидентом передбачає надання фінансових та адміністративних послуг на місці події або для конкретного інциденту. До обов'язків фінансово-адміністративного персоналу входить облік робочого часу персоналу, ведення переговорів щодо оренди та супроводження контрактів з постачальниками, адміністрування претензій, а також відстеження та аналіз витрат, пов'язаних з інцидентом. Якщо командувач інцидентом або об'єднане командування створює таку секцію, персонал повинен тісно координувати свої дії з секціями планування та логістики для узгодження оперативних записів з фінансовими документами.

Співробітники Фінансово-адміністративної секції підтримують важливу функцію ICS у великих, складних інцидентах, що передбачають фінансування з різних джерел. На додаток до моніторингу різних джерел фінансування, співробітники відділу відстежують і звітують про витрати, що виникають під час інциденту.

Це дозволяє керівнику інциденту або об'єднаному командуванню прогнозувати потреби та запитувати додаткові кошти в разі потреби. Основні функції персоналу Фінансово-адміністративної секції включають:

- Відстеження витрат, аналіз даних про витрати, проведення оцінок та розробка рекомендацій щодо заходів з економії витрат;
- Аналіз, звітність та облік фінансових проблем, пов'язаних з пошкодженням майна, пораненнями або смертельними випадками під час інциденту;
- Управління фінансовими питаннями, пов'язаними з орендою та контрактами з постачальниками;
- Управління адміністративними базами даних та електронними таблицями для аналізу та прийняття рішень;
- Запис часу роботи персоналу та орендованого обладнання.

Функція розвідки/розслідування

Збір, аналіз та обмін інформацією, пов'язаною з інцидентом, є важливими заходами для всіх інцидентів. Зазвичай за збір і аналіз оперативної інформації та обмін ситуаційною обізнаністю відповідають співробітники Секції планування, а за виконання тактичних заходів - співробітники Оперативної секції. Однак деякі інциденти вимагають інтенсивного збору розвідувальних даних і проведення розслідувань, і в таких випадках командувач інцидентом або Об'єднане командування може прийняти рішення про перерозподіл обов'язків зі збору розвідувальних даних і проведення розслідувань відповідно до потреб інциденту. Це може статися, якщо інцидент пов'язаний з кримінальним або терористичним актом і/або іншими неправоохоронними заходами з розвідки/розслідування, наприклад, епідеміологічними розслідуваннями.

Метою функції розвідки/розслідувань є забезпечення належного управління та координації розвідувальних та слідчих операцій і заходів:

- Запобігати та/або стримувати потенційну незаконну діяльність, інциденти та/або атаки;
- Збирати, обробляти, аналізувати, захищати та поширювати інформацію, розвіддані та ситуаційну обізнаність;
- Ідентифікувати, документувати, обробляти, збирати, створювати ланцюжок відповідального зберігання, захищати, досліджувати та аналізувати, а також зберігати докази або зразки;
- Проводити ретельні та всебічні розслідування, які ведуть до встановлення та затримання винних;
- Проведення розслідувань щодо зниклих безвісти та масових смертей/загибелі людей;
- Інформувати та підтримувати операції з безпеки життєдіяльності, включаючи безпеку та захист усього персоналу, що здійснює реагування, допомагаючи запобігти майбутнім атакам або ескалації наслідків;

- Визначати джерело або причину поточного інциденту (наприклад, спалах хвороби, пожежа, складна скоординована атака або кіберінцидент), щоб контролювати його наслідки та/або допомогти запобігти виникненню подібних інцидентів.

Командувач інцидентом або об'єднаний командувач приймає остаточне рішення щодо обсягу та місця функції розвідки/розслідування в структурі команди. Варіанти її розміщення описані в Додатку А, Табл. 6 "Функція розвідки/розслідування".

Поширені типи об'єктів ІКС

Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб може створювати об'єкти в районі інциденту та навколо нього для розміщення або підтримки функцій управління інцидентом. Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб визначає типи та місця розташування об'єктів, виходячи з потреб інциденту.

Загальні засоби ІКС описані нижче та проілюстровані на Рисунку 5.

Командний пункт інциденту

ICP - це місце розташування тактичного рівня організації оперативного управління інцидентом на місці події. У цьому місці, як правило, розміщується Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб, а також Командування та Генеральний штаб, але може бути й інший призначений персонал, що займається інцидентом. Як правило, ОКІ розташовується поблизу місця інциденту і є місцем виконання тактичних функцій на місці інциденту. Персонал здійснює планування інциденту в ICP, а Координатор інциденту або Об'єднаний штаб з ліквідації інциденту Командування може створити в цьому місці центр зв'язку з інцидентами.

Театральні майданчики

Начальник Оперативної секції може створювати зони очікування для розміщення та відстеження ресурсів. Зоною очікування може бути будь-яке місце, де особовий склад, матеріальні засоби та обладнання очікують на призначення. В пунктах тимчасового базування можуть бути передбачені тимчасові пункти харчування, заправки паливом та санітарно-гігієнічні пункти. Начальник Оперативної секції призначає керівника для кожного перевалочного пункту, який реєструє всі ресурси, що надходять, відправляє ресурси на вимогу начальника секції та, за необхідності, звертається за підтримкою до Секції логістики щодо ресурсів, які знаходяться в перевалочному пункті.

База інцидентів

База інциденту - це місце, де проводяться основні заходи з підтримки. Командувач інцидентом або об'єднане командування створює базу інциденту для розміщення обладнання та особового складу для проведення операцій з підтримки. База інциденту може розташовуватися разом з ICP.

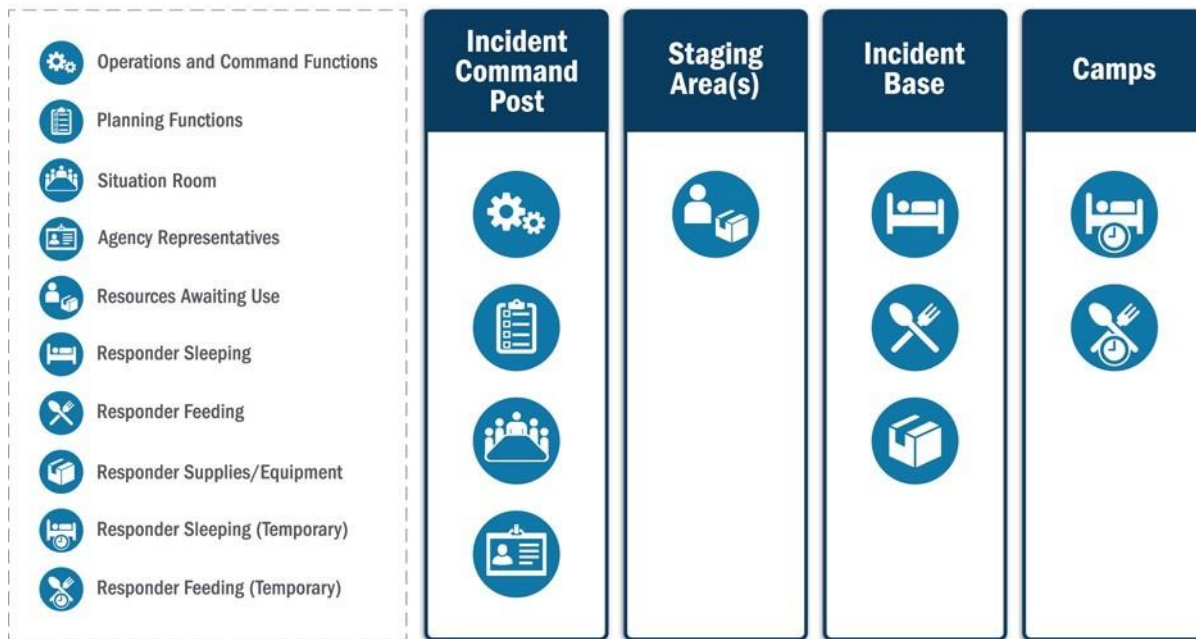

Рисунок 5: Об'єкти для інцидентів

Табори

Табори - це супутники бази, які створюються там, де вони можуть найкраще підтримувати операції з ліквідації наслідків аварії. Табори надають таку підтримку, як харчування, спальні місця та санітарні умови, а також можуть забезпечувати незначне технічне обслуговування та ремонт обладнання. Табори переміщуються за необхідності, щоб задовольнити мінливі оперативні потреби.

Команди управління інцидентами

ІМЦ - це зареєстровані групи кваліфікованого персоналу ICS, що складаються з керівника інциденту, інших керівників інциденту та персоналу, який має кваліфікацію для інших ключових посад ICS. ІМЦ існують на місцевому, регіональному, державному, племінному та національному рівнях і мають офіційні процедури оповіщення, розгортання та оперативного реагування. Ці групи формуються на основі кваліфікації їх членів і можуть бути призначені для управління інцидентами або для виконання допоміжних завдань чи функцій, пов'язаних з інцидентом. При призначенні для управління інцидентом або для підтримки завдань чи функцій, пов'язаних з інцидентом, ІМЦ зазвичай делегують повноваження діяти від імені відповідної юрисдикції або організації, що постраждала.

Делегування повноважень

Делегування повноважень - це заява, яку уповноважена посадова особа юрисдикції/організації надає Командуючому інцидентом для здійснення такого делегування. Делегування покладає на командувача інцидентом конкретні обов'язки та повноваження. Делегування повноважень зазвичай описує пріоритети, очікування, обмеження та інші міркування або вказівки. Багато відомств вимагають, щоб орган, який делегує повноваження, надав командуючому інцидентом письмовий документ про делегування повноважень, перш ніж командуючий інцидентом візьме на себе командування.

Команди допомоги в управлінні інцидентами

Деякі групи називають командами допомоги з управління інцидентом (ІМАТ), щоб пояснити, що вони надають підтримку персоналу на місці події та/або постраждалій юрисдикції (юрисдикціям). Команди можуть мати повноваження та контроль над певними аспектами реагування та відновлення (наприклад, над використанням державних/федеральних активів). Через участь в Об'єднаному комітеті або Об'єднаній координаційній групі¹⁶ з представниками місцевої, державної та/або племінної влади, вони забезпечують відповідність діяльності місцевим пріоритетам. ІМАТ існують на різних рівнях влади та в приватному секторі.

Незалежно від того, хто є власником ІМАТ або їхніх конкретних місій, ІМАТ працюють на основі принципів і практик ICS.

Наприклад, FEMA ІМАТ розгортаються на місцях інцидентів або в місцях, де існує загроза інциденту, допомагають визначити і надати федеральну допомогу, а також координують і інтегрують міжюрисдикційне реагування на підтримку постраждалого штату або племені. FEMA ІМАТ забезпечують ранню присутність федерального уряду на місці інциденту, інтегруючи можливості реагування FEMA в існуючу спільноту функцій управління в надзвичайних ситуаціях.

Комплекс інцидентів: управління декількома інцидентами в рамках однієї організації ICS

Комплексний інцидент - це два або більше окремих інцидентів, розташованих в одній загальній зоні і підпорядкованих одному Командувачу інцидентом або Об'єднаному командувачу. Коли відповідні органи створюють комплекс інцидентів для кількох інцидентів, ці інциденти стають філіями або підрозділами в рамках Оперативної секції комплексу інцидентів. Такий підхід забезпечує потенціал для майбутнього розширення. Якщо якийсь з інцидентів у комплексі може стати великомасштабним інцидентом, він має бути виділений в окремий інцидент з власною організацією ICS.

Комплексні оперативні штаби застосовуються при ліквідації лісових пожеж, коли кілька пожеж виникають у безпосередній близькості одна від одної. Управління комплексом інцидентів може здійснюватися як окремим командувачем інциденту, так і об'єднаним командуванням. Нижче наведені індикатори для використання комплексу інцидентів:

- Єдине Командування та Генеральний штаб можуть адекватно забезпечувати операції, планування, логістику та фінансову/адміністративну діяльність;
- Комбінований підхід до управління, ймовірно, дозволить досягти економії на персоналі або матеріально-технічному забезпеченні.

Зональне командування

Зональний штаб створюється для нагляду за кількома паралельними інцидентами або дуже складними інцидентами, які вимагають створення декількох ICS організацій. Територіальний штаб створюється для вирішення проблеми конкуренції за ресурси між кількома ICS, виходячи зі складності інциденту та міркувань щодо сфери контролю над інцидентом. Через масштабність інцидентів, до яких залучаються Територіальні команди і ймовірність проведення операцій на території декількох юрисдикцій, Територіальні команди часто створюються як Об'єднані Територіальні команди, які працюють за тими ж принципами, що і Об'єднані команди.

¹⁶ До складу об'єднаної координаційної групи входять вищі керівники, які представляють інтереси штату, племені та федерального уряду, а також, за певних обставин, місцеві органи влади та приватний сектор. Національні рамки реагування описують об'єднані координаційні групи більш детально.

До обов'язків регіонального представника входить

- Розробка широких цілей для постраждалої території;
- Координація розробки цілей і стратегій для кожного інциденту;
- Виділення або перерозподіл ресурсів при зміні пріоритетів;
- Забезпечення належного управління інцидентами командирами інцидентів та/або об'єднаними командами;
- Забезпечення ефективного зв'язку та координації даних;
- Забезпечення того, щоб цілі інциденту були досягнуті і не суперечили одна одній або політиці агентства;
- Визначення потреб у дефіцитних ресурсах та інформування про них Адміністраторів Агентства безпосередньо або через Групу з питань управління та координації (MAC Group) чи ЕОС;
- Для інцидентів, які мають відновлювальний аспект, забезпечення координації короткострокового відновлення з персоналом ЕОС з метою сприяння переходу до довгострокових відновлювальних операцій.

Територіальне командування особливо актуальне в ситуаціях, коли кілька ІСР запитують схожі дефіцитні ресурси. Інциденти різних типів або без схожих потреб у ресурсах зазвичай розглядаються як окремі інциденти. Додаткові координаційні структури, такі як ЕОС або MAC Group, можуть допомогти в координації потреб у ресурсах для кількох інцидентів. У наступних розділах описано ці структури. На рисунку 6 показано взаємозв'язок між Територіальною командою, Групою з питань надзвичайних ситуацій (MAC Group) та ЕОС.

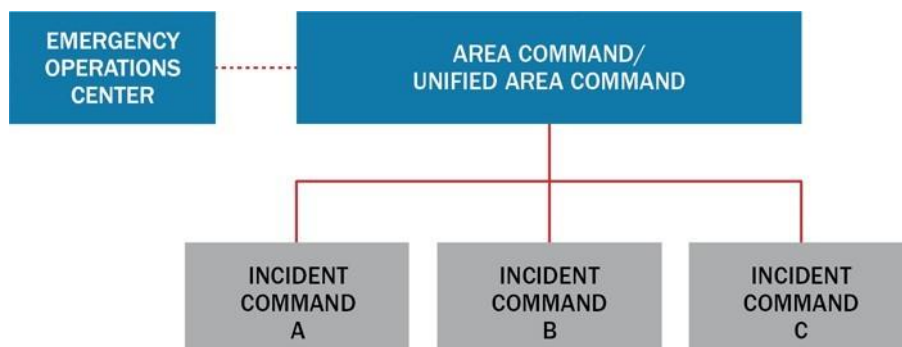

Рисунок 6: Приклад територіального командування

Взаємовідносини між Командуванням району, ЕОС та MAC Group

Командування району здійснює нагляд за управлінням численними інцидентами, а ЕОС координує підтримку. MAC Group забезпечують політичне керівництво та стратегічний напрямок для Командування району та ЕОС.

С. Центри управління в надзвичайних ситуаціях (ЦУНС)

Юрисдикції та організації по всій країні використовують ЕОС як важливі елементи своїх програм з управління в надзвичайних ситуаціях. ЕОС - це місця, де співробітники різних відомств зазвичай об'єднуються для подолання нагальних загроз і небезпек та надання скоординованої підтримки команді з ліквідації інциденту, персоналу на місці події та/або іншим ЕОС. Координаційні центри можуть бути стаціонарними, тимчасовими або віртуальними структурами, персонал яких бере участь у роботі дистанційно.

Призначення, повноваження та склад команд, які працюють в ЕОС, дуже різняться, але, як правило, вони об'єднують та обмінюються інформацією, підтримують прийняття рішень, координують ресурси та підтримують зв'язок з персоналом на місці події та в інших ОКЦ. Персонал ЕОС може надавати підтримку персоналу ІСР, польовому персоналу, не пов'язаному з ІСР (наприклад, персоналу, який проводить розбирання завалів або керує укриттям), або персоналу іншого ЕОС (наприклад, персоналу штатного ЕОС, який спілкується з персоналом місцевого ЕОС).

Персонал ЕОС може розділяти навантаження з персоналом на місці інциденту, керуючи певними операціями, такими як організація укриттів або пунктів роздачі допомоги. Якщо на місці інциденту не створено команду з ліквідації інциденту, наприклад, під час снігової надзвичайної ситуації, співробітники ЕОС можуть керувати тактичними операціями. Нарешті, співробітники ЕОС можуть координувати зусилля з ліквідації кількох географічно розрізнених інцидентів або заходів. У деяких випадках в ЕОС може бути створена комісія з ліквідації інциденту або територіальна комісія.

Юрисдикція або організація може також залучити персонал ЕОС для підтримки заходів із запобігання та захисту, а також для пошуку ресурсів для заповнення тих, які юрисдикція або організація вже розгорнула.

Основні функції персоналу в ЕОС, як віртуальних, так і фізичних, полягають у наступному:

- Збір, аналіз та обмін інформацією;
- Підтримка потреб та запитів на ресурси, включаючи їх розподіл та відстеження;
- Координація планів та визначення поточних і майбутніх потреб;
- У деяких випадках, забезпечувати координацію та політичне керівництво.

Агенції та відомства також мають операційні центри. Однак, ці організаційні операційні центри відрізняються від міждисциплінарних¹⁷ ЕОС. Співробітники відомчих операційних центрів (ОЦ) координують діяльність свого відомства або департаменту. Хоча вони спілкуються з іншими організаціями та ЕОС і можуть обмінюватися контактами з іншими відомствами, співробітники ДОС зосереджені на управлінні власними ресурсами та операціями. На відміну від ДОС, діяльність КНП, про яку йдеться в NIMS, за своєю суттю є міждисциплінарною.

Об'єднання представників різних зацікавлених сторін та організацій-партнерів у КНП оптимізує об'єднання зусиль і дозволяє персоналу обмінюватися інформацією, надавати юридичні та політичні рекомендації персоналу на місці події, планувати на випадок непередбачуваних ситуацій, ефективно розподіляти ресурси та загалом надавати будь-яку необхідну підтримку.

¹⁷ "Мультидисциплінарний" означає сукупність більш ніж однієї функції (ресурсів та організацій), залучених до управління надзвичайними ситуаціями, таких як запобігання та гасіння пожеж, правоохоронні органи, ЕМД, громадські роботи та/або інші, виходячи з характеру інциденту, загрози або небезпеки.

Визначення того, які організації представлені в ЕОС, має бути здійснене під час процесу планування операцій у надзвичайних ситуаціях. Фактори, які слід враховувати, включають повноваження та обов'язки різних організацій, ресурси та інформацію, якими вони володіють або до яких мають доступ, а також досвід і зв'язки між організаціями. Склад команд з реагування на надзвичайні ситуації також може змінюватися залежно від характеру і складності інциденту або ситуації.

Незалежно від того, які організації представлені, всі команди ЕОС перебувають під наглядом обраних та/або призначених посадових осіб, таких як губернатори, вожді племен, мери та міські голови. Ці особи можуть бути присутніми в ЕОС, але частіше надають вказівки з інших місць, або як частина офіційної політичної групи, або індивідуально. Зазвичай вони приймають рішення щодо пріоритетів і таких питань, як оголошення надзвичайного стану, масштабна евакуація, доступ до надзвичайного фінансування на випадок надзвичайних ситуацій, відмова від виконання постанов і правил, а також розподіл дефіцитних ресурсів.

Організації персоналу КЄЦ

Команди ЕОС дуже різняться між собою. Рішення про те, як організувати роботу персоналу в КРВ, залежить від таких факторів, як юрисдикція/повноваження організації, кадровий склад, наявність партнерів та зацікавлених сторін,

Фізичні можливості ЕОС, комунікаційні можливості, політичні міркування і, найголовніше, місія.

Незалежно від того, як організовано персонал ЕОС, він повинен діяти відповідно до управлінських характеристик NIMS.

У наступному розділі описано три способи організації команд ЕОС. Додаток В. Організації ЕОС містить більш детальну інформацію про кожну з цих структур.

Модульні організації ЕОС

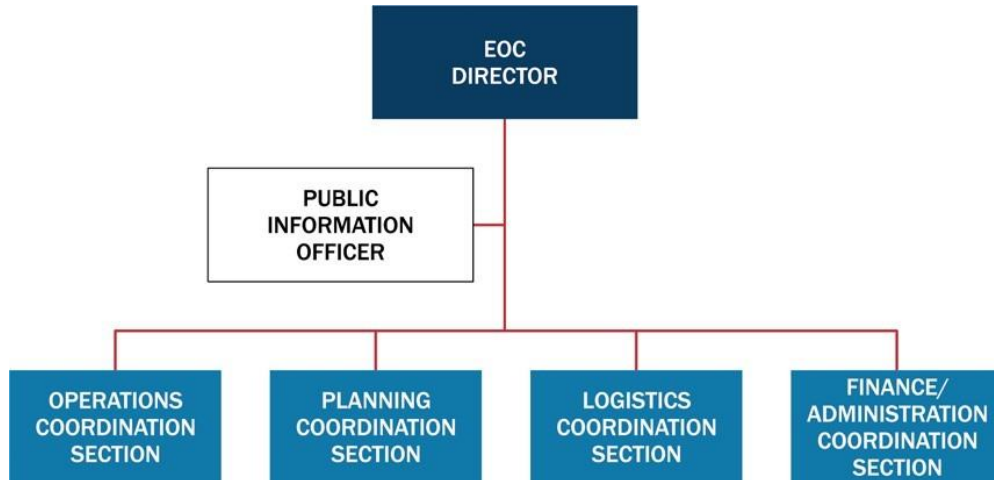
Характеристика управління NIMS в рамках *модульної організації* вказує на те, що керівники несуть відповідальність за функції підлеглих посад, які не укомплектовані персоналом.

Ця управлінська характеристика також стосується і ЕОС. У ЕОС з обмеженим штатом і площею відповідальна особа може виконувати не лише обов'язки директора ЕОС, але й обов'язки інших членів команди ЕОС, якщо або доки ці посади не будуть заповнені.

ICS або ICS-подібна структура

Багато юрисдикцій/організацій конфігурують свої ЕОС, використовуючи стандартну організаційну структуру ICS. Ця структура знайома багатьом людям, і вона узгоджується з організацією інциденту на місці події. Деякі юрисдикції/організації використовують стандартну організаційну структуру ICS, але змінюють деякі назви, щоб створити організацію, подібну до ICS, яка відрізняє функції ЕОС від їхніх польових аналогів. На Рисунку 7 зображено приклад такої структури.

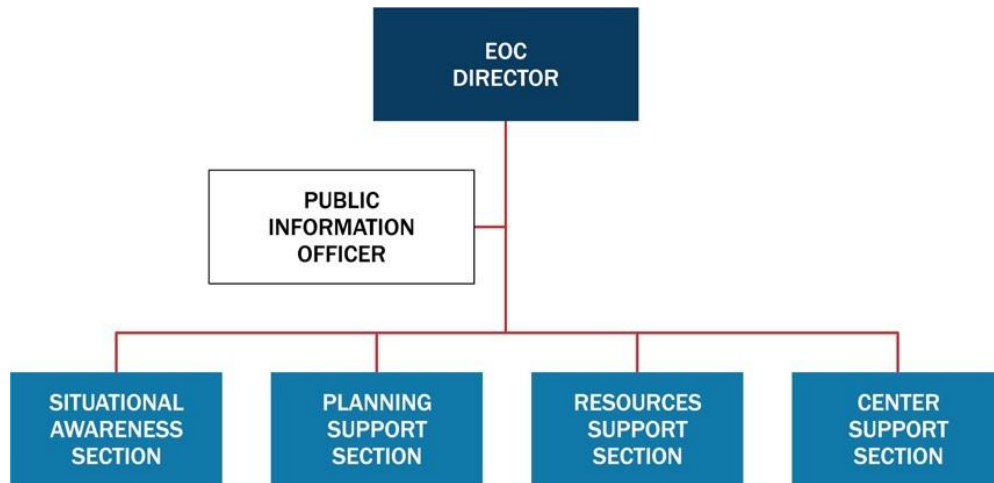

Рисунок 7: Приклад організаційної структури ЕОС, подібної до ІС

Структура моделі підтримки інцидентів (ISM)

Юрисдикції/організації, які зосереджують зусилля своїх груп з реагування на надзвичайні ситуації на інформації, плануванні та ресурсній підтримці, можуть відокремити функцію ситуаційної обізнаності від планування і об'єднати оперативні та логістичні функції в структуру підтримки інциденту, подібну до тієї, що показана на Рисунку 8. Така організація забезпечує безпосередній контакт керівника ЕОС з тими, хто займається ситуаційною обізнаністю/інформуванням, а також спрощує пошук, замовлення та відстеження ресурсів.

Рисунок 8: Приклад структури ISM ЕОС

Відомча структура

Юрисдикції/організації можуть вирішити замість цього використовувати свою повсякденну структуру відомств/відомств і взаємовідносини у своїх ЕОС. Діючи в контексті своїх звичайних взаємовідносин, Представники міністерств/відомств можуть працювати в ЕОС з мінімальними витратами часу на підготовку та запуск. На Рисунку 9 наведено приклад такої організації ЕОС. У такій конфігурації менеджер з надзвичайних ситуацій організації або вища посадова особа, як правило, координує зусилля з реагування на надзвичайні ситуації між відділами та установами.

Рисунок 9: Приклад відомчої структури ЕНК

Активация та деактивация ЕОС

ЕОС активуються з різних причин, виходячи з потреб юрисдикції, організації або керівника інциденту; контексту загрози; прогнозування подій; або у відповідь на інцидент. Обставини, які можуть спричинити активацію ЕОС, включають в себе наступні:

- До інциденту залучено більше однієї юрисдикції та/або інцидент зачіпає кілька відомств;
- Командир інциденту або об'єднаний командувач вказує на те, що інцидент може швидко розростатися, спричиняти каскадні наслідки або вимагати додаткових ресурсів;
- Подібний інцидент у минулому призвів до активації ЕОС;
- Директор ЕОС або призначена чи обрана посадова особа дає вказівку про активацію ЕОС;
- Інцидент неминучий (наприклад, попередження про ураган, повільне розлиття річки, прогнози небезпечної погоди, підвищений рівень загрози);
- Відбуваються порогові події, описані в плані дій в надзвичайних ситуаціях;
- Очікується значний вплив на населення.

ЕОС часто мають кілька рівнів активації, щоб забезпечити масштабоване реагування, доставку необхідних ресурсів і рівень координації, відповідний до інциденту.

Нормальна робота або стійкий стан

Під час звичайної діяльності (сталий стан) персонал з управління надзвичайними ситуаціями підтримує оперативну готовність шляхом моніторингу та оцінки потенційних загроз і небезпек; здійснення рутинної та постійної координації з іншими відомствами та установами; розробки та виконання планів, проведення тренувань і навчань; а також технічного обслуговування об'єктів і устаткування.

Рівні активації

Рівень активності в рамках ЕОС часто зростає зі збільшенням розміру, масштабу та складності інциденту. Якщо зусилля з управління інцидентом потребують додаткової підтримки та координації, директор ЕОС може залучити додатковий персонал для залучення більшої кількості дисциплін, мобілізувати додаткові сили та засоби, інформувати громадськість, відповідати на запити ЗМІ, залучити вищих виборних і призначених посадових осіб, а також звертатися за допомогою до зовнішніх джерел.

Плани дій у надзвичайних ситуаціях часто визначають рівні активації ЕОС, в тому числі, які організації та/або персонал будуть знаходитися в ЕОС для конкретних небезпек і рівнів активації.

Персонал ЕОС повинен використовувати стандартні назви рівнів активації NIMS, наведені в Таблиці 2, для комунікації за межами своєї юрисдикції/організації. Крім того, деякі організації можуть використовувати цифрові або кольорові позначення рівнів активації для внутрішньої комунікації. Коли використовуються цифри, вони повинні відображати стандартний підхід NIMS, згідно з яким низхідні цифри означають вищі рівні активації (наприклад, повна активація - це рівень 1).

У таблиці 2 наведено рівні активації, а також критерії для визначення відповідного рівня. Будь-який з цих рівнів може передбачати як особисту, так і віртуальну координацію персоналу.

Таблиця 2: Рівні активації ЕОС

Рівень активації	Опис
3 Нормальна робота / Сталий стан	<ul style="list-style-type: none"> • Діяльність, яка є звичайною для ЕОС, коли не виявлено жодного інциденту або специфічного ризику чи небезпеки • Рутинна діяльність зі спостереження та оповіщення, якщо в ЕОС зазвичай розміщена ця функція
2 Покращена стаціонарна / часткова активація	<ul style="list-style-type: none"> • Певні члени команди/організації ЕОС активуються для моніторингу достовірної загрози, ризику або небезпеки та/або для підтримки реагування на новий інцидент, що потенційно може розвиватися
1 Повна активація	<ul style="list-style-type: none"> • Команда ЕОС активується, включаючи персонал з усіх допоміжних агентств, для підтримки реагування на великий інцидент або реальну загрозу.

Деактивація

Директор ЕОС деактивує персонал ЕОС, якщо дозволяють обставини, і ЕОС повертається до нормального режиму роботи/сталого стану. Деактивація зазвичай відбувається, коли інцидент не більше не потребує підтримки та координації з боку персоналу ЕОС, або ці функції можуть виконуватися окремими організаціями чи стабільними координаційними механізмами. Керівництво ЕОС може поетапно деактивувати ЕОС залежно від потреб місії. Перед деактивацією персонал ЕОС завершує демобілізацію ресурсів і передає всі поточні заходи з підтримки/відновлення після інциденту. Планувальники ЕОС зазвичай включають в процес планування деактивації аналіз і планування вдосконалення післядії як частину процесу планування деактивації.

D. Міжвідомча координаційна група (МКГ)

Групи МАС, які іноді називають політичними групами, є частиною структури управління інцидентами поза межами NIMS. Групи МАС складаються з представників зацікавлених відомств або організацій. Вони створюються та організуються для прийняття спільних міжвідомчих рішень. Під час інцидентів МАС діють як органи політичного рівня, підтримуючи визначення пріоритетів і розподіл ресурсів, а також сприяючи прийняттю рішень обраними і призначеними посадовими особами та особами, відповідальними за управління інцидентом (наприклад, командувачем інцидентом). У деяких випадках цю діяльність також виконують співробітники ЕОС.

Групи МАС, як правило, складаються з адміністраторів, керівників або призначених ними осіб. Організації будь-якого рівня (наприклад, місцевого, державного, плеємного чи федерального) або в межах будь-якої дисципліни (наприклад, управління з надзвичайних ситуацій, охорона здоров'я, критична інфраструктура або приватний сектор) можуть створити групу з питань управління надзвичайними ситуаціями. У деяких юрисдикціях місцеве законодавство або політика може вимагати, щоб група з питань надзвичайних ситуацій санкціонувала додаткові ресурси та/або надавала рекомендації співробітникам ЕОС та/або комісіям з ліквідації інциденту.

Групи МАС в першу чергу відповідають за визначення пріоритетів та розподіл ресурсів. На відміну від об'єднаного штабу, вони не виконують функцій управління інцидентами і не замінюють основні функції оперативних, координаційних або диспетчерських організацій. Коли конкуренція за ресурси є значною, групи МАС можуть звільнити координаційні та диспетчерські організації від деяких обов'язків з визначення пріоритетів та розподілу ресурсів.

Склад груп має важливе значення. Іноді членство є очевидним. У ній мають бути представлені організації, які безпосередньо постраждали від інциденту і чий ресурси були витрачені на його ліквідацію. Однак, іноді організації, які повинні бути членами МАС, є менш очевидними. До них відносяться бізнес-організації, такі як місцеві торгово-промислові палати, волонтерські організації, такі як Американський Червоний Хрест, або інші організації, що володіють спеціальним досвідом або знаннями. Хоча ці організації можуть не мати матеріальних ресурсів або коштів, щоб зробити свій внесок, їхні зв'язки, політичний вплив або технічний досвід можуть бути ключовими для успіху групи МАС у підтримці реагування на інциденти та відновлення. Призначені особи групи МАС повинні мати повноваження від своєї організації представляти або залучати ресурси та кошти відомства для ліквідації інциденту. Групи МАС зазвичай приймають рішення на основі консенсусу між членами. У багатьох випадках група МАС може функціонувати віртуально.

Виборні та призначені посадові особи є ключовими гравцями в управлінні інцидентами. Вони відповідають за безпеку і добробут своїх виборців та загальну ефективність зусиль з управління інцидентами. Губернатори, вожді племен, мери, міські голови та комісари округів зазвичай включають політичний рівень управління інцидентом і надають вказівки щодо пріоритетів і стратегій реагування на інцидент та його ліквідації. Персонал, який працює в ЕОС та на місці події, несе відповідальність за інформування обраних і призначених посадових осіб про ситуацію, потреби в ресурсах та іншу необхідну інформацію. Ефективна комунікація між цим персоналом та керівництвом на рівні політики сприяє зміцненню довіри та допомагає гарантувати, що всі керівники мають інформацію, необхідну для прийняття обґрунтованих рішень. Групи МАС - це спосіб об'єднати посадовців політичного рівня для посилення єдності зусиль на цьому вищому рівні.

Групі МАС може знадобитися адміністративна та/або матеріально-технічна підтримка. У деяких випадках таку підтримку надають співробітники штабів з ліквідації наслідків інцидентів. В інших випадках створюються окремі організації, які надають підтримку групі МАС, задовольняючи її потреби в матеріально-технічному забезпеченні та документації; управлінні інформацією, пов'язаною з інцидентом, для прийняття рішень, наприклад, відстеження критично важливих ресурсів, статусу ситуації та інформації про розслідування; а також надають публічну інформацію ЗМІ та громадськості.

Е. Спільна інформаційна система (JIS)

Поширення своєчасної, точної, доступної та дієвої інформації серед громадськості є важливою на всіх етапах управління інцидентами. Багато відомств та організацій на всіх рівнях влади розробляють та поширюють публічну інформацію. Юрисдикції та організації координують та інтегрують комунікаційні зусилля, щоб гарантувати, що громадськість отримує послідовне та комплексне повідомлення. JIS складається з процесів, процедур та інструментів, що забезпечують комунікацію з громадськістю, персоналом, який бере участь в інциденті, засобами масової інформації та іншими зацікавленими сторонами.

JIS об'єднує інформацію про інциденти та зв'язки з громадськістю в єдину організацію для надання скоординованої та повної інформації до, під час та після інцидентів. Місія JIS полягає у створенні структури та системи для:

- Розробки та передачі скоординованих міжвідомчих повідомлень;
- Розробки, коригування та виконання планів і стратегій інформування громадськості від імені Командувача інцидентом або Об'єднаного командування, директора ЕОС або Групи ЕОС;
- Консультування Командувача інцидентом або Об'єднаного командування, Групи ЕОС та директора ЕОС з питань зв'язків з громадськістю, які можуть вплинути на зусилля з управління інцидентом; та
- Вирішення проблеми чуток та недостовірної інформації, які можуть підірвати довіру громадськості, та управління ними.

JIS охоплюють три рівні управління інцидентом (місцевий/тактичний, центр/координаційний, політичний/стратегічний) і допомагають забезпечити скоординовану передачу повідомлень між усім персоналом, що бере участь в інциденті.

Опис системи та компоненти

Процеси інформування громадськості координуються до інциденту і включають плани, протоколи, процедури і структури, що використовуються для надання громадськості інформації. Важливими допоміжними елементами JIS є РІО на всіх рівнях влади, в приватному та некомерційному секторах, а також ІС. Ключові елементи JIS включають наступне:

- Міжвідомча координація та інтеграція;
- Збір, перевірка, координація та поширення послідовних повідомлень;
- Підтримка у зв'язках з громадськістю для осіб, які приймають рішення;
- Гнучкість, модульність та адаптивність.

Спеціаліст з питань громадської інформації

РІО є ключовими членами організацій ІС та ЕОС, і вони часто тісно співпрацюють з вищими посадовими особами, представленими в групах МАС. Якщо посада РІО передбачена як в ІСР, так і в допоміжній ЕОС, РІО підтримують тісний контакт за допомогою попередньо встановлених протоколів JIS. РІО консультують командувача інцидентом, об'єднаного командувача або директора ЕОС з питань інформування громадськості, пов'язаних з управлінням

інцидентом. РІО також обробляють запити від ЗМІ, громадськості та обраних посадових осіб; інформують громадськість та попереджають її; відстежують чутки та реагують на них; підтримують зв'язки зі ЗМІ; виконують інші функції, необхідні для збору, перевірки, координації та розповсюдження точної, доступної та своєчасної інформації. Особливе значення має інформація про громадське здоров'я, безпеку та захист. РІО також здійснює моніторинг засобів масової інформації та інших джерел громадської інформації і передає відповідну інформацію відповідному персоналу на місці інциденту, в ЕОС та/або в групі групі МАС.

РІО створюють скоординовані та послідовні повідомлення, співпрацюючи для того, щоб:

- Визначити ключову інформацію, яку потрібно донести до громадськості;
- Створити чіткі повідомлення, які зрозумілі всім, включно з людьми з обмеженими знаннями англійської мови, людьми з інвалідністю та іншими особами з обмеженими можливостями та функціональними потребами;¹⁸
- Визначити пріоритетність повідомлень, щоб забезпечити своєчасну доставку інформації, не первантажуючи аудиторію;
- Перевіряти точність інформації;
- Поширювати повідомлення, використовуючи найефективніші засоби.

Об'єднаний інформаційний центр(ІС)

ІС- це об'єкт, в якому проводяться операції ІІС, де персонал, відповідальний за інформування громадськості, виконує основні функції з інформування та зв'язків з громадськістю. ІС можуть бути створені як окремі координаційні центри, на місці інциденту або як складова частина ЕОС. Залежно від потреб інциденту, в координації з місцевими, державними та федеральними установами може бути створений спеціальний об'єднаний комітет з питань інциденту на місці події або на національному рівні, якщо цього вимагає ситуація. РІО готує прес-релізи для керівника інциденту, об'єднаного командування, директора ЕОС або групи МАС, які мають отримати дозвіл. Це допомагає забезпечити узгодженість повідомлень, уникнути оприлюднення суперечливої інформації та запобігти негативному впливу на операції. Юрисдикції та організації можуть випускати прес-релізи, пов'язані з їхніми політиками, процедурами, програмами та можливостями; однак вони повинні бути узгоджені з ІС для конкретного інциденту.

Інцидент повинен мати один ІС, але система є достатньо гнучкою та адаптованою для того, щоб вмістити декілька фізичних або віртуальних ІС. Наприклад, для складного інциденту, що охоплює широку географічну територію або кілька юрисдикцій, може знадобитися кілька ІС. У випадках, коли задіяно кілька ІС, співробітники ІС координують свої зусилля та інформацію, яку вони надають. Кожен ІС має процедури та протоколи для ефективної комунікації та координації з іншими. Якщо задіяно кілька ІС, співробітники координують свої дії, щоб визначити остаточний орган, відповідальний за випуск. Національний об'єднаний штаб може використовуватися, коли інцидент вимагає координації на федеральному рівні і, як очікується, триватиме певний час (наприклад, тижні або місяці), або коли інцидент зачіпає велику територію. ІС можуть бути організовані у різний спосіб, залежно від характеру інциденту. У Таблиці 3 наведені типи ІС.

¹⁸ Повідомлення повинні надаватися в різних форматах, щоб врахувати доступ і функціональні потреби глухих або слаббачучих людей, людей з обмеженим знанням англійської мови, людей з різним культурним походженням, людей з когнітивними обмеженнями та людей, які не користуються традиційними засобами масової комунікації.

Віртуальний ІС

Коли посадові особи, відповідальні за зв'язки з громадськістю, працюють у різних місцях, ці посадові особи можуть створити віртуальний ІС для електронного зв'язку

Таблиця 3: Приклади типів спільних підприємств

Тип	Характеристики
Інцидент ІС	<ul style="list-style-type: none"> • Оптимальне фізичне розташування для спільного розміщення місцевих та призначених керівником інциденту, об'єднаним командуванням або директором ЕОС РІО • Легкий доступ до медіа (запорука успіху) • Може знаходитися в ЕОС
Віртуальний СПК	<ul style="list-style-type: none"> • Створюється, коли фізичне спільне проживання неможливе • Включає технології та протоколи зв'язку
Супутниковий ІС	<ul style="list-style-type: none"> • Менший за масштабом, ніж інші ІС • Створений для підтримки первинного ІС • Працює під контролем первинного ІС
Зона об'єднаного оперативного штабу	<ul style="list-style-type: none"> • Підтримує структури ІС з великою територією та декількома інцидентами • Може бути створена на місцевому або державному рівні • Доступ до медіа має першорядне значення
Національний спільний оперативний комітет	<ul style="list-style-type: none"> • Зазвичай створюється для довготривалих інцидентів • Створена для підтримки федерального управління інцидентами • Співпрацює з численними федеральними департаментами та/або агентствами • Доступ до медіа має першорядне значення

Організаційна незалежність

Організації, що беруть участь в управлінні інцидентом, зберігають свою незалежність, співпрацюючи через ІС для створення спільної публічної інформації. Керівництво інцидентом, керівництво ЕОС або члени групи МАС можуть нести відповідальність за створення та нагляд за роботою ІС, в тому числі за створення процесів координації та очищення публічних повідомлень. У ІС департаменти, відомства, організації або юрисдикції продовжують контролювати інформацію, що стосується їхніх власних програм або політик. Кожне відомство чи організація робить свій внесок у загальний уніфікований меседж.

Донесення інформації до громадськості та зацікавлених сторін

У деяких випадках від швидкого інформування громадськості може залежати життя людей, тому відповідальні особи повинні вжити всіх необхідних заходів для оповіщення громадськості.

Інформування громадськості та зацікавлених сторін під час інциденту - це безперервний цикл, який включає збір, перевірку, координацію та поширення інформації.

Збір інформації

Зі збору інформації починається процес донесення інформації до громадськості та інших зацікавлених сторін. Інформація збирається з різних джерел, зокрема:

- Командування на місці події надає постійну офіційну інформацію про зусилля з ліквідації інциденту, причому більша частина цієї інформації фіксується в планах дій та ситуаційних звітах;
- РІО на місці події доповідає ЛС про те, що він або вона бачить і чує від ЗМІ, виборних посадових осіб та їхніх співробітників, а також від громадськості;
- Моніторинг ЗМІ оцінює точність і зміст новин та повідомлень у соціальних мережах, а також допомагає виявити актуальні проблеми та тенденції;
- Запити від обраних і призначених посадових осіб та широкої громадськості можуть вказати на конкретні проблеми, які турбують жителів постраждалих районів;
- Співробітники ЕОС збирають інформацію про стан ситуації та/або про медичну допомогу, відновлення або іншу допомогу, доступну для населення.

Перевірка інформації

Наступним кроком у цьому процесі є перевірка точності зібраної інформації. РІО, що представляють різні відомства, мають доступ до різних джерел інформації. На додаток до перевірки своєї інформації за допомогою стандартних засобів, участь у ЛС надає РІО з різних відомств можливість порівняти інформацію, зібрану з різних джерел, та усунути протиріччя між нею.

Координаційна інформація

Наступним кроком є координація дій з іншими працівниками сфери публічної інформації, які входять до складу ЛІС. Це стосується як тих, хто представлений в ЛІС, так і тих, хто працює в іншому місці, яке є частиною ЛІС. Координація інформації передбачає наступне:

- ***Визначення ключового(их) повідомлення(ь).*** Після збору інформації співробітники ЛІС створюють уніфіковані повідомлення, які відповідають інформаційним потребам, що визначаються відповідно до загальних пріоритетів і стратегій управління інцидентами на місцевому, державному, племінному, територіальному та федеральному рівнях. Місія включає в себе надання точної, узгодженої інформації потрібним людям у потрібний час, щоб вони могли приймати обґрунтовані рішення.
- ***Отримання схвалення або дозволу від осіб, наділених відповідними повноваженнями.*** Це допомагає забезпечити узгодженість і точність інформації; однак процес затвердження повинен бути спрощений, щоб інформація могла бути оприлюднена вчасно.

Поширення інформації

Останнім кроком у цьому процесі є поширення інформації серед громадськості та зацікавлених сторін. У деяких надзвичайних ситуаціях багато способів комунікації можуть бути недоступні. Прес-релізи, телефонні дзвінки та інтерв'ю є традиційними засобами передачі інформації в ЗМІ. У деяких випадках особисті візити або міські зустрічі можуть бути найефективнішим засобом охоплення ключових аудиторій. Місцеві, державні, племінні та

федеральні системи, такі як Інтегрована система оповіщення та попередження населення (IPAWS), Система оповіщення про надзвичайні ситуації (EAS) та Національна система консультування з питань тероризму (NTAS), сприяють комунікації з громадськістю. Соціальні мережі є важливим методом прямого зв'язку з громадськістю; вони забезпечують гнучкість для націлювання на конкретну аудиторію або комунікації, коли традиційні ЗМІ недоступні, наприклад, у разі відключення електроенергії. Ці інформаційно-пропагандистські зусилля можна підтримати, надавши тези доповідей та листівки для РІО та інших лідерів громади.

Моніторинг новин та соціальних мереж допомагає виявити чутки, неточності або інформаційні прогалини. Важливі неточності слід усунути до того, як ЗМІ повідомлять про них вдало.

Планування комунікацій з громадськістю

Добре розроблені та скоординовані плани і стратегії інформування громадськості, освіти та комунікації дають змогу вчасно, послідовно, точно і доступно поширювати інформацію про громадську безпеку, зокрема про заходи з порятунку життя або шляхи евакуації через системи оповіщення та сповіщення про загрози. Плани повинні включати процеси, протоколи та процедури підготовки проектів прес-релізів, списки ЗМІ та контактну інформацію для обраних/призначених посадових осіб, лідери громад, організації приватного сектору та громадські організації. Планувальники повинні забезпечити, щоб їхні плани інформаційних комунікацій сприяли поширенню громадської інформації. Комунікації з громадськістю також повинні бути включені до тренінгів та навчань.

Г. Взаємозв'язок командних і координаційних структур NIMS

Структури NIMS дозволяють керівникам інцидентів по всій країні - від керівника інциденту або об'єднаного штабу на місцях до керівництва Національного центру координації реагування (NRCC) FEMA - управляти інцидентом в єдиний, послідовний спосіб. Взаємозв'язок структур NIMS дозволяє персоналу в різних географічних регіонах з різними ролями та обов'язками, який працює в рамках різних функцій ICS та/або EOC, інтегрувати свої зусилля за допомогою єдиного набору структур, термінології та процесів.

Коли інцидент виникає або загрожує, місцевий персонал реагує на нього, використовуючи принципи та структури NIMS для організації своєї діяльності. Якщо інцидент є або стає великим чи складним, активуються EOC. Персонал EOC отримує вказівки вищого рівня від груп MAC. Створення JIS допомагає забезпечити скоординоване і точне інформування громадськості.

Якщо персонал не може знайти ресурси на місці, він може отримати їх через угоди про взаємодопомогу з сусідніми юрисдикціями або з державних, племенних, територіальних чи міждержавних джерел. Державна комісія з надзвичайних ситуацій може задіяти інформацію про потреби в інформації та ресурсах для управління інцидентом. Кваліфікований персонал можна запитувати, використовуючи стандартну лексику, щоб юрисдикції, які запитують, точно розуміли, що вони отримують. Коли ресурси (персонал, команди, приміщення, обладнання або матеріали) прибувають на місце інциденту, персонал, що ліквідує інцидент, може безперешкодно залучити їх, використовуючи загальні, стандартні системи (наприклад, ICS, JIS).

Федеральна підтримка заходів реагування

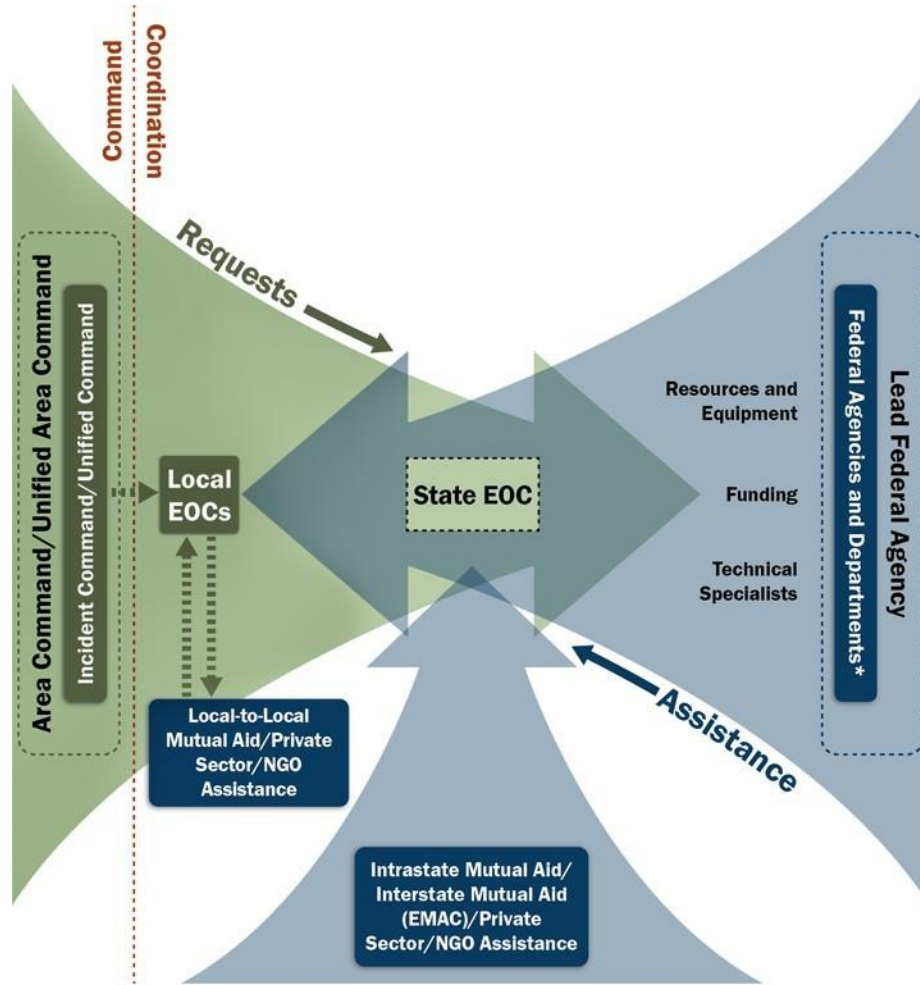
Більшість інцидентів вирішуються за допомогою описаних вище координаційних механізмів, однак деякі серйозні інциденти можуть потребувати допомоги федерального уряду. Федеральний уряд має широкий спектр можливостей і ресурсів, необхідних для реагування на внутрішні інциденти. Координаційні структури NIMS дозволяють федеральним відомствам і агентствам співпрацювати один з одним, а також з місцевими, штатними, племенними, територіальними та острівними органами влади, членами громади та приватним сектором.

Федеральний уряд долучається до реагування:

- Коли губернатори штатів або вожді племен просять федеральну допомогу, і ці прохання схвалюються;
- Коли зачіпаються федеральні інтереси;
- Як дозволяє або вимагає статут.

Відповідно, в деяких випадках федеральний уряд відіграє допоміжну роль для місцевих органів влади, органів влади штатів, племен або територій, надаючи федеральну допомогу постраждалим юрисдикціям. Наприклад, федеральний уряд надає допомогу, коли Президент оголошує надзвичайний стан або велику катастрофу відповідно до Закону Роберта Т. Стаффорда про ліквідацію наслідків стихійних лих та надання допомоги в надзвичайних ситуаціях (Закон Стаффорда). На Рисунку 10 показано інтеграцію федерального уряду, коли він відіграє переважно допоміжну роль.

*Some Federal agencies (U.S. Coast Guard, Environmental Protection Agency, etc.) have statutory responsibility for response and may coordinate and/or integrate directly with affected jurisdictions. During responses conducted under Stafford Act declarations, FEMA establishes a Joint Field Office (JFO) to coordinate Federal response activities.

Рисунок 10: Федеральна підтримка заходів реагування

В інших випадках федеральний уряд відіграє провідну роль у реагуванні, наприклад, коли інциденти відбуваються на федеральній власності (наприклад, у національних парках) або коли федеральний уряд має основну юрисдикцію (наприклад, постійна терористична загроза чи напад або великий розлив нафти). Різні федеральні відомства та агентства мають власні повноваження та обов'язки щодо реагування на інциденти або надання допомоги в їх ліквідації. Це означає, що, залежно від інциденту, різні федеральні відомства або агентства очолюють координацію реагування федерального уряду. Наприклад:

- ФЕМА очолює та координує федеральне реагування та допомогу, коли Президент оголошує масштабну катастрофу або надзвичайну ситуацію відповідно до Закону Стаффорда;
- Департамент охорони здоров'я та соціальних служб (HHS) очолює федеральну систему охорони здоров'я та медичного реагування на надзвичайні ситуації та інциденти у сфері охорони здоров'я;
- Місце значного розливу небезпечних матеріалів визначає, чи буде провідним федеральним агентством Агентство з охорони навколишнього середовища або Берегова охорона США;

- Генеральний прокурор і директор Федерального бюро розслідувань (ФБР) несуть головну відповідальність за реагування правоохоронних органів на терористичні загрози та кримінальні розслідування терористичних інцидентів.

Провідні федеральні агентства, як правило, отримують підтримку від інших агентств, які використовують свої відповідні можливості.

IV. Співпраця та об'єднання Управління інформацією

Для отримання та надання точної, своєчасної та релевантної інформації персонал, що ліквідує інцидент, покладається на гнучкі комунікаційні та інформаційні системи. Основними цілями компоненту управління зв'язком та інформацією є створення та підтримка ситуаційної обізнаності, а також забезпечення доступності, сумісності голосу та даних. Належним чином сплановані, створені та застосовані засоби зв'язку сприяють поширенню інформації серед командних та допоміжних елементів, а також співпрацюючих юрисдикцій та організацій.

У цьому розділі розглядається як обмін інформацією, що є обов'язком усього персоналу, так і системи зв'язку, які підтримують обмін інформацією, що, як правило, покладається на персонал секції логістики в ICS і персонал з логістики або допоміжний персонал центру в ЕОС. Для підтримання обізнаності в ситуації персонал, який займається інцидентом, постійно оновлює інформацію про інцидент, збираючи, зіставляючи, узагальнюючи і поширюючи інформацію про інцидент серед усіх зацікавлених сторін і від них. Цей інформаційний потік полегшується завдяки розробці та використанню спільних планів і сумісного обладнання, процесів, стандартів та архітектури. Під час інциденту цей інтегрований, звичний підхід забезпечує зв'язок між усім персоналом на місці інциденту, чи то на місці події, чи то в ЕОС, чи то в іншому місці підтримки, для підтримання комунікаційного зв'язку та обізнаності про ситуацію. Планування управління зв'язком та інформацією охоплює пов'язані з інцидентом політики, обладнання, архітектуру даних, системи, стандарти та навчання, необхідні для досягнення оперативної сумісності комунікації.

Наступні принципи управління комунікаціями та інформацією допомагають керівникам інцидентів підтримувати постійний потік інформації під час інциденту. Ключовими принципами є (1) інтероперабельність; (2) надійність, масштабованість і портативність; (3) відмовостійкість і резервування; і (4) безпека.

Інтероперабельність: Інтероперабельні системи зв'язку дозволяють персоналу і організаціям спілкуватися в межах однієї юрисдикції і між юрисдикціями і організаціями за допомогою систем передачі голосу, даних і відео в реальному часі. Плани забезпечення оперативної сумісності стосуються управління, стандартних операційних процедур (СОП), технологій, тренувань і навчань, а також використання під час повсякденних операцій і серйозних інцидентів.

Надійність, масштабованість та портативність: Комунікаційні та інформаційні системи повинні бути надійними та масштабованими, щоб функціонувати в умовах будь-якого типу інциденту. Це означає, що вони повинні бути придатними для використання в межах однієї юрисдикції або відомства, однієї юрисдикції із залученням декількох відомств або декількох юрисдикцій із залученням декількох відомств. Регулярне використання засобів зв'язку та інформаційних систем допомагає гарантувати, що вони знайомі, застосовні і прийнятні для користувачів; легко адаптуються до нових технологій; і надійні в будь-якій ситуації.

Масштабованість означає, що системи можуть бути розширені для підтримки будь-якої ситуації - в тому числі великого інциденту або декількох інцидентів, в яких беруть участь численні рятувальники і допоміжний персонал з різних юрисдикцій і організацій - і що кількість

користувачів системи може бути легко збільшена.

Портативні технології та обладнання забезпечують ефективну інтеграцію, транспортування та розгортання систем зв'язку. Портативність включає в себе стандартизований розподіл радіоканалів між юрисдикціями, що дозволяє персоналу брати участь в інцидентах за межами своєї юрисдикції, використовуючи при цьому знайоме обладнання.

Стійкість і надмірність: Стійкість і резервування в комунікаціях допомагають забезпечити безперервний потік інформації. Стійкість - це здатність систем витримувати і продовжувати працювати після пошкодження або втрати інфраструктури. Резервування досягається за рахунок дублювання послуг. Це забезпечує безперервність зв'язку, коли первинні комунікаційні можливості зазнають шкоди через різноманітні альтернативні методи.

Безпека: Деяка інформація, що передається від персоналу, який бере участь в ліквідації інциденту, та до нього, є конфіденційною. Крім того, аварійний персонал може мати доступ до критично важливих активів, таких як промислові системи управління, компрометація яких може призвести до масштабних наслідків. Аварійний персонал повинен співпрацювати з ІТ-спеціалістами та експертами з безпеки, щоб впровадити найкращі практики захисту даних, мереж і систем у комунікації та обмін даними під час інциденту. Наприклад, співробітники відділу розвідки/розслідувань можуть обговорювати конфіденційну, особисту інформацію або інформацію з обмеженим доступом, а також повинні захищати цю інформацію відповідно до чинного законодавства. Комунікація та обмін інформацією про інциденти повинні відповідати законам про захист даних і приватності.

А. Управління комунікаціями

Описані нижче практики та міркування щодо управління комунікаціями допомагають персоналу з різних дисциплін, юрисдикцій, організацій та відомств ефективно комунікувати один з одним під час інцидентів.

Стандартизовані типи комунікації

Персонал на місці інциденту та пов'язані з ним організації повинні використовувати стандартні види зв'язку, зокрема

- **Стратегічні:** Вказівки високого рівня, включаючи рішення щодо пріоритетності ресурсів, визначення ролей та обов'язків, а також загальний план дій з управління інцидентами.
- **Тактичний:** Комунікація між оперативно-тактичним персоналом на місці події та співпрацюючими установами та організаціями.
- **Підтримка:** Координація на підтримку стратегічних і тактичних комунікацій (наприклад, комунікації між лікарнями щодо замовлення, диспетчеризації та відстеження ресурсів; комунікації щодо дорожнього руху та громадських робіт).
- **Публічні:** Оповіщення та попередження, прес-конференції.

Політика та планування

Скоординована комунікаційна політика та планування є основою для ефективного управління комунікаціями та інформацією. Ретельне планування визначає, якими комунікаційними системами і платформами користуватиметься персонал, хто може ними користуватися, яка інформація є важливою в різних умовах, технічні параметри всього обладнання і систем та інші відповідні міркування. Зі зміною технологій і вдосконаленням методів обміну інформацією, плани і процедури управління комунікаціями також повинні розвиватися.

Усі зацікавлені сторони, включаючи NGO, приватний сектор і власників критично важливої інфраструктури, повинні бути залучені до розробки комунікаційних планів і стратегій, які повинні бути ретельними, інтегрованими і сумісними. Стандарти технологій та обладнання також поширюються серед зацікавлених сторін для покращення сумісності.

Планувальники повинні включати обґрунтовану політику та плани управління комунікаціями в плани дій у надзвичайних ситуаціях та інші відповідні плани. Плани повинні включати наступні аспекти управління комунікаціями та інформацією:

- Потреби в інформації та потенційні джерела цієї інформації;
- Керівництво, стандарти та інструменти для інтеграції інформації з партнерськими організаціями;
- Процедури, протоколи та мережі для оприлюднення попереджень, повідомлень про інциденти, публічних повідомлень та іншої важливої інформації;
- Механізми та протоколи інформування інших рівнів влади та партнерських організацій;

- Протоколи для ефективного та результативного використання технологій управління інформацією (наприклад, комп'ютерів, мереж та механізмів обміну інформацією) для інтеграції всіх функцій комунікації, координації та підтримки;
- Керівництво та механізми для забезпечення одночасної доступності повідомлень про інциденти для всіх людей, включно з тими, хто не володіє англійською мовою, людьми з інвалідністю та іншими особами з особливими потребами в доступі та функціональними потребами.

Угоди

Усі сторони, визначені в плані дій у надзвичайних ситуаціях юрисдикції, повинні мати угоди, які гарантують, що комунікаційні елементи, описані в планах і процедурах, діятимуть під час інциденту. Угоди зазвичай визначають комунікаційні системи та платформи, які сторони погоджуються використовувати або за допомогою яких вони мають намір обмінюватися інформацією. Ці угоди, як правило, включають з'єднання мереж, стандарти форматів даних і угоди про кібербезпеку.

Стандарти обладнання

Комунікаційне обладнання, яке персонал використовує під час управління інцидентами, часто складається з компонентів і систем, з'єднаних через спільні інтерфейси, багато з яких покладаються на приватний сектор для забезпечення своєї операційної основи. Державні/приватні системи зв'язку та пов'язане з ними обладнання повинні регулярно вдосконалюватися та оновлюватися, оскільки їхнє обслуговування має важливе значення для ефективного управління інцидентами. При розробці стандартів систем зв'язку та обладнання слід враховувати потреби персоналу:

- Діапазон умов, в яких персонал буде використовувати системи;
- Коло осіб, які потенційно можуть їх використовувати;
- Чинні національно визнані комунікаційні стандарти;¹⁹
- Потреба у довговічному обладнанні.

Навчання

Навчання та тренування з використанням сумісних систем та обладнання дають змогу персоналу зрозуміти свої можливості та обмеження ще до інциденту.

---

¹⁹ Організації, що розробляють стандарти, такі як Американський національний інститут стандартів (ANSI) та Національна асоціація пожежної охорони (NFPA), регулярно оновлюють та публікують комунікаційні стандарти.

В. Інформація про інцидент

Під час інциденту персонал потребує своєчасної та точної інформації для прийняття рішень. Інформація використовується для виконання багатьох функцій в рамках ICS, EOC, MAC Groups та JIS, зокрема:

- Допомога в плануванні;
- Комунікація з громадськістю, включаючи заходи захисту в надзвичайних ситуаціях;
- Визначення вартості інциденту;
- Визначення потреби в додатковому залученні ресурсів NGO або приватного сектору;
- Виявлення проблем безпеки;
- Вирішення інформаційних запитів.

Звіти про інциденти

Звіти про інциденти підвищують обізнаність про ситуацію і допомагають персоналу отримати доступ до важливої інформації. Типи звітів, які надають важливу інформацію про інцидент, включають в себе наступні:

- **Ситуаційні звіти (SITREP):** Звіти, які зазвичай готуються і розповсюджуються на регулярній і періодичній основі та містять деталі інциденту. Звіти SITREP надають моментальний знімок стану інциденту за минулий оперативний період і містять підтвержену або перевірену інформацію щодо конкретних деталей (хто, що, коли, де і як), пов'язаних з інцидентом.
- **Звіти про стан справ:** Звіти, такі як оперативні звіти, що включають життєво важливу та/або термінову інформацію поза межами регулярних звітів про ситуацію. Звіти про стан, як правило, мають функціональну спрямованість і є менш формальними, ніж SITREP.

Стандартизація інформації, що міститься в повідомленнях про інциденти, ситуаційних звітах і звітах про стан в межах юрисдикцій і організацій та між ними, полегшує обробку інформації; однак, стандартизація не повинна перешкоджати збору або поширенню інформації, унікальної для організації, що звітує. Передача даних у загальній формі дозволяє іншим юрисдикціям та організаціям передбачати, швидко знаходити та діяти відповідно до конкретної інформації про інцидент.

Плани дій на випадок інциденту

На додаток до звітів про інцидент, персонал також може покращити обізнаність про ситуацію і краще зрозуміти цілі і тактику інциденту, звернувшись до Плану дій під час інциденту. IAP містять цілі інциденту, які встановлює командувач інцидентом або об'єднаний командувач, а також тактику дій на запланований оперативний період, як правило, від 12 до 24 годин. Детальніше про процес планування дій під час інциденту див. Додаток А, Табл. 8 ICS.

Збір та обробка даних

Персонал повинен збирати дані з дотриманням стандартних методів збору даних та визначень, аналізувати дані та ділитися ними через відповідні канали. Стандартизована вибірка та збір даних уможливорює надійний аналіз і підвищує якість оцінювання.

Лідери в організаціях ICS, в ЕОС, в групах МАС, а також співробітники по зв'язках з громадськістю покладаються на точну і своєчасну інформацію. Збір та обробка даних включає такі стандартні елементи: початкове визначення розміру/швидка оцінка, плани збору даних, валідація, аналіз, розповсюдження та оновлення.

Початкове визначення розміру/швидка оцінка

Посадова особа, яка першою прибуває на місце інциденту, оцінює ситуацію і надає свої висновки диспетчерській службі або іншим організаціям, що займаються підтримкою інцидентів. Співробітники цих організацій потім використовують цю інформацію для розподілу ресурсів та прийняття інших рішень, пов'язаних з інцидентом.

План збору даних

Керівник інциденту, об'єднаний штаб або директор ЕОС може скласти план збору даних для стандартизації повторюваного процесу збору інформації про інцидент. План збору даних, як правило, являє собою матрицю, яка описує, які основні елементи інформації (ОЕІ) - інформаційні елементи, необхідні для прийняття обґрунтованих рішень - збиратиме персонал. У плані збору даних перераховані джерела, методи, одиниці виміру та графіки збору різних елементів.

ОЕІ має бути визначений до розробки плану збору даних. Як правило, ОЕІ включає такі елементи, як

- Межі зони інциденту/точки доступу;
- Юрисдикційні межі;
- Соціальні / економічні / політичні наслідки;
- Вплив на здоров'я населення;
- Стан транспортної системи;
- Стан системи зв'язку;
- Інформація щодо конкретної небезпеки;
- Значна погода;
- Сейсморозвідка або інші геофізичні дані;
- Стан об'єкта критичний;
- Стан повітряної розвідки;
- Статус оголошення стихійного лиха/надзвичайної ситуації;
- Заплановані або майбутні заходи;
- Пожертви.

Персонал здійснює збір даних за допомогою широкого спектру методів:

- Отримання даних із дзвінків 911 від операторів зв'язку громадської безпеки або з диспетчерських систем;
- Моніторинг радіо-, відео- та/або інформаційного зв'язку між рятувальниками;
- Читання зведень;
- Залучення технічних спеціалістів, таких як представники Національної метеорологічної служби;
- Отримання звітів від польових спостерігачів, ICPs, Командувачів районів, груп MAC, DOC та інших ЕОС;
- Направлення інформаційних спеціалістів до ЕОС, інших установ та оперативних польових офісів;
- Аналіз відповідних геопросторових продуктів;
- Моніторинг друкованих, онлайн, радіо- і телепрограм та соціальних мереж.

Валідація

Персонал, відповідальний за ситуаційну обізнаність, перевіряє дані, щоб визначити, чи не є вони неповними, неточними, перекрученими, застарілими або такими, що вводять в оману. Персонал повинен використовувати різні джерела для перевірки даних.

Аналіз

Персонал ситуаційної обізнаності аналізує перевірені дані, щоб визначити їх значення для управління інцидентом і перетворити необроблені дані на інформацію, корисну для прийняття рішень. Аналіз спрямований на задоволення інформаційних потреб інциденту шляхом розбиття цих інформаційних потреб на менші, більш керовані елементи, а потім на вирішення цих елементів. Персонал повинен базувати свій аналіз на глибокому розумінні проблем і ситуації. Персонал повинен проводити своєчасний та об'єктивний аналіз і бути обізнаним щодо відсутніх або невідомих даних.

Поширення

Після того, як персонал зібрав і перевірів дані про інцидент, він ділиться ними з іншими відповідно до чинних законів і політик щодо поширення даних. Персонал повинен поширювати інформацію про інцидент вчасно і точно, з метою підвищення обізнаності про ситуацію і заохочення ефективної координації.

Оновлення

Точність і повнота інформації може допомогти керівникам інцидентів приймати правильні рішення. Персонал може розвивати ситуаційну обізнаність, постійно відстежуючи, перевіряючи, інтегруючи та аналізуючи відповідні елементи даних та інформації.

С. Комунікаційні стандарти та формати

Загальна термінологія, проста мова, сумісність

Загальна термінологія

Використання єдиної термінології допомагає персоналу з різних дисциплін, юрисдикцій, організацій та відомств спілкуватися та ефективно координувати дії.

Проста мова

Використання простої мови і чіткого тексту, а не кодів, в управлінні інцидентами є питанням громадської безпеки, особливо безпеки персоналу, який займається інцидентом, і тих, хто постраждав від інциденту.

Під час інциденту персонал повинен використовувати просту мову в усіх комунікаціях між елементами організації, як усних, так і письмових, щоб забезпечити своєчасне та чітке розповсюдження інформації та її розуміння всіма адресатами. Під час інцидентів, що охоплюють декілька юрисдикцій або організацій, персонал повинен уникати використання аббревіатур або жаргону, притаманних лише одній установі, організації або юрисдикції.

Інтероперабельність даних

Персонал повинен планувати, встановлювати та застосовувати комунікаційні протоколи для забезпечення розповсюдження інформації серед керівництва, підлеглих та допоміжних елементів, а також співпрацюючих юрисдикцій та організацій. Елементи сумісного управління інформацією включають в себе:

- **Протоколи передачі даних:** Процедури та протоколи для комунікацій (включаючи голос, дані, геопросторову інформацію, використання Інтернету та шифрування даних) для використання або спільного використання інформації. Це включає структурування та обмін інформацією відповідно до Національної моделі обміну інформацією (NIEM) (<http://www.niem.gov>).
- **Протоколи збору даних:** Запровадження міждисциплінарних та/або міжюрисдикційних процедур і протоколів, таких як використання Національної мережі США, до початку інциденту дозволяє стандартизувати збір та аналіз даних.
- **Шифрування або тактична мова:** За необхідності, персонал з управління інцидентом та пов'язані з ним організації повинні мати методологію та системи для шифрування інформації з метою забезпечення безпеки. Хоча під час більшості інцидентів доречно використовувати просту мову, іноді через характер інциденту (наприклад, під час триваючого терористичного акту) може бути виправданим використання тактичної мови. У таких випадках вказівки щодо належного використання спеціалізованого шифрування і тактичної мови повинні бути включені в план комунікації для конкретного інциденту.

Національна мережа Сполучених Штатів Америки

Національна мережа Сполучених Штатів - це система прив'язки точок і територій, яку FEMA та інші організації з управління інцидентами використовують як альтернативу широті/довготі. Національна мережа проста у використанні для підтримки оцінки ризиків, планування, реагування та відновлювальних робіт. Приватні особи, державні установи, волонтерські організації та комерційні підприємства можуть використовувати Національну мережу в різних географічних регіонах і галузях. Використання Національної мережі сприяє постійній ситуаційній обізнаності на всіх рівнях управління, у всіх дисциплінах, загрозах і небезпеках, незалежно від ролі окремої особи чи програми.

Використання технологій та процедури

Персонал використовує технологічні інструменти до, під час і після інцидентів як механізм підвищення обізнаності про ситуацію для юрисдикцій/організацій, залучених до інциденту, та/або громадськості. Приклади таких технологій включають:

- Радіо- та телефонні системи;
- Системи оповіщення та сповіщення населення;
- Апаратне, програмне забезпечення та інтернет-системи і додатки (в т.ч. Географічні/геопросторові інформаційні системи (ГІС) та програмне забезпечення для управління інцидентами);
- Соціальні медіа.

Персонал, який займається інцидентом, повинен встановити процедури для використання технологій та інших інструментів, щоб отримати вигоду з цих цінних комунікаційних ресурсів. Інформація, яку персонал отримує або передає під час інциденту за допомогою цих додатків, повинна відповідати запланованим і стандартизованим методам і загалом відповідати загальним стандартам, процедурам і протоколам обміну інформацією.

Соціальні мережі

Соціальні медіа представляють унікальні міркування щодо управління інцидентами на всіх рівнях і надають набір інструментів, які можуть полегшити цей процес:

- Моніторинг і збір інформації та свідчень про наслідки інцидентів з перших рук;
- Поширення публічної інформації та попередження;
- Створення карт і візуалізацій інцидентів;
- Приведення наявної інформації, послуг та ресурсів у відповідність до визначених потреб.

Використання соціальних мереж для ситуативної обізнаності

Соціальні медіа надають інноваційні способи збору даних для досягнення ситуативної обізнаності. Моніторинг сплесків або тенденцій у соціальних мережах центрами злиття, правоохоронними органами, органами охорони здоров'я або іншими системами моніторингу інформації може підвищити обізнаність про ситуацію або забезпечити раннє виявлення проблем, що виникають. Як і у випадку з будь-якими іншими даними, персонал, який працює з інцидентами, використовує процеси перевірки даних для фільтрації та визначення точності інформації, отриманої через соціальні мережі.

Використання соціальних мереж для поширення інформації

Громадськість все частіше очікує, що персонал з управління інцидентами буде використовувати соціальні мережі для передачі необхідної інформації. Використовуючи соціальні мережі для поширення інформації, менеджери з управління інцидентами повинні враховувати наступні міркування:

- Визначення цільової аудиторії та типів інформації, якою слід ділитися;
- Визначення того, чи бажають вони отримати зворотній зв'язок або відповіді; і
- Потенційна затримка в часі перед тим, як жертви отримають повідомлення.

Ці рішення допомагають менеджерам з реагування на інциденти визначити, які платформи соціальних мереж слід використовувати, частоту і конфігурацію повідомлень, а також завдання і потреби в персоналі. Як і у випадку з іншою публічною інформацією, персонал повинен дотримуватися стандартних протоколів оприлюднення та забезпечувати доступність.

Інформаційна безпека/операційна безпека

Необхідність дотримання конфіденційності іноді ускладнює обмін інформацією. Це може бути особливо відчутно при обміні розвідувальною інформацією в правоохоронних органах, а також у службах з надзвичайних ситуацій, пожежної охорони, охорони здоров'я та інших сферах. Доступ до певної інформації з обмеженим доступом або секретної інформації залежить від чинного законодавства, а також від наявності у особи допуску до секретної інформації та потреби в ній.

V. Висновок

Країна стикається зі складними та мінливими загрозами і небезпеками. Різноманітні можливості і ресурси різних організацій по всій країні є величезною перевагою, але їх скоординоване застосування може бути складним завданням. Разом компоненти NIMS дозволяють об'єднати зусилля на загальнонаціональному рівні за допомогою спільної термінології, систем і процесів для забезпечення можливостей, описаних у Національній системі готовності. Концепції, принципи, процедури, структури та процеси NIMS об'єднують національні служби реагування, дозволяючи їм долати виклики, що виходять за межі можливостей будь-якої окремої юрисдикції чи організації.

NIMS - це живий документ, який розвивається, щоб використовувати нові можливості та відповідати на нові виклики. Зацікавлені сторони, що займаються управлінням інцидентами, продовжують спиратися на цей фундамент, розробляючи допоміжні інструменти, керівництва, навчальні програми, тренінги та інші ресурси. FEMA продовжуватиме збирати відгуки зацікавлених сторін, передовий досвід і отримані уроки для внесення змін до NIMS. Це включає аналіз звітів про наслідки реальних інцидентів і навчань, взаємодію з технічною допомогою і цілеспрямовані зусилля зі збору даних. На додаток до цього постійного зворотного зв'язку, FEMA проводитиме чотирирічні огляди, щоб оцінити відповідність NIMS існуючій та новій політиці, умовам, що змінюються, та досвіду, отриманому від її використання.

Робота над готовністю Америки ніколи не закінчується. Хоча країна стала безпечнішою, сильнішою і краще підготовленою, ніж десять років тому, прагнення захистити країну від найбільших ризиків, як зараз, так і на десятиліття вперед, залишається рішучим. Об'єднуючи все суспільство зараз для вирішення майбутніх потреб, країна продовжуватиме покращувати свою готовність до будь-яких викликів, що постануть перед нею.

VI. Глосарій

Для цілей NIMS застосовуються наступні терміни та визначення:

Доступ та функціональні потреби: Індивідуальні обставини, що потребують допомоги, пристосування або модифікації для мобільності, комунікації, транспортування, безпеки, підтримки здоров'я тощо, через будь-яку тимчасову або постійну ситуацію, що обмежує здатність людини діяти в екстрених ситуаціях.

Агенція: Державна установа з конкретною функцією, що пропонує певний вид допомоги.

Міністр/виконавчий директор агентства з питань реклами: Посадова особа, відповідальна за адміністрування політики агентства або юрисдикції.

Представник агентства: Особа, призначена основною, допоміжною або співпрацюючою місцевою, державною, плеємною, територіальною або федеральною урядовою установою, неурядовою або приватною організацією, яка має повноваження приймати рішення, що впливають на участь цієї установи або організації в заходах з управління інцидентом, після відповідних консультацій з керівництвом цієї установи або організації.

Територіальний комітет: Організація, яка здійснює нагляд за управлінням кількома інцидентами або за управлінням дуже великою ситуацією або ситуацією, що розвивається, з кількома організаціями ICS. Дивіться *Об'єднане територіальне командування*.

Призначений ресурс: Ресурс, який був зареєстрований і отримав робочі завдання на інцидент.

Призначення: Завдання, яке дається особі або команді для виконання на основі оперативних цілей, визначених у Плані дій.

Помічник: звання для підлеглих головних посадових осіб командного складу та керівників штабу КЦО. Звання вказує на рівень технічних можливостей, кваліфікації та відповідальності, що відповідає основним посадам. Помічники також можуть бути призначені керівникам підрозділів.

Допоміжне агентство: Агентство або організація, що надає персонал, послуги або інші ресурси агентству, яке безпосередньо відповідає за управління інцидентом.

Орган, що має юрисдикцію: Організація, яка має повноваження та відповідальність за розробку, впровадження, підтримку та нагляд за процесом кваліфікації в межах своєї організації або юрисдикції. Це може бути державна або федеральна установа, навчальна комісія, NGO, приватна компанія, плеємна або місцева установа, наприклад, поліція, пожежна служба або департамент громадських робіт. У деяких випадках АНІ може надавати підтримку представникам різних дисциплін, які співпрацюють у складі команди (наприклад, ІМТ).

Доступний ресурс: Ресурс, призначений для інциденту, зареєстрований і доступний для призначення.

Бейджинг: Присвоєння фізичних облікових даних для конкретного інциденту, щоб встановити легітимність і дозволити доступ до місць інциденту. Див. розділ *Облікові дані*.

База: Див. базу інцидентів.

Відділення: Організаційний рівень, який несе функціональну або географічну відповідальність за основні аспекти операцій з ліквідації інциденту. Відділення знаходиться між начальником секції та відділом або групою в Оперативній секції, а також між секцією та підрозділами в Логістичній секції. Відділення ідентифікуються римськими цифрами або за функціональною сферою.

Пункт базування: Географічне місце в межах загальної зони інциденту (окремо від Базу інциденту), яке обладнане та укомплектоване персоналом для забезпечення персоналу, що бере участь в інциденті, нічлігом, харчуванням, водою та санітарними послугами.

Сертифікація: Процес авторитетного засвідчення того, що особи відповідають кваліфікації, встановленій для ключових функцій управління інцидентами, і, отже, мають право обіймати певні посади.

Ланцюг підпорядкування: Упорядкована лінія підпорядкування в організаціях, що займаються управлінням інцидентами.

Реєстрація: Процес, за допомогою якого ресурси вперше повідомляють про інцидент. Всі учасники реагування, незалежно від відомчої приналежності, з'являються для отримання завдання відповідно до встановлених процедур Командувача інцидентом або Об'єднаного штабу.

Начальник: Назва в ICS для осіб, відповідальних за управління функціональними підрозділами: Операції, Планування, Логістика та Фінанси/Адміністрування.

Чистий текст: Комунікація без використання кодів. Див. розділ "Звичайна мова".

Доручення: Акт керівництва, наказу або контролю на підставі чітко визначених законодавчих, нормативних або делегованих повноважень.

Командний склад: Група персоналу, яка залучається до ліквідації інциденту Командувачем інциденту або Об'єднаною групою.

Командир призначає співробітників для підтримки функцій команди на ІСР. До складу штабу часто входять РІО, офіцер з питань безпеки та офіцер зв'язку, які, за необхідності, мають помічників. Залежно від інциденту можуть знадобитися додаткові посади.

Агентство, що співпрацює: Агентство, яке надає допомогу, окрім прямих оперативних або допоміжних функцій чи ресурсів для управління інцидентом.

Координувати: Систематично обмінюватися інформацією між керівниками, які мають або можуть мати потребу в певній інформації для виконання конкретних обов'язків з управління інцидентами.

Основна спроможність: Елемент, визначений у Цілі національної готовності як необхідний для запобігання, захисту, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення після загроз і небезпек, що становлять найбільший ризик.

Акредитація: Надання документації, яка ідентифікує персонал, а також підтверджує та перевіряє їхню кваліфікацію для роботи на певній посаді. Див. розділ "Бейджинг".

Критична інфраструктура: Активи, системи та мережі, як фізичні, так і віртуальні, є настільки важливими для Сполучених Штатів, що виведення з ладу або знищення таких активів, систем чи мереж матиме виснажливий вплив на безпеку, національну економічну безпеку,

здоров'я та безпеку населення або будь-яку комбінацію цих питань.

Делегування повноважень: Заява, яку керівник агентства, що делегує повноваження та розподіляє відповідальність, надає керівнику інциденту. Делегування повноважень може включати пріоритети, очікування, обмеження та інші міркування або вказівки, за необхідності.

Демобілізація: Впорядковане, безпечне та ефективне повернення ресурсу до початкового місця розташування та статусу.

Відомчий оперативний центр: Операційний або координаційний центр, присвячений одному конкретному департаменту або відомству. Основна увага ДОС зосереджена на внутрішньому управлінні інцидентами та реагуванні на них. ДОС часто пов'язані з об'єднаним відомчим ЕОС та/або фізично представлені в ньому уповноваженим(и) агентом(ами) відомства або установи.

Заступник: Повністю кваліфікована особа, якій, за відсутності керівника, можуть бути делеговані повноваження щодо управління функціональною діяльністю або виконання конкретного завдання. У деяких випадках заступник може замінювати керівника, а отже, повинен мати повну кваліфікацію на цій посаді. Заступники, як правило, можуть бути призначені командувачу інцидентом, директору ЕОС, Генеральному штабу та директорам філій.

Директор: Посада в ICS для осіб, відповідальних за нагляд за філією. Також організаційна посада для особи, відповідальної за управління та керівництво командою в ЕОС.

Відправлення: Впорядковане переміщення ресурсу або ресурсів до призначеної оперативної місії, або адміністративне переміщення з одного місця в інше.

Дивізіон: Організаційний рівень, що відповідає за діяльність у певній географічній зоні.

Дивізіони створюються, коли кількість ресурсів перевищує керовану сферу контролю керівника секції. Див. "Група".

Надзвичайна ситуація: Будь-який інцидент природного, техногенного або антропогенного характеру, що вимагає негайних дій для захисту життя або майна.

Договір про взаємодопомогу в управлінні надзвичайними ситуаціями: Ратифікована Конгресом угода, яка надає форму і структуру міждержавній взаємодопомозі. Завдяки ЕМАС постраждала від катастрофи держава може швидко та ефективно запитувати та отримувати допомогу від інших держав-членів, вирішуючи заздалегідь два ключові питання: відповідальність та відшкодування.

Центр управління в надзвичайних ситуаціях: Фізичне місце, де зазвичай відбувається координація інформації та ресурсів для підтримки заходів з управління інцидентом (операцій на місці події). ЕОС може бути тимчасовим об'єктом або розташовуватися в більш центральному або постійно діючому об'єкті, можливо, на вищому рівні організації в межах юрисдикції.

План дій у надзвичайних ситуаціях: План реагування на різноманітні потенційні небезпеки.

Функція підтримки в надзвичайних ситуаціях: Об'єднання урядових і певних можливостей приватного сектору в організаційну структуру для надання можливостей і послуг, які, найімовірніше, знадобляться для управління внутрішніми інцидентами.

Основні елементи інформації: Важливі та стандартні інформаційні елементи, які допомагають приймати своєчасні та обґрунтовані рішення.

Евакуація: Організоване, поетапне і контрольоване виведення, розосередження або вивезення людей з небезпечних або потенційно небезпечних районів, а також їх прийом і надання допомоги в безпечних районах.

Подія: Дивіться *Запланована подія*.

Федеральний: Який належить або стосується федерального уряду Сполучених Штатів.

Секція фінансів/адміністрування: Відділ ICS, відповідальний за адміністративні та фінансові аспекти інциденту.

Генеральний штаб: Група персоналу, організована відповідно до функцій і підпорядкована Командувачу інциденту або Об'єднаному командуванню. Генеральний штаб ICS складається з керівника оперативного відділу, керівника відділу планування, керівника відділу логістики, керівника фінансового/адміністративного відділу.

Група: Організаційний підрозділ, створений для поділу структури управління інцидентом на функціональні сфери діяльності. Групи складаються з ресурсів, зібраних для виконання спеціальної функції, не обов'язково в межах однієї географічної області. Див. *розділ*.

Небезпека: Щось потенційно небезпечне або шкідливе, часто першопричина небажаного результату.

Інцидент: Подія природного або техногенного характеру, яка вимагає реагування з метою захисту життя або майна. У цьому документі слово "інцидент" включає як заплановані події, так і надзвичайні ситуації та/або катастрофи всіх видів і розмірів.

План дій на випадок інциденту: Усний або письмовий план, що містить цілі, встановлені Командувачем інцидентом або Об'єднаним командуванням, а також тактику і допоміжні заходи на запланований оперативний період, як правило, від 12 до 24 годин.

База інциденту: Місце, де персонал координує та управляє логістичними функціями під час інциденту. Зазвичай існує лише одна база для кожного інциденту. (До терміну "база" додається назва інциденту або інше позначення.) ICP може розташовуватися разом з базою інциденту.

Командування інцидентом: Організаційний елемент ICS, що відповідає за загальне управління інцидентом і складається з Командувача інцидентом або Об'єднаного командування та будь-якого додаткового командного складу, активованій.

Пункт управління інцидентом: Місце в польових умовах, де виконуються основні функції командування інцидентом. ICP може розташовуватися разом з базою інциденту або іншими об'єктами інциденту.

Система управління інцидентами: Стандартизований підхід до управління, контролю та координації управління інцидентом на місці події, що забезпечує єдину ієрархію, в рамках якої персонал з різних організацій може бути ефективним. СУІ - це сукупність процедур, персоналу, приміщень, обладнання та комунікацій, що діють в рамках загальної організаційної структури, призначених для допомоги в управлінні ресурсами на місці події під час інцидентів. Вона використовується для всіх видів інцидентів і може бути застосована до невеликих, а також

великих і складних інцидентів, включаючи заплановані заходи.

Командир інциденту: Особа, відповідальна за діяльність на місці інциденту, включаючи розробку цілей інциденту, замовлення та виділення ресурсів. Керівник інциденту має загальні повноваження і несе відповідальність за проведення операцій з ліквідації інциденту.

Комплекс інцидентів: два або більше окремих інцидентів, розташованих в одній загальній зоні і підпорядкованих одному командувачу інциденту або об'єднаному командувачу.

Управління інцидентами: Широкий спектр заходів та організацій, що забезпечують операції, координацію та підтримку на всіх рівнях управління, використовуючи як урядові, так і неурядові ресурси для планування, реагування та відновлення після інциденту, незалежно від його причини, розміру та складності.

Група підтримки управління інцидентом: група кваліфікованого персоналу, сформована відповідно до вимог ICS, яка розгортається для підтримки постраждалих юрисдикцій та/або персоналу на місці події.

Команда управління інцидентом: група кваліфікованого персоналу, що входить до реєстру ICS, яка складається з командувача інцидентом, командувача та генерального штабу, а також персоналу, призначеного на інші ключові посади ICS.

Мета інциденту: Опис результату, який має бути досягнутий або досягнутий. Цілі інциденту використовуються для вибору стратегії і тактики. Цілі інциденту повинні бути реалістичними, досяжними і легко вимірюваними, але при цьому достатньо гнучкими, щоб допускати стратегічні і тактичні альтернативи.

Персонал інциденту: Всі особи, які беруть участь в управлінні інцидентом або надають підтримку, чи то на місці події, чи то в ЕОС, чи то беруть участь у групі з управління інцидентом.

Інформаційний менеджмент: Збір, організація та контроль над структурою, обробкою та наданням інформації з одного або декількох джерел і розповсюдженням серед однієї або декількох аудиторій, які зацікавлені в цій інформації.

Функція розвідки/розслідування: Зусилля, спрямовані на визначення джерела або причини інциденту (наприклад, спалах хвороби, пожежа, комплексна скоординована атака або кіберінцидент), щоб контролювати його наслідки та/або допомогти запобігти виникненню подібних інцидентів. В ICS ця функція може виконуватися в Секції планування, Оперативній секції, Командному штабі, як окремий відділ Генерального штабу або в певній комбінації цих підрозділів.

Інтероперабельність: Здатність систем, персоналу та обладнання надавати та отримувати функціональність, дані, інформацію та/або послуги від інших систем, персоналу та обладнання.

між державними та приватними установами, відомствами та іншими організаціями таким чином, щоб вони могли ефективно працювати разом.

Об'єднаний польовий офіс: Основна федеральна структура з управління інцидентами на місцях. Об'єднаний польовий офіс є тимчасовим федеральним об'єктом, який забезпечує центральне місце для координації дій місцевих, штатних, плеєнних і федеральних урядів, а також приватного сектору та НУО, які несуть основну відповідальність за реагування та відновлення після інциденту.

Об'єднаний інформаційний центр: Установа, в якій персонал координує діяльність з інформування громадськості про інцидент. Об'єднаний інформаційний центр слугує центральним пунктом зв'язку для всіх засобів масової інформації. Посадові особи, відповідальні за інформування громадськості, з усіх відомств-учасників розміщуються в Об'єднаному інформаційному центрі або віртуально координують свою діяльність через нього.

Об'єднана інформаційна система : Структура, яка об'єднує загальну інформацію про інцидент і зв'язки з громадськістю в єдину організацію, призначену для надання послідовної, скоординованої, точної, доступної, своєчасної і повної інформації під час операцій з ліквідації наслідків кризи або інциденту.

Юрисдикція: Юрисдикція має два визначення залежно від контексту:

- **Діапазон або сфера повноважень.** Державні установи мають юрисдикцію щодо інциденту, пов'язану з їхніми юридичними обов'язками та повноваженнями. Юрисдикційні повноваження під час інциденту можуть бути політичними або географічними (наприклад, місцеві, державні, плеємні, територіальні та федеральні кордони) та/або функціональними (наприклад, правоохоронні органи, органи охорони здоров'я).

- **Політична одиниця** (наприклад, муніципалітет, округ, парафія, штат, федеральний рівень), **що несе** відповідальність за забезпечення громадської безпеки, охорони здоров'я та добробуту в межах своїх законних повноважень і географічних кордонів.

Вид: У застосуванні до ресурсів інцидентів - клас або група предметів чи людей, що мають однакову природу або характер, або класифікуються разом, оскільки мають спільні риси.

Лідер: Назва в ICS для особи, яка відповідає за нагляд за підрозділом, ударною групою, ресурсною групою або цільовою групою.

Офіцер зв'язку: Член Команди ICS, відповідальний за координацію роботи з представниками співпрацюючих та допоміжних установ або організацій.

Органи місцевого самоврядування: Державні установи, відповідальні за безпеку та добробут на визначеній території, як це встановлено законом. Округ, муніципалітет, місто, містечко, селище, місцевий орган державної влади, шкільний округ, спеціальний округ, внутрішньодержавний округ, рада урядів (незалежно від того, чи зареєстрована рада урядів як неприбуткова корпорація відповідно до законодавства штату), регіональний або міждержавний урядовий орган, агентство або інструмент місцевого уряду; плем'я або уповноважений плеємний орган, а на Алясці - Корінне село або Регіональна корпорація корінних народів Аляски; сільська громада, неінкорпороване місто чи селище, або інша державна установа.

Логістика: Процес і порядок надання ресурсів та інших послуг для підтримки управління інцидентами.

Секція логістики: Відділ ICS, відповідальний за надання засобів, послуг та матеріальної підтримки під час інциденту.

Управління за цілями: Підхід до управління, що є фундаментальним для NIMS, який включає в себе:

- (1) встановлення цілей, тобто конкретних, вимірюваних і реалістичних результатів, яких необхідно досягти;
- (2) визначення стратегій, тактики і завдань для досягнення цілей;

(3) виконання тактики і завдань, а також вимірювання і документування результатів у досягненні цілей;

(4) вжиття коригувальних заходів для модифікації стратегій, тактики і/або виконання завдань для досягнення цілей.

Менеджер: Особа в організаційному підрозділі ICS, на яку покладено конкретні управлінські обов'язки (наприклад, менеджер перевалочного пункту або менеджер табору).

Сфера діяльності: Одна з п'яти сфер (запобігання, захист, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення), визначених у Цілях національної готовності для групування основних сил і засобів.

Пом'якшення наслідків: Спроможність, необхідна для зменшення людських і матеріальних втрат від стихійних лих та/або техногенних катастроф шляхом послаблення їхнього впливу на навколишнє середовище.

Мобілізація: Процеси і процедури активації, збору і транспортування ресурсів, які були запитані для реагування на інцидент або його підтримки.

Міжвідомча координаційна група: Група, яка, як правило, складається з адміністраторів відомства або керівників організацій, або призначених ними осіб, яка надає політичні вказівки персоналу з ліквідації інциденту, підтримує визначення пріоритетів і розподіл ресурсів, а також забезпечує прийняття рішень виборними і призначеними посадовими особами та вищим керівництвом інших організацій, а також тими, хто безпосередньо відповідає за управління інцидентом.

Міжвідомча координаційна система : Загальний термін для Команди та Координаційної системи NIMS: ICS, EOC, MAC Group/політичні групи та JIS.

Угода про взаємодопомогу або Угода про надання допомоги: Письмова або усна угода між установами/організаціями та/або юрисдикціями, яка забезпечує механізм швидкого отримання допомоги у вигляді персоналу, обладнання, матеріалів та інших супутніх послуг. Основна мета - сприяти швидкому, короткостроковому розгортанню підтримки до, під час та/або після інциденту.

Національний: Загальнонаціонального характеру, включаючи місцеві, державні, плеємні, територіальні та федеральні аспекти управління та політики.

Національна система управління інцидентами: Систематичний, проактивний підхід, який скеровує органи влади всіх рівнів, неурядові організації та приватний сектор до спільної роботи з метою запобігання, захисту, пом'якшення, реагування та відновлення після наслідків інцидентів. NIMS забезпечує зацікавлені сторони в усьому суспільстві спільним термінологічним апаратом, системами та процесами для успішної реалізації можливостей, описаних у Національній системі готовності. NIMS забезпечує послідовну основу для реагування на всі інциденти, починаючи від повсякденних подій і закінчуючи інцидентами, що вимагають скоординованого реагування на федеральному рівні.

Національні рамки планування: Керівні документи для кожної з п'яти сфер готовності, які описують, як вся громада працює разом для досягнення Цілі національної готовності. Рамкові документи сприяють спільному розумінню ролей та обов'язків, від пожежної частини до Білого дому, і пояснюють, як держава координує, обмінюється інформацією та працює разом, що в кінцевому підсумку призводить до посилення безпеки та стійкості країни.

Національна готовність: Дії, спрямовані на планування, організацію, оснащення, навчання та тренування з метою розбудови та підтримання спроможностей, необхідних для запобігання, захисту, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення після тих загроз, які становлять найбільший ризик для безпеки держави.

Ціль національної готовності: Доктрина, яка описує, що означає для всього суспільства бути готовим до типів інцидентів, які становлять найбільшу загрозу безпеці нації, включаючи терористичні акти, надзвичайні ситуації та катастрофи, незалежно від їх причини. Сама мета звучить так: "Безпечна і стійка нація, що володіє можливостями, необхідними для запобігання, захисту, пом'якшення, реагування і відновлення після загроз і небезпек, які становлять найбільший ризик".

Система національної готовності: Організований процес для досягнення Цілі національної готовності безпечної та стійкої нації.

Національний координаційний центр реагування: Міжвідомчий координаційний центр, розташований у штаб-квартирі FEMA. Його співробітники координують загальну федеральну підтримку при великих катастрофах і надзвичайних ситуаціях, включаючи катастрофічні інциденти та реалізацію програми управління в надзвичайних ситуаціях.

Неурядова ментальна організація: Група, яка заснована на інтересах своїх членів, окремих осіб або установ. NGO не створюється урядом, але може співпрацювати з урядом. Прикладами NGO є релігійні групи, агентства з надання допомоги, організації, які підтримують людей з обмеженими можливостями та функціональними потребами, а також організації із захисту тварин.

Нормальна робота/стабільний стан: Рівень активації, який описує рутинний моніторинг юрисдикційної ситуації (не очікується жодної події чи інциденту).

Посадова особа: Посада в ICS для члена персоналу Команди, уповноваженого приймати рішення та вживати заходів, пов'язаних з його/її сферою відповідальності.

Операційний період: Час, запланований для виконання певного набору операційних дій, як зазначено в IAP. Операційні періоди можуть бути різної тривалості, але зазвичай вони становлять від 12 до 24 годин.

Оперативна безпека: Впровадження процедур і заходів для захисту чутливих або засекречених операцій, що включають джерела і методи збору розвідувальної інформації, методи розслідування, тактичні дії, заходи контррозвідки, методи контррозвідки, офіцерів під прикриттям, свідків, які співпрацюють, та інформаторів.

Операційна секція: Відділ ICS, відповідальний за реалізацію тактичних операцій з ліквідації інциденту, описаних у Плані дій під час інциденту. В ICS Операційний відділ може включати підпорядковані йому відділення, відділи та/або групи.

Організація: Будь-яке об'єднання або група осіб зі схожими цілями. Приклади включають, але не обмежуються урядовими департаментами та установами, неурядовими організаціями та організаціями приватного сектору.

Проста мова: Комунікація, яку може зрозуміти цільова аудиторія і яка відповідає меті комунікатора. Для цілей NIMS проста мова означає стиль спілкування, який уникає або обмежує використання кодів, аббревіатур і жаргону, залежно від обставин, під час інцидентів, до яких

залучено більше ніж одне відомство.

Запланована подія (Event): Інцидент, який є запланованим не надзвичайним заходом (наприклад, спортивна подія, концерт, парад).

Нарада з планування: Нарада, що проводиться за необхідності до і під час інциденту для вибору конкретних стратегій і тактик для операцій з управління інцидентом, а також для планування послуг і підтримки.

Секція планування: Секція ICS, яка збирає, оцінює і поширює оперативну інформацію, пов'язану з інцидентом, а також з підготовкою і документуванням ПДП. Вона також містить інформацію про поточну та прогнозовану ситуацію, а також про стан ресурсів, призначених для ліквідації інциденту.

Кваліфікаційні вимоги до посади: Мінімальні критерії, необхідні для того, щоб особа могла зайняти певну посаду.

Попередження: Спроможності, необхідні для уникнення, запобігання або припинення загрози або реального терористичного акту. У національних керівних принципах з питань готовності термін "запобігання" означає недопущення неминучих загроз.

Приватний сектор: Організації та приватні особи, які не є частиною жодної державної структури. Приватний сектор включає комерційні та некомерційні організації, формальні та неформальні структури, комерцію та промисловість.

Захист: Потенціал, необхідний для захисту країни від терористичних актів і стихійних лих.

Протокол: Набір встановлених керівних принципів для дій (визначених особами, командами, функціями або можливостями) за різних визначених умов.

Інформування громадськості: Процеси, процедури та системи передачі своєчасної, точної та доступної інформації про причину, розмір та поточну ситуацію інциденту, ресурси та інші питання, що становлять загальний інтерес для громадськості, осіб, які здійснюють реагування, та інших зацікавлених сторін (як безпосередньо постраждалих, так і тих, що зазнали опосередкованого впливу).

Спеціаліст із зв'язків з громадськістю: Член Комісії ICS, відповідальний за взаємодію з громадськістю та засобами масової інформації та/або з іншими установами, які мають інформаційні потреби, пов'язані з інцидентом.

Відновлення: Потенціал, необхідний для надання допомоги громадам, що постраждали від інциденту, для ефективного відновлення.

План відновлення: План відновлення постраждалої від інциденту території або громади.

Функція підтримки відновлення: Організаційні структури для ключових функціональних сфер допомоги, викладених у Національній рамковій програмі з ліквідації наслідків стихійних лих, які об'єднують можливості різних державних і приватних партнерських організацій для сприяння ефективному відновленню після стихійних лих до і після їхнього настання.

Відшкодування: Механізм відшкодування коштів, витрачених на заходи з ліквідації інциденту.

Управління ресурсами: Системи визначення наявних ресурсів на всіх рівнях юрисдикції для забезпечення своєчасного, ефективного та безперешкодного доступу до ресурсів, необхідних

для підготовки до інциденту, реагування на нього або відновлення після нього.

Ресурсна команда: Див. "Ударна група".

Відстеження ресурсів: Процес, який використовує весь персонал на місці інциденту та персонал пов'язаних організацій для збереження інформації про місцезнаходження та статус ресурсів, замовлених для інциденту, розгорнутих або призначених для його ліквідації.

Ресурси: Персонал, обладнання, команди, матеріали та об'єкти, наявні або потенційно доступні для залучення до операцій з ліквідації інциденту і для яких підтримується відповідний статус. Ресурси описуються за видами та типами і можуть бути використані для оперативної підтримки або нагляду під час інциденту або в ЕОС.

Реагування: Можливості, необхідні для порятунку життів, захисту майна та навколишнього середовища, а також задоволення основних потреб людини після інциденту, що стався.

Офіцер з безпеки: В ICS - член штабу Команди, відповідальний за моніторинг операцій з ліквідації інциденту та консультування Командира інциденту або Об'єднаної команди з усіх питань, пов'язаних з операційною безпекою, в тому числі з питань охорони здоров'я та безпеки персоналу, що бере участь в інциденті. Офіцер з питань безпеки змінює або зупиняє роботу персоналу, щоб запобігти небезпечним діям.

Секція: Організаційний елемент ICS, що відповідає за основну функціональну сферу управління інцидентами (наприклад, операції, планування, логістику та фінанси/адміністрування).

Єдиний ресурс: Особа, одиниця техніки та її персонал, або екіпаж/група осіб з визначеним керівником робіт, які можуть бути використані для ліквідації інциденту.

Ситуаційний звіт: Підтверджена або перевірена інформація щодо конкретних деталей, пов'язаних з інцидентом.

Діапазон контролю: Кількість підлеглих, за яких відповідає керівник, зазвичай виражається як співвідношення кількості керівників до кількості підлеглих.

Зона очікування: Тимчасове місце розташування наявних ресурсів, де особовий склад, матеріальні засоби та обладнання очікують на оперативне призначення.

Стандартна операційна процедура: Довідковий документ або інструкція з експлуатації, що містить мету, повноваження, тривалість і деталі для бажаного методу виконання однієї функції або декількох взаємопов'язаних функцій в уніфікований спосіб.

Держава: У цьому документі використовується для позначення будь-якого штату США, округу Колумбія, Співдружності Пуерто-Рико, Віргінських островів, Гуаму, Американського Самоа, Співдружності Північних Маріанських островів і будь-якого володіння США.

Звіт про стан справ: Звіти, наприклад, звіти з місць подій, які містять життєво важливу та/або термінову інформацію. Звіти про стан справ, як правило, є функціональними, менш формальними, ніж ситуаційні звіти, і не завжди публікуються за певним графіком.

Стратегія: Загальний курс дій або напрямок для досягнення цілей інциденту.

Ударна група: Визначена кількість ресурсів одного виду та типу, які мають встановлену мінімальну кількість персоналу, спільні комунікації та лідера. У правоохоронних органах ударні групи називають ресурсними групами.

Супервайзер: Назва в ICS для особи, відповідальної за підрозділ або групу.

Система: Будь-яка комбінація процесів, об'єктів, обладнання, персоналу, процедур та комунікацій, об'єднаних для досягнення певної мети.

Тактика: Розгортання і спрямування ресурсів на інцидент для досягнення цілей.

Цільова група: Будь-яка комбінація ресурсів різних видів та/або типів, зібраних для підтримки конкретної місії або оперативної потреби.

Тероризм: Будь-яка діяльність, що включає в себе дії, небезпечні для життя людей або потенційно руйнівні для критично важливої інфраструктури, і є порушенням кримінального законодавства Сполучених Штатів або будь-якого штату чи іншої адміністративно-територіальної одиниці Сполучених Штатів; і, як видається, має на меті залякати або примусити цивільне населення, або вплинути на політику уряду шляхом залякування чи примусу, або вплинути на поведінку уряду шляхом масового знищення, вбивства або викрадення.

Загроза: Природне або антропогенне явище, особа, організація або дія, що має або вказує на потенційну можливість завдати шкоди життю, інформації, операціям, навколишньому середовищу та/або майну.

Інструменти: Інструменти та можливості, які дозволяють професійно виконувати завдання, такі як інформаційні системи, угоди, доктрина, потенціал та законодавчі органи.

Тип: Класифікація ресурсів NIMS, яка відноситься до можливостей певного виду ресурсу, до якого застосовується метрика для позначення його як певного пронумерованого класу.

Об'єднане територіальне командування: Варіант командування, який створюється, коли інциденти, підпорядковані Зональному командуванню, мають декілька юрисдикцій. Дивіться Зональне командування.

Об'єднаний комітет: Додаток ICS, який використовується, коли більше ніж одна установа має юрисдикцію над інцидентом або коли інциденти перетинають політичні юрисдикції.

Підрозділ: Організаційний елемент з функціональною відповідальністю за конкретний вид діяльності в рамках Секції планування, логістики та фінансів/адміністрування в ICS.

Командир підрозділу: Особа, відповідальна за підрозділ в ICS.

Національна мережа США: Система прив'язки точок і місцевості до місцевості, яку FEMA та інші організації з управління інцидентами використовують як точну і швидко альтернативу широті/довготі.

Єдність командування: Керівний принцип NIMS, згідно з яким кожна особа, залучена до управління інцидентами, підпорядковується лише одній особі і отримує від неї вказівки.

Єдність зусиль: Керівний принцип NIMS, який забезпечує координацію через співпрацю та спільні інтереси і не втручається в нагляд федерального департаменту та відомства, або законні органи влади.

Широке співтовариство: Зосередження уваги на забезпеченні участі в діяльності з управління інцидентами широкого кола гравців з приватного та некомерційного секторів, включаючи неурядові організації та широку громадськість, у поєднанні з участю органів влади всіх рівнів, з метою сприяння кращій координації та робочим відносинам.

VII. Список скорочень

AHJ	Орган, що має юрисдикцію
ANSI	Американський національний інститут стандартів
CFR	Кодекс федеральних правил
CPG	Посібник з комплексної готовності
DHS	Міністерство внутрішньої безпеки
DOC	Відомчий оперативний центр
EAS	Система оповіщення про надзвичайні ситуації
EEL	Основні елементи інформації
EMAC	Договір про допомогу в управлінні надзвичайними ситуаціями
EMS	Служба екстреної медичної допомоги
EOC	Аварійний оперативний центр
ESF	Функція підтримки в надзвичайних ситуаціях
FBI	Федеральне бюро розслідувань
FEMA	Федеральне агентство з надзвичайних ситуацій
FIRESCOPE	Протипожежні ресурси Каліфорнії організовані на випадок потенційних надзвичайних ситуацій
GIS	Географічні/геопросторові інформаційні системи
HazMat	Небезпечні матеріали
HHS	Охорона здоров'я та соціальне забезпечення
IAP	План дій на випадок інциденту
ICP	Командний пункт інциденту
ICS	Система управління інцидентами
IMAT	Група допомоги з управління інцидентами
IMT	Група з управління інцидентами
IPAWS	Інтегрована система оповіщення та попередження населення
IRIS	Система інвентаризації ресурсів для реагування на інциденти
ISM	Модель підтримки інцидентів

IT	Інформаційні технології
JFO	Об'єднаний польовий офіс
JIC	Об'єднаний інформаційний центр
JIS	Спільна інформаційна система
MAC Group	Міжвідомча координаційна група
MACS	Міжвідомча координаційна система
NECP	Національний план комунікацій у надзвичайних ситуаціях
NFPA	Національна асоціація пожежного захисту
НУО	Неурядова організація
NIEM	Національна модель обміну інформацією
NIIMS	Національна міжвідомча система управління інцидентами
NIMS	Національна система управління інцидентами
NRCC	Національний центр координації реагування
NTAS	Національна система консультування з питань тероризму
NWCG	Національна координаційна група з питань лісових пожеж
PETS	Закон про стандарти евакуації та транспортування домашніх тварин від 2006 р.
PIO	Спеціаліст із зв'язків з громадськістю
PKEMRA	Закон про реформу управління надзвичайними ситуаціями після урагану Катріна 2006 року
PTB	Посадовий інструктаж
Pub. L.	Публічне право
RSF	Функція підтримки відновлення
RTLТ	Інструмент бібліотеки типізації ресурсів
SITREP	Ситуаційний звіт
SOP	Стандартна операційна процедура
THIRA	Ідентифікація загроз і небезпек та оцінка ризиків
USCG	Берегова охорона США

VIII. Ресурси

A. Супровідні документи NIMS

FEMA розробило або розробляє різноманітні документи та ресурси для підтримки впровадження NIMS. Центром для всієї інформації є <http://www.fema.gov/national-incident-management-system>

Керівництво з акредитації персоналу

- Настанова NIMS з акредитації персоналу описує національні стандарти акредитації та надає письмові вказівки щодо використання цих стандартів. У цьому документі описано процеси акредитації та типізації, а також визначено інструменти, якими користується персонал з управління надзвичайними ситуаціями на всіх рівнях влади як у повсякденній роботі, так і для сприяння скоординованому реагуванню на надзвичайні ситуації, що охоплюють декілька юрисдикцій.
- <https://www.fema.gov/resource-management-mutual-aid>

Буклет з формами ICS

- Буклет NIMS ICS Forms Booklet, FEM A 502-2, допомагає персоналу аварійно-рятувальних служб у використанні ICS і відповідної документації під час операцій з ліквідації наслідків інцидентів.
- <https://www.fema.gov/incident-command-system-resources>

Керівництво по функціям розвідки та розслідувань NIMS та Посібник з польових операцій

- Цей документ містить рекомендації щодо того, як різні дисципліни можуть використовувати та інтегрувати функцію розвідки/розслідування, дотримуючись концепцій та принципів NIMS. Він містить інформацію, призначену для фахівців-практиків NIMS (в тому числі для Командира з розслідування інцидентів або Об'єднаної команди), яка допомагає розмістити функцію розвідки/розслідування в структурі команди; надає вказівки щодо реалізації функції розвідки/розслідування; а також супроводжується Посібником з функції розвідки та розслідування та Посібником з польових операцій.
- <https://www.fema.gov/nims-doctrine-supporting-guides-tools>

Ресурсний центр NIMS

- Веб-сайт FEMA NIMS містить посилання на низку допоміжних посібників та інструментів для впровадження NIMS. По мірі того, як FEMA розробляє нові матеріали, вони будуть додаватися на цей веб-сайт.
- <https://www.fema.gov/national-incident-management-system>

Навчальна програма NIMS

- Замінює попередній навчальний посібник, П'ятирічну навчальну програму NIMS.
- Програма підготовки з NIMS визначає обов'язки та діяльність FEMA та зацікавлених сторін щодо розробки, підтримки та забезпечення підготовки з NIMS. Програма підготовки з NIMS визначає обов'язки та заходи, які відповідають Національній програмі підготовки, затвердженій Законом про реформування системи управління в надзвичайних ситуаціях після урагану Катріна (PKEMRA) 2006 року.
- <https://www.fema.gov/training-0>

В. Відповідний закон

Закон про національну безпеку 2002 року

- Закон про національну безпеку 2002 року, Pub. L. 107-296, прийнятий 25 листопада 2002 року, створює МНБ.
- <http://www.dhs.gov/homeland-security-act-2002>

Закон про стандарти евакуації та транспортування домашніх тварин (Закон PETS) від 2006 року

- Закон про домашніх тварин 2006 року вносить зміни до Закону Роберта Т. Стаффорда про допомогу при стихійних лихах і надзвичайних ситуаціях, вимагаючи від Адміністратора FEMA забезпечити, щоб оперативні плани готовності до надзвичайних ситуацій на рівні штатів і місцевих органів влади враховували потреби людей з домашніми тваринами і службовими тваринами до, під час і після великих катастроф або надзвичайних ситуацій, а також уповноважує федеральні органи влади надавати допомогу, необхідну для усунення загроз життю і майну, що виникають в результаті великих катастроф, з метою порятунку, догляду за тваринами, надання притулку і забезпечення життєво важливих потреб для людей, що мають домашніх тварин, а також самих тварин і службових собак і котів.
- <https://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLA W -109publ308/pdf/PLA W -109publ308.pdf>

Закон про реформу управління надзвичайними ситуаціями після урагану Катріна (PKEMRA) від 2006 року

- PKEMRA припиняє дію Закону про національну безпеку 2002 року, щоб внести значні зміни до положення про реагування на надзвичайні ситуації, зберігаючи при цьому FEMA у складі DHS. PKEMRA суттєво реорганізовує FEMA, надаючи йому значні нові повноваження для усунення прогалин у реагуванні, а також включає більш потужну місію готовності для FEMA.
- <https://www.gpo.gov/fdsys/pkg/PLA W -109publ295/pdf/PLA W -109publ295.pdf>

Закон Роберта Т. Стаффорда про ліквідацію наслідків стихійних лих та надання допомоги в надзвичайних ситуаціях

- Закон Роберта Т. Стаффорда про допомогу при стихійних лихах та надзвичайних ситуаціях, Публічний закон (Pub. L.) 100-707, підписаний 23 листопада 1988 року; вносить зміни до

Закону про допомогу при стихійних лихах від 1974 року, Pub. L. 93-288. Цей Закон є законодавчим актом, що регламентує більшість федеральних заходів з реагування на стихійні лиха, особливо в частині, що стосується FEMA та програм FEMA.

- <http://www.fema.gov/robert-t-stafford-disaster-relief-and-emergency-assistance-act-public-law-93-288-amended>

Закон про покращення відновлення пісків від 2013 року

- Закон про покращення відновлення після Сенді 2013 року набув чинності 29 січня 2013 року і вносить зміни до Закону Роберта Т. Стаффорда про надання допомоги при стихійних лихах та надзвичайних ситуаціях. Цей закон санкціонує зміни у способах надання Федеральним агентством з надзвичайних ситуацій (FEMA) допомоги у разі стихійних лих з метою (1) зменшення витрат федерального уряду на надання такої допомоги; (2) підвищення гнучкості в адмініструванні допомоги; (3) прискорення надання допомоги органам влади штатів, племен, місцевого самоврядування, власникам або операторам приватних неприбуткових організацій; (4) надання фінансових стимулів і стримуючих факторів для своєчасного і економічно ефективного завершення проектів.
- <https://www.congress.gov/113/bills/hr219/BILLS-113hr219rds.pdf>

С. Додаткові допоміжні матеріали

Комплексний посібник з готовності (КПГ) 101: Розробка та підтримка планів дій у надзвичайних ситуаціях, версія 2

- Опублікована в листопаді 2010 року, CPG 101, версія 2.0 від FE M A містить рекомендації щодо основ планування та розробки планів дій на випадок надзвичайних ситуацій. CPG 101, версія 2.0 заохочує керівників з питань надзвичайних ситуацій та внутрішньої безпеки залучати всю громаду до подолання ризиків, які потенційно можуть вплинути на їхні юрисдикції.
- <http://www.fema.gov/plan>

CPG 201, Посібник з ідентифікації загроз і небезпек та оцінки ризиків, друге видання

- Друге видання CPG 201, опубліковане в серпні 2013 року, надає громадам рекомендації щодо проведення ідентифікації загроз і небезпек та оцінки ризиків (THIRA). Цей посібник описує стандартний процес визначення загроз і небезпек, характерних для громади, встановлення цільових показників для кожної ключової спроможності, визначеної в Цілях національної готовності, та оцінки потреби ресурсах.
- <http://www.fema.gov/threat-and-hazard-identification-and-risk-assessment>

Договір про допомогу в управлінні надзвичайними ситуаціями (ЕМАС)

- ЕМАС став законом у 1996 році (Publ. L. 104-321) і пропонує допомогу під час оголошеного губернатором надзвичайного стану за допомогою оперативної, простої системи, яка дозволяє штатам надсилати персонал, обладнання та засоби зв'язку для надання допомоги в ліквідації наслідків катастроф в інших штатах. За допомогою ЕМАС штати також можуть передавати послуги, наприклад, відправляти діагностичні зразки з лабораторії, що постраждала від стихійного лиха, до лабораторії в

іншому штаті.

- <http://www.emacweb.org/>

Система інвентаризації ресурсів після інцидентів (IRIS)

- IRIS - це розподілений програмний інструмент, наданий FE M A. Всі агентства, юрисдикції та громади можуть використовувати IRIS як послідовний інструмент для інвентаризації ресурсів у власній базі даних, а також для пошуку/ідентифікації своїх специфічних ресурсів для проведення операцій з ліквідації наслідків інцидентів та надання взаємодопомоги.
- <https://www.fema.gov/resource-management-mutual-aid>

Національний план комунікацій у надзвичайних ситуаціях (NECP)

- NECP - це стратегічний план країни щодо комунікацій у надзвичайних ситуаціях, який сприяє комунікації та обміну інформацією між усіма рівнями влади, юрисдикціями, дисциплінами та організаціями щодо всіх загроз та небезпек, за необхідності та за наявності дозволу.
- <https://www.dhs.gov/national-emergency-communications-plan>

Національна модель обміну інформацією (NIEM)

- NIEM - це заснований на стандартах підхід до обміну інформацією, який керується громадою. Різні громади можуть колективно використовувати NIEM для підвищення ефективності та покращення процесу прийняття рішень.
- <https://www.niem.gov>

Національні рамки планування

- Національні рамки планування, по одній для кожного регіону місії, описують, як все суспільство працює разом для досягнення Цілі національної готовності.
- <http://www.fema.gov/national-planning-frameworks>

Ціль національної готовності

- Мета національної готовності визначає, що означає для всього суспільства бути готовим до всіх видів катастроф та надзвичайних ситуацій. Сама мета сформульована лаконічно: "Безпечна і стійка нація, яка має можливості, необхідні для запобігання, захисту, пом'якшення наслідків, реагування та відновлення після загроз і небезпек, що становлять найбільший ризик, на рівні всього суспільства".
- <http://www.fema.gov/national-preparedness-goal>

Національна система готовності

- Система національної готовності окреслює організований процес для всіх членів суспільства, спрямований на просування вперед у здійсненні заходів із забезпечення готовності та досягнення Цілі національної готовності.
- <http://www.fema.gov/national-preparedness-system>

Національна координаційна група з питань лісових пожеж (NWCG)

- NWCG забезпечує національне лідерство у розробці, підтримці та поширенні міжвідомчих стандартів, керівних принципів, кваліфікацій, навчання та інших можливостей, які забезпечують оперативну сумісність між федеральними та нефедеральними структурами. Стандарти NWCG є міжвідомчими за своєю суттю. Окремі відомства-учасники самостійно вирішують, чи приймати і використовувати їх, а також поширюють їх через свої відповідні системи директив.
- <http://www.nwcg.gov/>

Управління ресурсами та взаємодопомога

- Посібник та інструменти з управління ресурсами підтримують використання послідовних концепцій управління ресурсами, таких як типізація, інвентаризація, організація та відстеження, щоб полегшити відправлення, розгортання та відновлення ресурсів до, під час та після інциденту.
- <https://www.fema.gov/resource-management-mutual-aid>

Інструмент бібліотеки типізації ресурсів (RTLТ)

- RTLТ - це онлайн-каталог національних визначень типізації ресурсів і назв робіт/посадових кваліфікацій. Визначення та назви посад/кваліфікаційні вимоги до посад можна легко знайти в RTLТ за допомогою пошуку.
- <https://www.fema.gov/resource-management-mutual-aid>

Берегова охорона США (USCG)

- Берегова охорона широко використовує рекомендації NIMS і має досвід застосування елементів NIMS. Зусилля USCG допомогли розширити аудиторію NIMS шляхом інституціоналізації використання ICS для інцидентів, пов'язаних з розливами і операціями з безпеки.
- <http://www.uscg.mil/>

Використання соціальних мереж для покращення ситуаційної обізнаності та підтримки прийняття рішень

- Опублікований у червні 2014 року звіт "Використання соціальних медіа для покращення ситуаційної обізнаності та підтримки прийняття рішень" містить приклади того, як організації використовують соціальні медіа для покращення ситуаційної обізнаності та підтримки прийняття оперативних рішень, а також проблеми та потенційні можливості їх застосування.
- <https://www.dhs.gov/publication/using-social-media-enhanced-situational-awareness-decision-support>

Додаток А. Система управління інцидентами

А. Мета

Цей додаток містить додаткові пояснення та іспити з Системи управління інцидентами (ICS), але не є тренінгом з ICS.

ICS використовується для широкого спектру інцидентів (від рутинних до складних, природних і (техногенні, природні, антропогенні) та на всіх рівнях управління (місцевому, державному, племінному, територіальному, острівному та федеральному), а також неурядовими організаціями (НУО) та приватним сектором. ICS об'єднує об'єкти, обладнання, персонал, процедури та комунікації, задіяні в діяльності з управління інцидентами на місці події.

Важливими кроками у застосуванні ICS до інциденту є наступні:

- Створення та передача повноважень за необхідності;
- Визначення та активація необхідних організаційних елементів;
- Делегування повноважень за необхідності;
- Створення необхідних засобів для підтримки польових операцій у разі виникнення інцидентів;
- Використання загальної термінології ICS при визначенні організаційних елементів, назв посад, об'єктів та ресурсів; і
- Визначення цілей інциденту та ініціювання процесу планування дій на випадок інциденту; перехід від усних планів до письмових планів дій на випадок інциденту (IAP).

В. Організація цього додатку

Основні елементи ICS згруповані в наступні десять вкладок:

- Таблиця 1 - Організація ICS
- Вкладка 2 - Операційний розділ
- Вкладка 3 - Розділ планування
- Вкладка 4 - Розділ "Логістика"
- Вкладка 5 - Фінансово-адміністративний розділ
- Вкладка 6 - Функція розвідки/розслідування
- Таблиця 7 - Консолідація управління численними інцидентами

- Вкладка 8 - Планування дій на випадок інциденту
- Вкладка 9 - Форми ICS
- Таблиця 10 - Основні функції командувача інцидентом або об'єднаного командування, штабу командування та генерального штабу

ICS Вкладка 1-ІКС Організація

Функціональна структура

СВК складається з п'яти основних функціональних підрозділів, укомплектованих за потребою. Це - Командування, Операції, Планування, Логістика та Фінанси/Адміністрування.

Модульне розширення

Організаційна структура ICS є модульною, її можна розширювати, щоб включити всі елементи, необхідні для типу, розміру, масштабу та складності інциденту. Структура ICS будується зверху вниз; відповідальність та ефективність починається з команди інциденту. Якщо одна особа може одночасно керувати всіма основними функціональними напрямками, немає потреби в додатковій організації. Якщо одна або кілька функцій потребують незалежного управління, за цю функцію призначається окрема особа.

Початковий керівник інциденту визначає, які посади в Командуванні та/або Генеральному штабі слід укомплектувати, щоб зберегти контрольований діапазон управління та забезпечити належну увагу до необхідних функцій з управління інцидентом. Командувач інцидентом залучає офіцерів штабу (наприклад, офіцера з питань громадської інформації, офіцера з питань безпеки та офіцера зв'язку) і чотирьох керівників відділів (оперативного, планування, матеріально-технічного та фінансово-адміністративного), якщо це необхідно.

Особовий склад на цих посадах в подальшому делегує повноваження з управління своїми ділянками за необхідності. Командний склад може призначати помічників, а начальники відділів можуть призначати заступників і помічників, а також створювати відділення, групи, відділи або підрозділи, залежно від відділу.

Модульне розширення при інциденті ґрунтується на наступних міркуваннях:

- Розробка структури організації відповідно до функції або завдання, яке потрібно виконати;
- Укомплектувати лише ті організаційні елементи, які необхідні для виконання завдання;
- Забезпечення керованого діапазону контролю;
- Виконання функції будь-якого неактивного організаційного елемента на наступному вищому рівні;
- Демобілізація організаційних елементів більше не потрібна.

Використання заступників та асистентів є життєво важливою частиною як організаційної структури, так і модульна концепція. Керівник інциденту може мати одного або більше заступників, які можуть бути з тієї ж юрисдикції/організації, що надає допомогу, або з іншої юрисдикції/організації. Основні причини для призначення заступника керівника інциденту:

- Виконувати конкретні завдання за вказівками керівника інциденту;
- Виконання обов'язків керівника в якості тимчасового заступника (наприклад, на наступний операційний період; у цьому випадку заступник бере на себе основну роль);
- Представляти асистуючу установу, яка може мати спільну юрисдикцію або матиме юрисдикцію в майбутньому.

Заступники використовуються на рівні секцій та відділень організації, що займається інцидентами. Заступник на рівні команди, секції або відділення повинен мати достатню кваліфікацію, щоб зайняти цю посаду.

Асистенти використовуються в штабах команд та для підтримки керівників відділів. На відміну від заступників, асистенти мають рівень технічних можливостей, кваліфікації та відповідальності, підпорядкований основним посадам, і їм не потрібно мати повну кваліфікацію, щоб обійняти посаду.

Для довідки, в Таблиці А-1 описано особливу назву або назви, присвоєні кожному елементу організації ICS, а також назви відповідних керівних і допоміжних посад.

Таблиця А-1: Організація ICS

Організаційний елемент	Керівна посада Назва посади	Позиції підтримки
Командування інцидентом	Командувач інцидентом	Заступник
Командний склад	Офіцери	Асистент
Розділ	Шеф.	Заступник, асистент
Філія	Директор	Заступник
Підрозділи/групи	Супервайзери	Н/Д
Одиниця	Командир підрозділу	Менеджер, координатор
Ударна група/ оперативна група	Лідер	Керівник єдиного ресурсу
Єдиний ресурс	Бос, лідер.	Н/Д
Технічний спеціаліст	Спеціаліст	Н/Д

Командний склад

В організації ICS команда з управління інцидентом складається з керівника інцидентом та різних Посади штабу інциденту. Командний склад спеціально призначається, підпорядковується безпосередньо командуючому інцидентом і несе відповідальність за ключові види діяльності, які не входять до складу функціональних елементів Генерального штабу. Зазвичай в ICS виділяють три посади командного штабу: РІО, офіцер з питань безпеки та офіцер зв'язку. Командувач інцидентом може призначити технічних спеціалістів як додаткових радників командування, залежно від характеру, масштабу, складності та місця (місць) інциденту (інцидентів) або

відповідно до конкретних потреб, визначених командувачем інцидентом або Об'єднаним командуванням.

Спеціаліст з питань громадської інформації

РІО відповідає за взаємодію з громадськістю, засобами масової інформації та іншими юрисдикціями/організаціями, які мають інформаційні потреби щодо інциденту. РІО збирає, перевіряє, координує та поширює точну, доступну та своєчасну інформацію щодо інциденту. Командувач інцидентом або Об'єднане командування затверджує оприлюднення інформації, пов'язаної з інцидентом. РІО слугує основним зв'язком на місці події з іншими поточними заходами Об'єднаної інформаційної системи (JIS) і бере участь у роботі Об'єданого інформаційного центру (JIC) або очолює його, щоб забезпечити узгодженість інформації, яка надається громадськості. РІО також здійснює моніторинг засобів масової інформації та інших джерел публічної інформації з метою збору відповідної інформації і передає цю інформацію відповідному персоналу на місці інциденту, допоміжному Оперативному центру з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій (ЕОС) та/або Міжвідомчій координаційній групі (MAC Group).

ПІО виконує ключову роль у моніторингу громадської інформації, впроваджуючи заходи з контролю за чутками та відстежуючи/оновлюючи публікації в соціальних мережах, пов'язані з інцидентом.

Незалежно від того, чи є командна структура єдиною або уніфікованою, призначається провідний ПІО. За необхідності, РІО може мати помічників, яких можуть призначати інші установи, відомства або організації, залучені до інциденту.

Відповідальний за безпеку

Відповідальний за безпеку здійснює моніторинг операцій з ліквідації інциденту і консультує керівника інциденту або об'єднаний штаб з усіх питань, пов'язаних з операційною безпекою, в тому числі зі здоров'ям і безпекою персоналу, який бере участь у ліквідації інциденту. Зрештою, відповідальність за безпечне проведення операцій з ліквідації інциденту покладається на командувача інцидентом або об'єднаний штаб та керівний персонал на всіх рівнях управління інцидентом. Відповідальний з питань безпеки, у свою чергу, відповідає перед керівником інциденту або об'єднаним штабом за системи і процедури, необхідні для забезпечення постійної оцінки небезпечних умов, у тому числі за розробку плану безпеки інциденту, координацію міжвідомчі зусилля з безпеки та впровадження заходів, спрямованих на забезпечення безпеки персоналу під час ліквідації інциденту, а також загальної безпеки операцій з ліквідації інциденту. Для виконання цих обов'язків відповідальний за безпеку змінює, призупиняє або припиняє будь-яку діяльність, що становить безпосередню загрозу життю і здоров'ю персоналу.

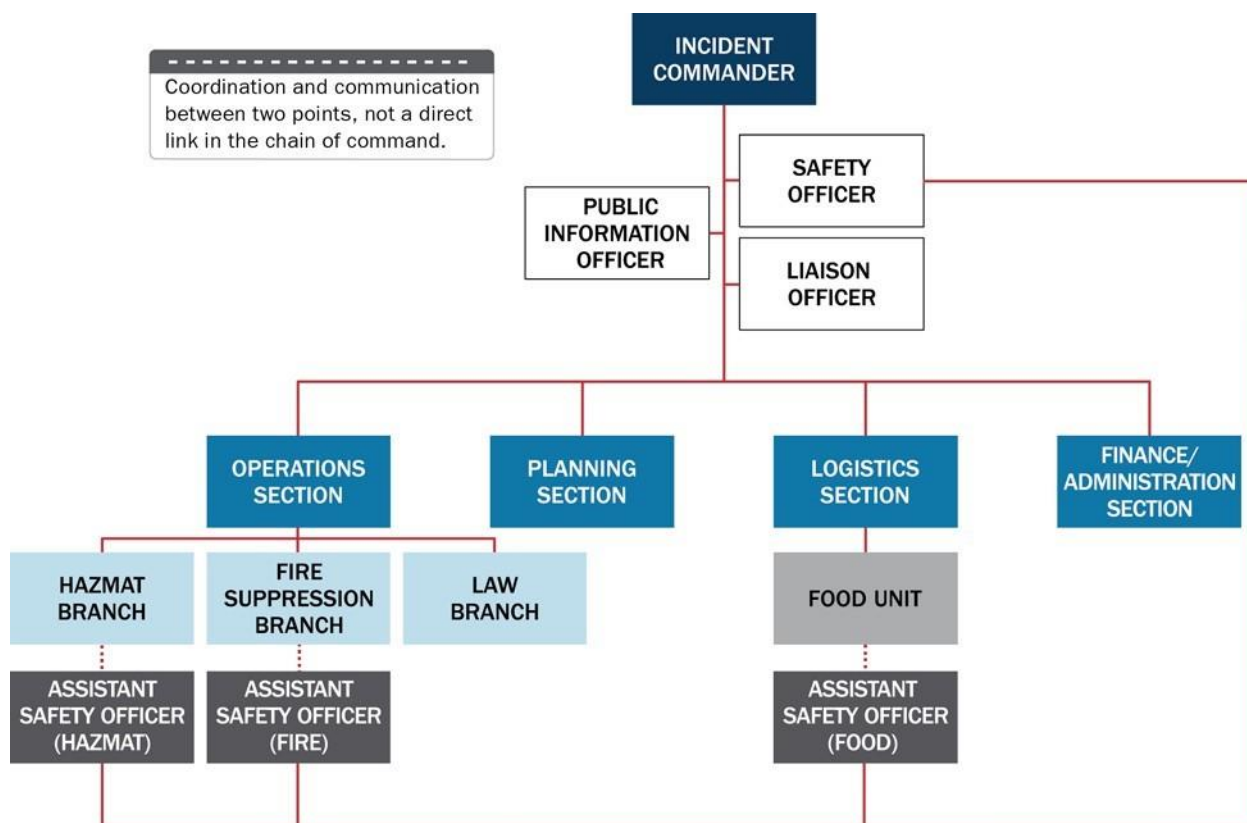
У структурі Unified Command призначається одна особа, відповідальна за безпеку²⁰, незалежно від участі кількох юрисдикцій чи організацій. Відповідальний за безпеку тісно координує роботу з усіма керівниками підрозділів з питань операційної безпеки та охорони здоров'я і безпеки працівників аварійно-рятувальних служб. Відповідальний з питань безпеки забезпечує координацію функцій і питань управління безпекою в різних юрисдикціях, між функціональними відомствами, а також з неурядовими організаціями та приватним сектором. Установи, організації або юрисдикції, які беруть участь у спільних зусиллях з управління безпекою, не втрачають своєї індивідуальної ідентичності або відповідальності за власні програми, політику та персонал. Навпаки, кожна установа робить свій внесок у загальні зусилля із захисту всього персоналу, залученого до ліквідації інциденту.

Для більш складних інцидентів відповідальний за безпеку може призначити одного або декількох помічників відповідального за безпеку для виконання конкретних завдань та/або управління повсякденними функціями під час більш складного інциденту або для представлення допоміжної організації, яка може мати спільну юрисдикцію або юрисдикцію в майбутньому. Відповідальний за безпеку може також призначити помічників, які володіють певними навичками або досвідом, що мають відношення до інциденту. У наступних прикладах описані помічники, яких може призначити відповідальний за безпеку:

- Помічник офіцера з безпеки небезпечних матеріалів (HazMat) для виконання функцій, викладених у 29 CFR 1910.120 (Операції з небезпечними матеріалами та реагування на надзвичайні ситуації).
- Помічник офіцера з пожежної безпеки для нагляду за операціями з ліквідації пожежі.
- Помічник спеціаліста з безпеки харчових продуктів для нагляду за поведінням з харчовими продуктами та їх розповсюдженням.

На рисунку А-1 показано організаційне розташування помічників офіцерів з питань безпеки, пожежної безпеки та безпеки харчових продуктів під час інциденту. Помічники офіцерів з безпеки також можуть бути призначені до підрозділів або груп на місцях.

Рисунок А-1: Приклад помічника офіцера з безпеки в ICS під час інциденту з кількома філіями

²⁰ Такі ресурси, як міські пошуково-рятувальні команди, можуть мати власних офіцерів з безпеки; такі офіцери з безпеки зберігають свої конкретні обов'язки та повноваження і координують свої дії з офіцером з безпеки в штабі Команди, якщо це необхідно.

Офіцер зв'язку

Відповідальний за зв'язки є каналом передачі інформації та допомоги між персоналом, який займається ліквідацією інциденту, та організаціями, які допомагають або співпрацюють з ліквідацією інциденту. Через офіцера зв'язку агентства, які не мають юрисдикції або законних повноважень для управління інцидентом, наприклад, інші урядові організації, неурядові організації та організації приватного сектору, надають інформацію про свою політику, наявність ресурсів та інші питання, пов'язані з інцидентом. Ці організації призначають представників агентства, які координують свою роботу безпосередньо з офіцером зв'язку.

Незалежно від того, чи створено єдиний командувач інцидентом, чи об'єднаний командувач, представники відомств, що надають допомогу або співпрацюють, координують свої дії через офіцера зв'язку. Представники агентств, призначені на інцидент, виступають від імені своїх головних агентств або організацій. Для полегшення координації співробітники інших відомств або організацій, державних або приватних, які беруть участь в управлінні інцидентами, призначаються офіцером зі зв'язків з громадськістю.

Для більш складних інцидентів офіцер зв'язку може мати одного або більше помічників, які можуть бути з тієї ж самої або іншої агенції, що надає допомогу.

Командні радники

На додаток до трьох посад штабних офіцерів Командування, Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб може призначити технічних спеціалістів радниками Командування. Наприклад, це може зробити Командувач інцидентом або Об'єднаний штаб:

- Юрисконсульт, який консультує з юридичних питань, пов'язаних з оголошенням надзвичайної ситуації, розпорядженнями про евакуацію та карантин, а також з правами та обмеженнями, що стосуються доступу до засобів масової інформації;
- Медичний радник, який надаватиме рекомендації та вказівки командам з реагування на інциденти з широкого кола питань, таких як медична допомога, невідкладна допомога, довготривалий догляд, поведінкові послуги, масові жертви, боротьба з переносниками, епідеміологія або масова профілактика;
- Науково-технічний радник для моніторингу операцій та надання консультацій з питань інцидентів мандат на інтеграцію науки і технологій у планування та прийняття рішень; і
- Радник з питань доступу та функціональних потреб, який надаватиме експертну допомогу з питань комунікації, транспорту, нагляду та основних послуг для різних груп населення у постраждалих районах.

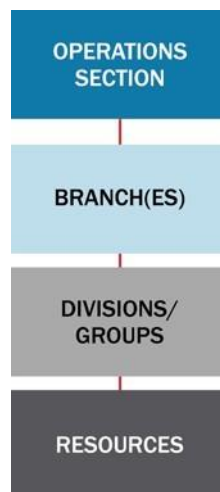
Технічні спеціалісти можуть бути призначені на будь-яку посаду в організації і описані в цьому додатку в Таблиці 3 ICS.

Вкладка 2 - Операційна секція ICS

Співробітники Операційного відділу відповідають за тактичні дії, які зазвичай спрямовані на порятунок життя, зменшення безпосередньої небезпеки, захист майна та навколишнього середовища, встановлення ситуаційного контролю та відновлення нормальної роботи. Порятунок життя та безпека персоналу завжди є найвищими пріоритетами.

Відповідальність і склад Операційного штабу змінюються залежно від типу та складності інциденту. Організації, які можуть працювати разом в Операційній секції, включають пожежні, правоохоронні органи, органи охорони здоров'я, громадські роботи, служби екстреної медичної допомоги (ЕМД), неурядові організації та приватний сектор. Залежно від ситуації, ці організації можуть бути об'єднані у відділення, підрозділи, групи, оперативні групи та/або ударні групи.

На рисунку А-2 зображено організаційний шаблон Операційного відділу, хоча конфігурація структури для кожного конкретного інциденту може змінюватися залежно від потреб інциденту, залучених юрисдикцій/організацій, а також цілей і тактики управління інцидентом. Нижче представлено кілька різних методів організації тактичних операцій з ліквідації інциденту.

Рисунок А-2: Основні організаційні елементи Операційного відділу

Начальник операційного відділу

Начальник Операційної секції керує тактичними заходами з ліквідації інциденту та здійснює нагляд за виконанням Плану дій у разі інциденту (IAP). Начальник Операційного відділу може мати одного або більше заступників та/або помічників. Начальник Операційного відділу для кожного операційного періоду несе пряму відповідальність за розробку Плану дій на наступний операційний період.

Керівник Операційного відділу може організувати роботу персоналу Операційного відділу у різний спосіб для вирішення різних завдань. У деяких випадках використовується суто функціональний підхід. В інших випадках організаційну структуру визначають географічні або юрисдикційні межі. У третіх випадках доречним є поєднання функціональних і географічних міркувань. ICS пропонує гнучкість у визначенні правильного структурного підходу до конкретних обставин інциденту, що розглядається.

Підтримка керованого діапазону контролю для операційного відділу

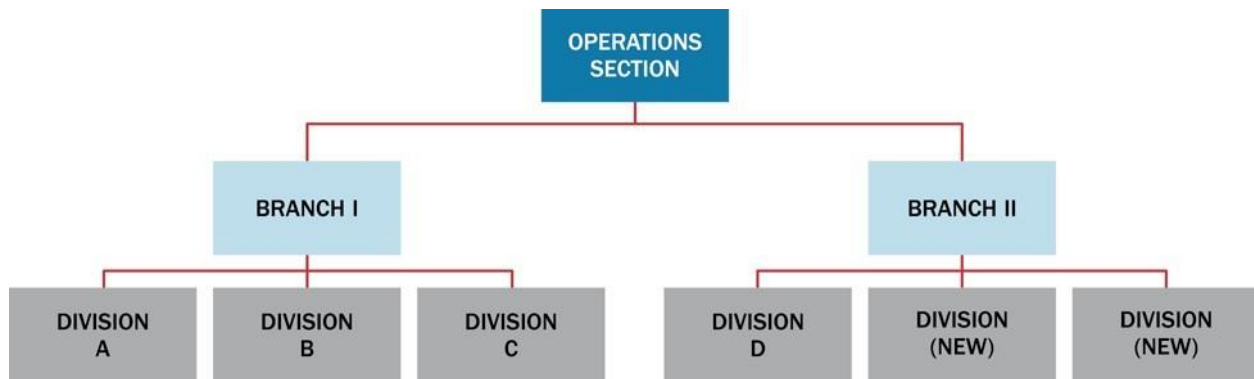
Начальник Операційного відділу організовує роботу відділу і призначає підлеглих співробітників, необхідних для забезпечення керованості процесу. Нижче наведено різні варіанти організації операційного відділу.

Філії

Між керівником Оперативного відділу та підрозділами та/або групами встановлюються зв'язки, як описано нижче, коли кількість підрозділів та/або груп перевищує керований діапазон контролю.

Географічна структура відділень

Керівник Оперативного відділу створює географічні підрозділи для забезпечення керованості Оперативного відділу шляхом об'єднання двох або більше відділів та/або груп. Межі географічних відділів визначаються, таким чином, сукупністю територій відділів, які входять до складу кожного відділу. Наприклад, якщо керівнику Оперативного відділу підпорядковуються чотири підрозділи і необхідно створити ще два підрозділи, і всі вони потребують ретельного нагляду, формується дворівнева організація (див. Рисунок А-3).

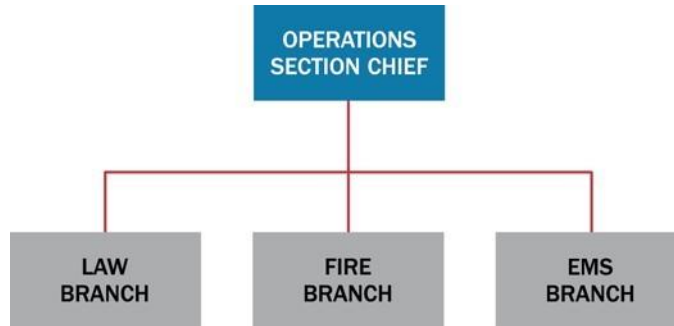

Рисунок А-3: Географічна організація філій

Географічні межі відділень зображені на картах інцидентів і чітко доведені до відома персоналу, який працює на місці інциденту.

Функціональна галузева структура

Наступний приклад ілюструє структуру функціонального підрозділу: Якщо великий літак зазнає аварії в місцевій юрисдикції, різні служби (включаючи правоохоронні органи, пожежну охорону, ДСНС, громадські роботи та охорону здоров'я) можуть мати функціональні підрозділи, що діють під керівництвом одного керівника оперативного відділу. У цьому прикладі (показаному на рисунку А-4) начальник оперативного відділу представляє пожежну службу, а його заступниками є представники правоохоронних органів і служби екстреної медичної допомоги. Начальник оперативного відділу може організовувати роботу різних функціональних груп, залежно від плану юрисдикції і типу інциденту.

Рисунок А-4: Функціональна галузева структура

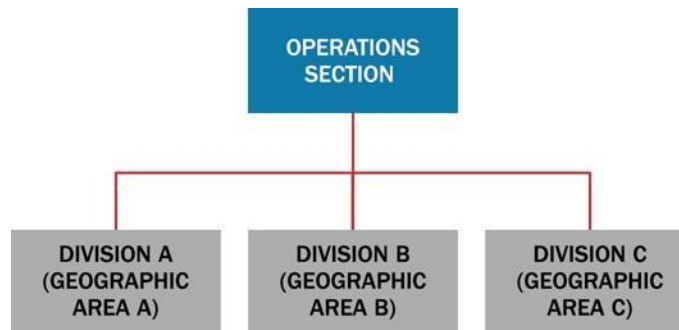
Підрозділи та групи

Керівник Оперативного відділу створює відділи та групи, коли кількість ресурсів перевищує його/її можливості контролю. Підрозділи завжди відносяться до географічних завдань, а групи - до функціональних завдань. В одному інциденті можуть використовуватися як підрозділи, так і групи. Підтримання належної координації є життєво важливим для успіху таких операцій.

Підрозділи

Дивізіони відокремлюють фізичні або географічні зони операцій в межах району інциденту. Підрозділи можуть бути створені відповідно до політичних або природних кордонів місцевості або інших помітних географічних об'єктів, таких як річки, основні дороги або поверхи в багатоповерхових будівлях.

Як і межі відділень, межі підрозділів наносяться на карти інциденту і доводяться до відома персоналу, що прибув на місце інциденту (див. Рисунок А- 5).

Рисунок А-5: Використання географічного поділу

Функціональні групи

Групи використовуються для опису функціональних сфер подібної діяльності (наприклад, порятунк, евакуація, правоохоронні органи, медична допомога або сортування), як показано на рисунку А-6.

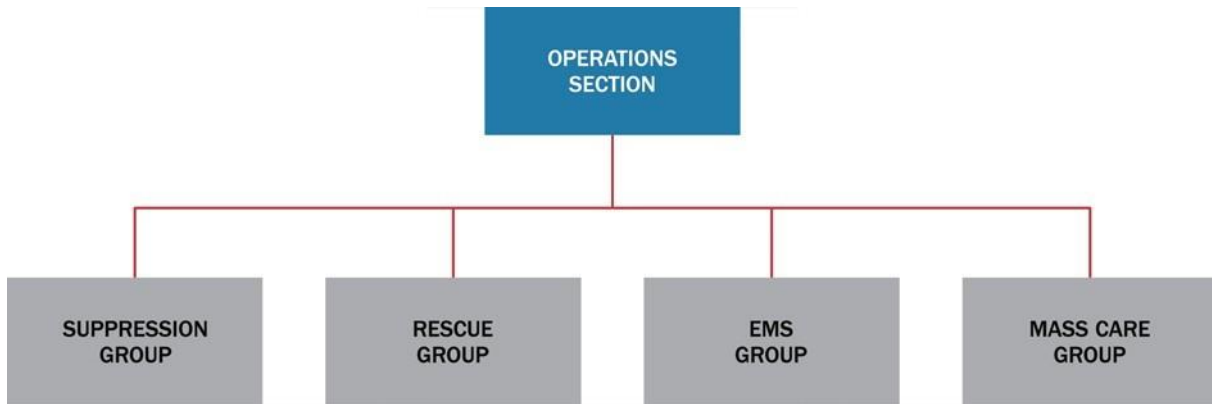

Рисунок А-6: Використання функціональних груп

Комбіновані географічні підрозділи та функціональні групи

У складі Операційного відділу можуть бути як відділи, так і групи. Керівники відділів і груп мають однаковий рівень повноважень. Наприклад, відділи А, В і С (залежно від географічного розташування) можуть працювати спільно з функціональними групами, призначеними для виконання конкретних завдань (наприклад, управління дорожнім рухом і димовидалення) в цих місцях. Крім того, групи можуть бути призначені по всій території інциденту і працювати незалежно або у взаємодії з підрозділами.

Організаційні ресурси

Консолідація окремих ресурсів в оперативних групах і ударних командах зменшує можливості контролю з боку керівників. У міру зростання масштабів і складності інциденту, оперативні групи та ударні команди зазвичай об'єднуються в підрозділи та/або групи.

Єдині ресурси

Ресурси можуть використовуватися на індивідуальній основі, наприклад, окрема людина або окрема одиниця обладнання з відповідними операторами.

Оперативні групи

Цільові групи об'єднують різні види і типи ресурсів для виконання конкретної місії під керівництвом призначеного лідера. Вони дають змогу одному керівнику керувати кількома ключовими елементами ресурсів. Наприклад, під час повені може бути створена робоча група для прочищення зливової каналізації. До складу робочої групи можуть входити самоскид, екскаватор, бригада з п'яти осіб з лопатами та транспортом, а також керівник робочої групи (наприклад, керівник громадських робіт).

Ударні групи

Ударні групи - ще один спосіб об'єднання ресурсів. Ударні групи складаються з певної кількості ресурсів одного виду і типу, які працюють під керівництвом призначеного лідера. Наприклад, ударна група з розчищення завалів може складатися з п'яти самоскидів типу 3 та керівника групи. У правоохоронних органах ударні групи відомі як ресурсні групи.

Відділ повітряних операцій

Якщо один вертоліт є єдиним повітряним засобом на місці інциденту, він, як правило, перебуває під безпосереднім контролем начальника Оперативної секції. Якщо складність повітряних операцій передбачає додаткову підтримку та/або контроль повітряного простору (в тому числі поєднання тактичного і допоміжного використання вертольотів та інших літальних апаратів), начальник Оперативного відділу створює Відділ повітряних операцій. Відділ повітряних операцій допомагає забезпечити безпечне та ефективне використання авіаційних ресурсів. На малюнку А-7 показана типова організаційна структура повітряних операцій.

Якщо в повітряному просторі інциденту одночасно діють вертольоти і літаки, начальник оперативного відділу призначає керівника повітряної тактичної групи. Ця особа координує всю повітряну діяльність за допомогою координатора вертольотів і координатора літаків.

Персонал Групи авіаційної підтримки створює і експлуатує бази для вертольотів і підтримує зв'язок з базами літаків, розташованими за межами інциденту. Персонал Групи авіаційної підтримки відповідає за весь облік часу роботи авіаційних ресурсів, призначених для ліквідації інциденту.

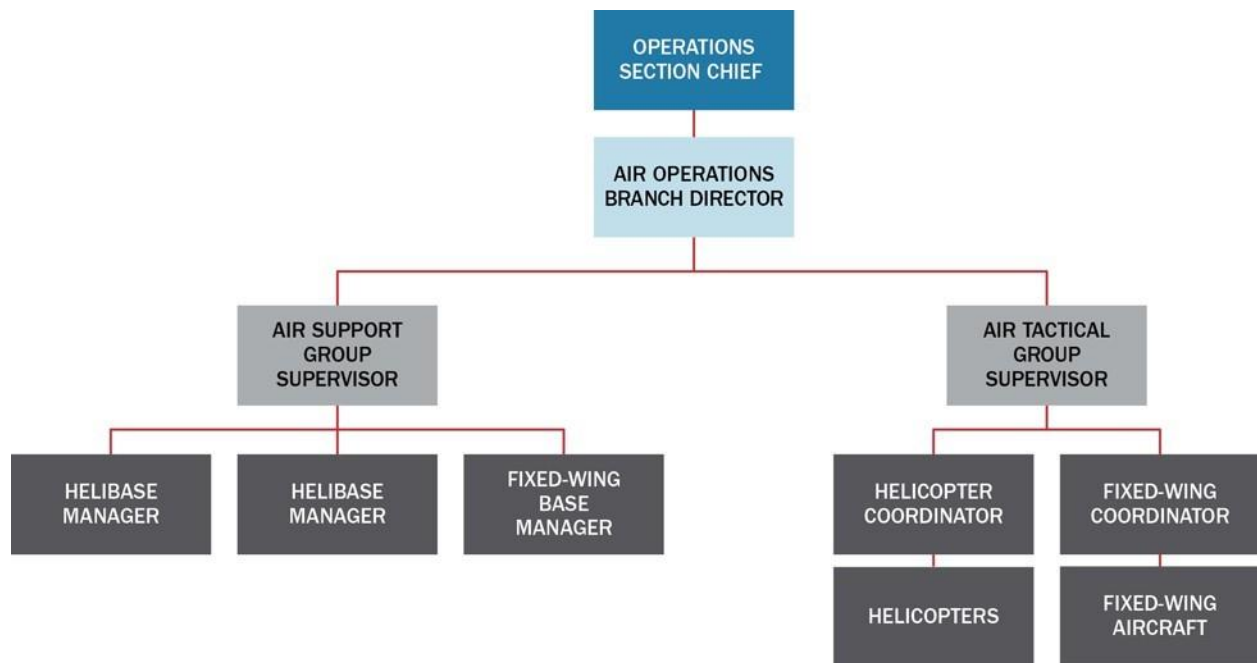

Рисунок А-7: Організація повітряних операцій

ICS Вкладка 3 - Розділ планування

Співробітники Секції планування збирають, оцінюють і поширюють оперативну інформацію, що стосується інциденту. Співробітники цієї секції підтримують інформацію про поточну і прогнозовану ситуацію, а також про стан ресурсів, призначених для ліквідації інциденту. Співробітники Секції планування готують ПДП і карти інциденту, а також збирають і поширюють інформацію, важливу для ліквідації інциденту.

Начальник відділу планування очолює відділ планування, який складається з чотирьох основних підрозділів (як показано на Рисунку А-8). До складу Відділу планування можуть також входити технічні спеціалісти, які зазвичай надають експертні знання в конкретних сферах і допомагають оцінювати ситуацію та прогнозувати потреби в додатковому персоналі та обладнанні.

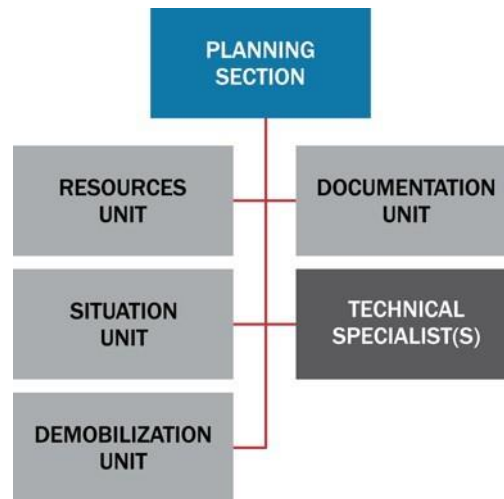

Рисунок А-8: Організація відділу планування

Начальник відділу планування

Керівник секції планування здійснює нагляд за збором та аналізом даних, пов'язаних з інцидентом, щодо операцій з ліквідації інциденту та призначених ресурсів, сприяє проведенню нарад з планування дій з ліквідації інциденту, а також готує План дій на кожен операційний період. Ця особа зазвичай походить з юрисдикції або організації, яка несе основну відповідальність за інцидент, і може мати одного або більше заступників, які можуть походити з інших юрисдикцій або організацій, що беруть участь в операції.

Ресурсний відділ

Обов'язки

Співробітники відділу ресурсів відстежують місцезнаходження і статус усіх ресурсів, призначених для участі в інциденті. Вони переконуються, що всі призначені ресурси прибули на місце інциденту.

Статус ресурсу

Співробітники відділу ресурсів постійно відстежують стан ресурсів, щоб ефективно управляти ними під час інциденту. Вони використовують наступні умови статусу для підтримки актуальної і точної картини стану ресурсів:

- **Призначено:** Ресурси, які були зареєстровані та отримали робочі завдання на інцидент.
- **Доступні:** Ресурси, призначені на інцидент, зареєстровані та доступні для виконання завдань місії, як правило, розташовані в зоні очікування.
- **Виведені з експлуатації:** Ресурси, які зареєстровані, але не призначені і не доступні для призначення з механічних причин, через відпочинок або персонал.

Відстеження ресурсів

Підрозділ ресурсів відстежує ресурси, призначені на інцидент, а співробітники Секції логістики відстежують ресурси, які були замовлені, але ще не прибули на місце

Коли статус ресурсу змінюється (наприклад, підрозділ, який раніше був "не в строю", тепер "доступний"), керівник підрозділу або керівник, який затвердив зміну статусу, негайно повідомляє про це керівника підрозділу з питань ресурсів, який документує зміну статусу.

Ситуаційний центр

Співробітники ситуаційного підрозділу збирають, обробляють і систематизують інформацію про ситуацію, готують зведення про ситуацію, а також розробляють прогнози і передбачення, пов'язані з інцидентом. Вони збирають і поширюють інформацію для ПДП. Цей підрозділ готує ситуаційні звіти (SITREP) за графіком або на вимогу керівника секції планування чи командувача інцидентом. До складу ситуаційної групи часто входять фахівці з географічних/геопросторових інформаційних систем (ГІС), які створюють карти, та інші технічні спеціалісти. Ситуаційна група може також включати польових спостерігачів для збору інформації про інцидент та/або реагування на нього.

Відділ документації

Співробітники відділу документації ведуть файли та дані про інциденти для юридичних, аналітичних та історичних цілей, включаючи повний запис основних кроків, вжитих для вирішення інциденту. Вони також надають послуги з копіювання для персоналу, що займається інцидентом; складають, відтворюють і поширюють ПДІ; і ведуть файли і записи, які розробляються в рамках ПДІ і функції планування.

Відділ демобілізації

Співробітники групи демобілізації розробляють план ліквідації інциденту, який містить конкретні інструкції для всього персоналу та інших ресурсів, що підлягають демобілізації. Вони починають свою роботу на ранній стадії інциденту, створюючи списки персоналу та ресурсів і отримуючи будь-яку відсутню інформацію під час реєстрації. Після того, як командувач інцидентом або об'єднане командування затвердило план демобілізації, співробітники групи демобілізації забезпечують його розповсюдження на місці інциденту і, за необхідності, в інших

місцях. Для великих інцидентів плани демобілізації є динамічними, і співробітникам групи демобілізації може знадобитися їх часте оновлення.

Технічні спеціалісти

ICS функціонує в найрізноманітніших інцидентах, які потребують залучення технічних спеціалістів. Технічні фахівці володіють спеціальними знаннями та навичками, і їх залучають лише в разі потреби. Ніяких спеціальних кваліфікацій не передбачено, оскільки технічні фахівці зазвичай виконують ті ж самі обов'язки під час інциденту, що й у своїй повсякденній роботі, і вони, як правило, сертифіковані у своїх галузях або професіях.

Технічні спеціалісти можуть працювати будь-де в організації, залежно від таких факторів, як складність, сфера контролю, лінії зв'язку та предметна експертиза. Найчастіше їх призначають у конкретну сферу (секцію, відділення, відділ, групу або підрозділ), де є потреба в їхніх послугах. Технічні фахівці, призначені до штабу командування, називаються радниками командира. У деяких ситуаціях їх призначають в окремий підрозділ у відділі планування, подібно до кадрового резерву, і призначають на різні роботи на тимчасовій основі.

Як правило, якщо експертиза потрібна лише на короткий час і стосується лише однієї особи, її призначають до Ситуаційного підрозділу. Якщо експертиза необхідна на довгостроковій основі і вимагає залучення кількох осіб, в Секції планування створюється окремий Технічний підрозділ.

Приклади технічних спеціалістів

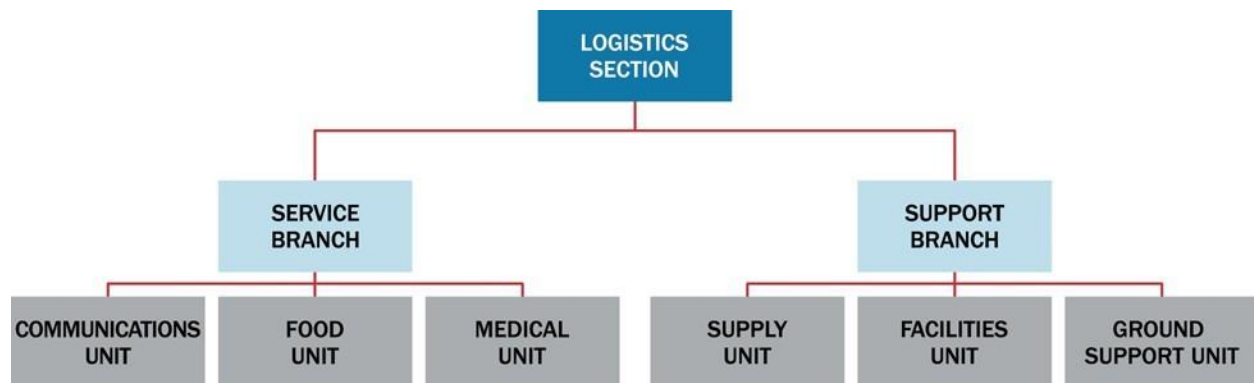
- Радник з питань доступу та функціональних потреб
- Представник громади
- Спеціаліст з питань впливу на навколишнє середовище
- Спеціаліст з боротьби з повенями
- Спеціаліст з промислової гігієни
- Юридичний радник
- Метеоролог
- Фармацевт
- Токсиколог
- Спеціаліст з сільського господарства
- Спеціаліст зі знезараження
- Епідеміолог
- Фізик у сфері охорони здоров'я
- Спеціаліст з розвідки
- Спеціаліст з поведінкового здоров'я
- Науково-технічний радник
- Ветеринар

Вкладка 4 - Секція логістики ICS

Співробітники відділу матеріально-технічного забезпечення забезпечують всі потреби у підтримці інциденту, такі як замовлення ресурсів і надання приміщень, транспортування, постачання, технічне обслуговування обладнання та паливо, зв'язок, харчування та медичне обслуговування персоналу, що бере участь у ліквідації наслідків інциденту.

Начальник Секції логістики очолює Секцію логістики, іноді з одним або кількома заступниками та/або помічниками. Якщо інцидент дуже масштабний або потребує кількох об'єктів та/або великої кількості обладнання, начальник відділу логістики може розділити відділ логістики на підрозділи. Це допомагає підтримувати контрольований діапазон контролю, забезпечуючи більш ефективний нагляд і координацію між підрозділами.

На Рисунку А-9 наведено приклад Секції логістики, організованої з відділами обслуговування та підтримки.

Рисунок А-9: Відділ логістики з організаційною структурою філій

Начальник відділу логістики

Начальник відділу логістики відповідає за надання засобів, послуг, людей і матеріалів для ліквідації інциденту. Начальник секції логістики бере участь у розробці Плану дій під час інциденту та здійснює нагляд за діяльністю відділень або підрозділів секції логістики.

Відділ постачання

Співробітники відділу постачання замовляють, отримують, обробляють, зберігають, інвентаризують та розподіляють усі ресурси, пов'язані з інцидентом.

Співробітники Відділу постачання відповідають за всі позаштатні замовлення, в тому числі за отримання наступної інформації:

- Тактичні та допоміжні ресурси (включаючи персонал);
- Витратні матеріали та матеріали тривалого користування.

Співробітники відділу постачання надають підтримку в отриманні, обробці, зберіганні та розподілі всіх замовлень на постачання. Вони займаються роботою з інструментами, що включає зберігання, розподіл і обслуговування інструментів та портативного обладнання тривалого користування. Крім того, співробітники відділу постачання допомагають у прогнозуванні потреб у ресурсах.

Відділ матеріально-технічного забезпечення

Співробітники підрозділу матеріально-технічного забезпечення створюють, обслуговують та демобілізують усі об'єкти, що використовуються для підтримки операцій з ліквідації наслідків інциденту. Цей персонал забезпечує технічне обслуговування об'єктів і надає правоохоронні та охоронні послуги, необхідні для підтримки операцій з ліквідації наслідків інциденту.

Персонал підрозділу облаштовує командний пункт інциденту (КПІ), базу інциденту і табори (включаючи трейлери або інші форми укриття в районі інциденту і навколо нього), а також забезпечує обслуговування цих об'єктів. Персонал цього підрозділу забезпечує та утримує об'єкти підтримки персоналу, включаючи місця для прийому їжі, сну, санітарні та душові кімнати, а також місця для розміщення.

Співробітники цього підрозділу замовляють додаткові допоміжні засоби, такі як переносні туалети, душові кабінки та освітлювальні прилади через відділ постачання.

Відділ матеріально-технічного забезпечення

Підрозділ матеріально-технічного забезпечення надає приміщення для персоналу, який працює на місці інциденту. Забезпечення аварійного притулку для постраждалих є тактичним завданням, за яке відповідає Оперативна секція, а не Секція матеріально-технічного забезпечення.

Підрозділ наземної підтримки

Співробітники підрозділу наземної підтримки забезпечують наземний транспорт для підтримки операцій з ліквідації наслідків інциденту. Вони обслуговують і ремонтують транспортні засоби та мобільну техніку наземної підтримки, а також проводять перед- і післяопераційні перевірки всієї наземної техніки, задіяної в операції. Персонал забезпечує паливом мобільну техніку, а також розробляє і впроваджує план дорожнього руху під час операції.

Крім того, під час серйозних інцидентів персонал підрозділу наземного забезпечення підтримує транспортний пул транспортних засобів (наприклад, легкових автомобілів, автобусів, пікапів), придатних для перевезення персоналу, на відміну від тактичних транспортних засобів, таких як машини швидкої допомоги. Персонал підрозділу наземного забезпечення також надає інформацію до підрозділу ресурсів про місцезнаходження і стан транспортних засобів, закріплених за підрозділом наземного забезпечення.

Відділ комунікацій

Співробітники підрозділу зв'язку встановлюють і тестують комунікаційне обладнання, здійснюють нагляд і управління центром зв'язку, розподіляють і відновлюють комунікаційне обладнання, призначене для аварійного персоналу, а також обслуговують і ремонтують комунікаційне обладнання на місці події.

Більшість складних інцидентів мають план зв'язку на випадок інциденту. Цей план розробляють співробітники підрозділу зв'язку, оскільки вони відповідають за розподіл радіочастот, створення мереж голосового зв'язку та передачі даних для командних, тактичних, допоміжних та авіаційних підрозділів, встановлення на місці події телефонного та гучномовного обладнання, а також забезпечення будь-яких необхідних каналів зв'язку поза інцидентом.

Харчовий блок

Співробітники харчового підрозділу визначають потреби в їжі та питній воді персоналу, призначеного для роботи на місці інциденту, складають меню, замовляють їжу, надають приміщення для приготування їжі, готують і подають їжу, обслуговують зони харчування, а також забезпечують харчову безпеку та охорону.

Ефективне харчування особливо важливе під час тривалих інцидентів. Співробітники продовольчого підрозділу передбачають потреби інциденту, наприклад, кількість людей, яких потрібно буде нагодувати, а також те, чи тип, місце або складність інциденту зумовлюють особливі потреби в харчуванні. Співробітники підрозділу постачають продукти харчування для задоволення потреб у харчуванні протягом усього періоду інциденту, включаючи всі віддалені місця (наприклад, табори і перевалочні пункти), а також організують харчування на місці для оперативного персоналу, який не може покинути місце виконання своїх завдань.

Ретельне планування та моніторинг допомагають забезпечити безпеку харчових продуктів до і під час операцій з надання харчових послуг, включаючи призначення, за необхідності, фахівців у галузі охорони здоров'я, які мають досвід у сфері охорони навколишнього середовища та безпеки харчових продуктів.

Харчовий блок

Продовольчий відділ забезпечує їжею лише працівників, які беруть участь у ліквідації інциденту. Харчування людей, які постраждали внаслідок інциденту (наприклад, евакуйованих та осіб у притулках), є тактичною діяльністю, за яку відповідає Оперативна секція, а не Секція логістики.

Медичний блок

Співробітники медичного підрозділу надають медичні послуги персоналу, який бере участь в ліквідації інциденту. Це включає надання долікарняної та невідкладної медичної допомоги, психіатричної допомоги, підтримки професійного здоров'я, а також транспортування хворих або травмованих учасників аварії. Співробітники медичної служби, у координації з відповідальним за безпеку, допомагають контролювати передачу захворювань серед ліквідаторів інциденту.

Керівник медичного підрозділу розробляє медичний план, який є частиною ПДЛ. Медичний план містить конкретну інформацію про можливості надання медичної допомоги на місці інциденту, заклади медичної допомоги за межами місця інциденту, а також порядок дій у надзвичайних ситуаціях, пов'язаних з персоналом, який бере участь у ліквідації наслідків інциденту.

Співробітники Медичного відділу допомагають Фінансово-адміністративній секції з адміністративними питаннями, пов'язаними з компенсацією за травми, включаючи отримання письмових дозволів, бланків рахунків, свідчень свідків, адміністративних медичних документів та відшкодування витрат за необхідності.

Медичний блок

Медичний підрозділ надає медичні послуги персоналу, що бере участь в ліквідації інциденту. Надання медичних послуг людям, які постраждали внаслідок інциденту (наприклад, евакуйованим та особам, які перебувають у притулках), є тактичною діяльністю, за яку відповідає Оперативна секція, а не Секція матеріально-технічного забезпечення.

Вкладка 5 ICS - Фінансово-адміністративна секція

Координатор інциденту або Об'єднаний штаб створює фінансово-адміністративну секцію, коли для підтримки заходів з управління інцидентом необхідні фінансові та/або адміністративні послуги на місці. Великі сценарії або сценарії, що розвиваються, як правило, передбачають значне фінансування з декількох джерел. На додаток до моніторингу різних джерел фінансування, керівник Фінансово-адміністративної секції відстежує та звітує про нараховані витрати Керівнику інциденту або Об'єднаному командуванню в міру розвитку інциденту, що дозволяє Керівнику інциденту або Об'єднаному командуванню спрогнозувати потребу в додаткових коштах до того, як це негативно вплине на операції. Це особливо важливо, якщо значні операційні ресурси надаються за контрактами.

Малюнок А-10 ілюструє базову організаційну структуру Фінансово-адміністративної секції. Коли Командувач інцидентом або Об'єднаний командувач створює цю секцію, то Керівник Фінансово-адміністративної секції укомплектовує ці підрозділи за потреби.

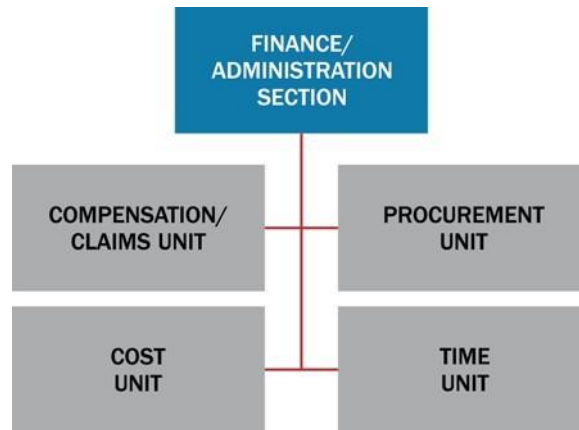

Рисунок А-10: Організація Фінансово-адміністративної секції

Керівник фінансово-адміністративної секції

Керівник Фінансово-адміністративної секції контролює витрати, щоб забезпечити відповідність чинному законодавству, політиці та процедурам. Тісна координація з відділами планування та матеріально-технічного забезпечення є дуже важливою для того, щоб операційні записи можна було узгодити з фінансовими документами.

Керівник Фінансово-адміністративної секції визначає - з огляду на поточні та очікувані майбутні потреби - необхідність створення конкретних підпорядкованих підрозділів. Зважаючи на спеціалізований характер фінансових функцій, керівник секції, як правило, походить з юрисдикції/організації, яка має найбільшу потребу в такій підтримці. Керівник фінансового/адміністративного підрозділу може мати один або декілька заступників або помічників.

Відділ компенсацій та претензій

Співробітники відділу компенсацій і претензій відповідають за фінансові питання, пов'язані з пошкодженням майна, травмами або смертельними випадками під час інциденту. Конкретні дії залежать від конкретного інциденту.

Співробітники, які займаються компенсацією за травми, забезпечують заповнення всіх форм, необхідних для програм компенсації працівникам і місцевим органам. Ці співробітники також зазвичай ведуть картотеку травм і захворювань, пов'язаних з інцидентом, і отримують письмові свідчення свідків. Оскільки деякі з цих завдань можуть також виконувати співробітники медичної служби, медична служба та відділ компенсацій і претензій повинні тісно координувати свою роботу. Співробітники відділу компенсацій і претензій можуть допомагати в розслідуванні цивільних деліктів, пов'язаних з майном, що постраждало внаслідок інциденту, а також вести облік претензій, збирати свідчення свідків і документувати розслідування і подальші дії агентства.

Одиниця виміру витрат

Співробітники відділу витрат відстежують витрати, аналізують дані про витрати, складають кошториси та рекомендують заходи з економії коштів. Вони забезпечують належну ідентифікацію обладнання та персоналу, за які очікується оплата, отримують та реєструють дані про витрати, а також аналізують та готують кошториси непередбачуваних витрат. Співробітники Відділу витрат надають кошториси витрат на використання ресурсів співробітникам Відділу планування. Співробітники Відділу витрат зберігають інформацію про фактичні витрати всіх виділених ресурсів.

Відділ закупівель

Співробітники відділу закупівель адмініструють усі фінансові питання, пов'язані з орендою та контрактами з постачальниками. Співробітники відділу координують роботу з місцевими органами влади з метою визначення джерел постачання обладнання, підготовки та підписання договорів оренди обладнання, а також обробки документації, пов'язаної з договорами оренди та постачання обладнання.

Одиниця часу

Персонал хронометражної групи забезпечує щоденний облік часу роботи персоналу та обладнання на місці інциденту згідно з політикою відповідних відомств. Керівнику групи може знадобитися допомога персоналу, знайомого з відповідними політиками всіх зацікавлених відомств.

Співробітники часової групи перевіряють ці записи, перевіряють їх на точність і публікують згідно з політикою.

Вкладка 6 ICS - Функція розвідки/розслідування

Метою функції розвідки/розслідування в рамках ICS є визначення джерела або причини інциденту (наприклад, спалаху хвороби, пожежі, складної скоординованої атаки або кіберінциденту), щоб контролювати його наслідки та/або допомогти запобігти виникненню подібних інцидентів. Це передбачає збір, аналіз і обмін інформацією та розвідувальними даними; інформування операцій з ліквідації інциденту для захисту життя і безпеки персоналу, що здійснює реагування, а також громадськості; і взаємодію з партнерами за межами організації ICS для поліпшення обізнаності про ситуацію.

Ці функції, як правило, виконують співробітники Оперативного відділу та Відділу планування. Однак, для інцидентів, які передбачають або можуть передбачати значний рівень розвідки/розслідування, керівник інциденту або об'єднаний командувач може вирішити консолідувати функцію розвідки/розслідування в структурі ICS у кілька способів. Місце функції розвідки/розслідування в структурі ICS залежить від таких факторів, як характер інциденту, рівень розвідки/розслідування, що проводиться або очікується, а також взаємозв'язок розвідки/розслідування з іншими видами діяльності, пов'язаними з інцидентом. Функція розвідки/розслідування може бути включена як елемент до Секції планування, до Оперативної секції, до штабу Командування, як окрема секція Генерального штабу або до певної комбінації цих секцій. На рисунку А-11 показані різні місця, де командувач інцидентом або об'єднане командування може розмістити функцію розвідки/розслідування.

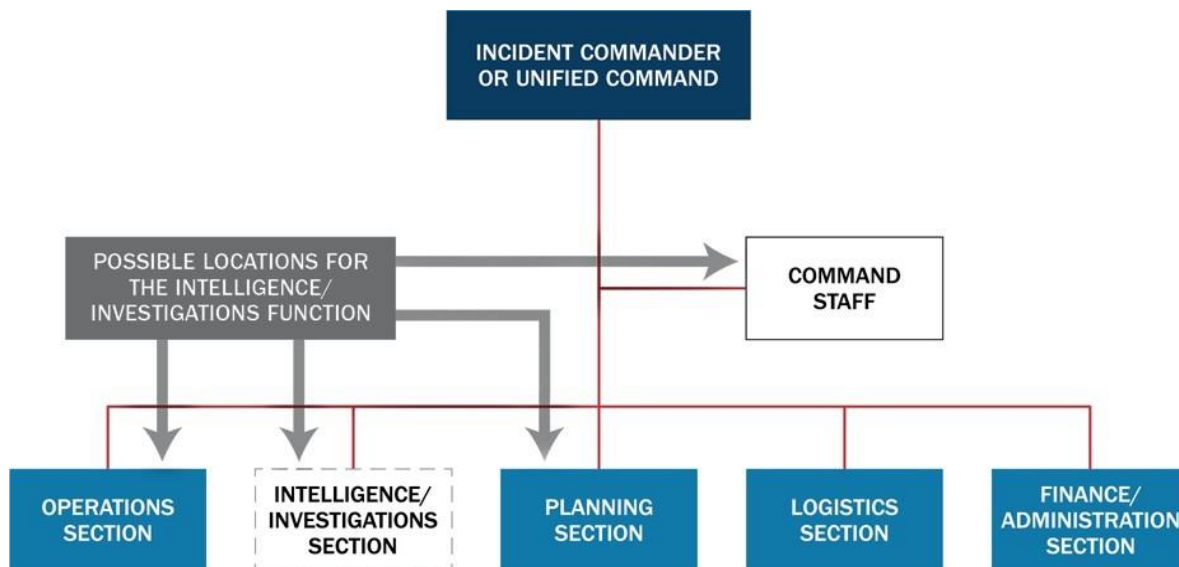

Рисунок А-11: Варіанти розміщення функції розвідки/розслідувань

Функція розвідки/розслідувань у відділі планування

Інтеграція функції розвідки/розслідувань до Секції планування - як частини Ситуаційного підрозділу або як окремого підрозділу розвідки/розслідувань - покращує стандартні можливості Секції зі збору та аналізу інформації. Це допомагає забезпечити інтеграцію слідчої інформації та розвідувальних даних у контекст загальної місії з управління інцидентом.

Співробітники розвідки/розслідувань отримують доступ до ресурсів та інструментів управління інформацією Секції планування, а співробітники Секції планування отримують вигоду від спрощеного обміну інформацією та аналітичної і предметної експертизи співробітників розвідки/розслідувань.

Функція розвідки/розслідувань в Оперативному відділі

Оперативний відділ, як правило, об'єднує ресурси, можливості та діяльність декількох організацій з різними місіями. Консолідація діяльності з розвідки/розслідування в Оперативному відділі об'єднує всі операції з ліквідації інциденту (наприклад, правоохоронні, пожежні, аварійно-рятувальні, реагування на небезпечні матеріали, громадське здоров'я тощо) в одній організації. Це допомагає гарантувати, що всі заходи з ліквідації інциденту безперешкодно інтегровані в процес планування дій на випадок інциденту і проводяться на основі встановлених цілей і пріоритетів інциденту. Така координація сприяє об'єднанню зусиль, ефективному використанню всіх ресурсів, а також охороні та безпеці всього персоналу, що бере участь в ліквідації інциденту.

У рамках Оперативного відділу функція розвідки/розслідувань може бути сконфігурована як новий підрозділ або група, інтегрована в існуючий підрозділ або групу, або передана під контроль нового заступника керівника Оперативного відділу з питань розвідки/розслідувань.

Як і у випадку з усіма інцидентами, керівництво Оперативної секції повинно відображати пріоритетні напрямки діяльності під час інциденту. На етапах інцидентів, що передбачають активну розвідувальну та слідчу діяльність, таких як терористичний інцидент, в оперативній секції домінуватиме розвідувальний/слідчий персонал, який має очолювати секцію, обіймаючи посаду керівника оперативної секції та інші керівні посади.

Функція розвідки/розслідування в командному складі

Якщо інцидент має розвідувальний/розслідувальний аспект, але на даний момент активні розвідувальні/розслідувальні операції не проводяться, інцидентний комітет або об'єднаний комітет може призначити персонал з розвідки/розслідування для виконання функцій консультантів і радників. Ці технічні фахівці взаємодіють зі своїми головними організаціями і надають експертні знання керівникам інцидентів. Інтеграція функції розвідки/розслідування до штабу командування допомагає забезпечити персоналу з розвідки/розслідування опосередкований і постійний доступ до керівника інциденту, об'єднаного командування, інших членів штабу командування, таких як юрисконсульти, офіцер з питань безпеки і РІО, а також до інших членів штабу командування. Це, своєю чергою, допомагає керівникам інциденту розуміти наслідки і потенційні ефекти другого порядку рішень і дій з управління інцидентом з точки зору розвідки/розслідування.

Функція розвідки/розслідувань як окрема секція Генерального штабу

Командувач інцидентом або Об'єднане командування може створити функцію розвідки/розслідування як відділ Генерального штабу, коли є потреба в управлінні аспектами інциденту, пов'язаними з розвідкою/розслідуванням, окремо від інших операцій з управління інцидентом та планування. Це може статися, коли інцидент пов'язаний з фактичним або потенційним кримінальним або терористичним актом, або коли задіяні значні слідчі ресурси, наприклад, для проведення епідеміологічного розслідування.

Начальник відділу розвідки/розслідувань очолює відділ розвідки/розслідувань, до складу якого входять групи з проведення слідчих дій, розшуку зниклих безвісти, розвідки, розслідування масових смертей, судово-медичної експертизи та підтримки розслідувань.²¹

Створення відділу розвідки/розслідувань у складі Генерального штабу може призвести до дублювання обов'язків відділів планування, операцій та логістики. Керівник секції розвідки/розслідувань та інші члени Генерального штабу повинні прояснити свої очікування з командувачем інцидентом або об'єднаним командуванням і тісно координувати свої дії для того, щоб не допустити втрати або дублювання вимог між секціями.

---

²¹ У Посібнику з розвідки та розслідувань Національної системи управління інцидентами (NIMS) та Посібнику з польових операцій більш детально описано функцію розвідки/розслідувань ICS.

Вкладка 7 ICS - Консолідація управління декількома інцидентами

Великі катастрофи або кілька різних катастроф, що швидко виникають в одній місцевості, можуть призвести до створення декількох організацій з управління інцидентами, що діють більш-менш незалежно. ICS пропонує кілька варіантів консолідації управління окремими інцидентами. Ці варіанти, які описані нижче, можуть посилити координацію та підвищити ефективність використання ресурсів.

Комплекс інцидентів: управління кількома інцидентами в рамках однієї організації ICS

Комплексний інцидент - це організаційна структура, яка існує тоді, коли два або більше окремих інцидентів, розташованих в одній загальній зоні, призначаються одному Командувачу інциденту або Об'єднаному Командувачу. Коли комплекс інцидентів створюється з кількох окремих інцидентів, раніше визначені інциденти стають філіями або підрозділами в Оперативній секції комплексу інцидентів. Таким чином, кожна гілка має гнучкість у створенні відділів або груп. Крім того, коли відділи та групи вже створені для кожного з інцидентів, то та ж сама базова структура може бути поширена. Якщо будь-який з інцидентів у комплексі інцидентів має потенціал перетворитися на масштабний інцидент, найкраще виділити його як окремий інцидент з власною організацією ICS.

Нижче наведені приклади, коли комплекс інцидентів може бути доречним:

- Стихійні лиха, такі як лісові пожежі, землетруси, торнадо, повені або інші ситуації, коли багато окремих інцидентів відбуваються в безпосередній близькості один від одного;
- Кілька подібних інцидентів, що сталися в безпосередній близькості один від одного;
- Один інцидент триває, призначено групу з управління інцидентами (ІМТ), інші менші інциденти відбуваються в тій самій місцевості.

Нижче наведені додаткові міркування щодо використання комплексу інцидентів:

- Єдиний Командувач та Генеральний штаб може адекватно забезпечити операції, планування, логістику та фінансову/адміністративну діяльність щодо інцидентів, які складають комплекс інцидентів;
- Комбінований підхід до управління може забезпечити економію на персоналі або матеріально-технічному забезпеченні.

Зональне командування

Територіальна комісія створюється для нагляду за управлінням і підтримкою декількох інцидентів або для нагляду за управлінням великим інцидентом або інцидентом, що розвивається, з кількома організаціями ICS.

Обов'язки командування району

Зональна комісія не має оперативних обов'язків, але визначає пріоритетність використання обмежених ресурсів для ліквідації інцидентів. Крім того, мандат AreaCom:

- Розробляє широкі цілі для зони (зон), що зазнала (зазнали) впливу;
- Координує розробку індивідуальних цілей і стратегій реагування на інциденти;
- Розподіляє ресурси в міру зміни пріоритетів;
- Забезпечує належне управління інцидентами;
- Забезпечує ефективну комунікацію;
- Забезпечує, щоб цілі управління інцидентами були досягнуті і не суперечили одна одній або політиці агентства;
- Визначає критичні потреби в ресурсах і повідомляє про них КЕО та/або групам КРК;
- Для інцидентів, які мають аспект відновлення, забезпечує координацію короткострокового відновлення з метою сприяння переходу до операцій з повного відновлення.

Організація територіального командування

Організація Area Command працює за тими ж основними принципами, що й ICS. Як правило, до складу регіональної команди входить наступний ключовий персонал:

- **Командувач району (Об'єднане командування району):** Відповідає за загальне керівництво підпорядкованими йому інцидентами. Ця відповідальність включає забезпечення вирішення конфліктів, визначення цілей інциденту та вибір стратегій використання обмежених ресурсів. Командувач району координує дії з місцевими, державними, плеємінними, територіальними та федеральними департаментами і відомствами, а також з НУО та іншими елементами приватного сектору.
- **Помічник командувача з логістики:** Забезпечує засоби, послуги та матеріали на рівні Командування району (шляхом замовлення ресурсів, необхідних для підтримки Командування району) та забезпечує ефективний розподіл дефіцитних ресурсів та запасів між інцидентами.
- **Помічник командувача району з планування:** Збирає інформацію з різних інцидентів для аналізу та оцінки потенційних конфліктів при визначенні цілей інциденту, стратегій та пріоритетів розподілу обмежених ресурсів.
- **Координатор авіації територіального командування:** Призначається, коли авіаційні ресурси під час кількох інцидентів потребують спільного повітряного простору та обмежених ресурсів. Ця роль полягає в координації дій з авіаційними організаціями, що беруть участь у ліквідації інцидентів, для оцінки потенційних конфліктів, розробки спільних процедур управління повітряним простором, забезпечення безпеки польотів і розподілу обмежених ресурсів відповідно до пріоритетів районного командування.
- **Позиції підтримки Командувача зони:** Активується за необхідності:
  - **Керівник підрозділу ресурсів:** Відстежує та підтримує стан і доступність обмежених ресурсів, призначених для кожного інциденту під керівництвом помічника Командувача району з питань планування.
  - **Керівник ситуаційної групи:** Відстежує стан виконання завдань по кожному інциденту, що закріплений за Ситуаційною групою.

- **РІО:** Забезпечує координацію між місцями інцидентів і слугує контактною особою для запитів ЗМІ до Командування зони.
- **Офіцер зв'язку:** Допомагає підтримувати міжвідомчі контакти та координацію після інциденту.

Місцезнаходження територіального командування

Нижче наведено вказівки щодо визначення місцезнаходження районного комісаріату:

- Створюється якомога ближче до місця інциденту, щоб полегшити проведення операцій, спростити зустрічі та іншу взаємодію Командувача району та Командувачів інциденту або Об'єднаних командувань;
- Не слід розміщувати спільно з будь-яким окремим МЦП, щоб уникнути плутанини з діяльністю МЦП;
- Повинні забезпечувати ефективну, дієву комунікацію та координацію з підпорядкованими інцидентами, а також з КЦЗ та групами ЦО;
- Розміщується в приміщенні, достатньо великому для розміщення повного складу Територіальної комісії. Він також повинен бути здатним проводити зустрічі між співробітниками Територіальних комісій, керівниками інцидентів або Об'єднаних комісій, адміністраторами/керівниками агентств, а також представниками засобів масової інформації.

Відносини підпорядкування зонального командування

Коли Територіальна команда залучена до координації кількох заходів з управління інцидентами, застосовуються такі відносини підпорядкування:

- Координатори інцидентів, що належать до компетенції Територіальної команди, звітують перед Територіальною командою;
- Територіальний командувач підзвітний агентству або агентствам, або юрисдикційному виконавчому органу (органам) чи адміністратору (адміністраторам);
- Якщо один або декілька інцидентів у межах Зонального командування мають декілька юрисдикцій, створюється Об'єднана Зональна комісія.

Вкладка 8 ICS - Планування дій щодо інциденту

Процес планування дій на випадок інциденту та Плани дій на випадок інциденту (IAP) є центральними в управлінні інцидентами. Процес планування дій на випадок інциденту допомагає синхронізувати операції і гарантувати, що вони сприяють досягненню цілей інциденту. Планування дій на випадок інциденту - це більше, ніж створення плану дій та заповнення форм, воно забезпечує послідовний ритм і структуру управління інцидентом.

Персонал, який керує інцидентом, розробляє план дій для кожного оперативного періоду. Стислий шаблон Плану дій є важливим для керівництва процесом прийняття початкового рішення з управління інцидентом і подальшого колективного планування. План дій є інструментом, за допомогою якого керівники інциденту повідомляють про свої очікування і надають чіткі вказівки тим, хто керує інцидентом. План дій:

- Інформує персонал про цілі інциденту на операційний період, конкретні ресурси, які будуть застосовані, дії, що вживаються протягом операційного періоду для досягнення цілей, та іншу оперативну інформацію (наприклад, про погоду, перешкоди, обмеження і т.д.);
- Інформує партнерів, персонал КЕО та членів Групи МАС про цілі та операційні заходи, заплановані на наступний операційний період;
- Визначає робочі завдання та надає дорожню карту операцій протягом оперативного періоду, щоб допомогти кожному зрозуміти, як його зусилля впливають на успіх операції;
- Показує, як конкретний наглядний персонал і різні операційні елементи вписуються в організацію;
- Часто надає графік ключових зустрічей та брифінгів протягом операційного періоду.

Процес планування дій щодо інциденту

План дій дає чіткі вказівки і містить вичерпний перелік тактик, ресурсів та підтримки, необхідних для досягнення цілей. Різні етапи процесу, виконані в певній послідовності, допомагають забезпечити комплексний ПДП. Ці кроки сприяють досягненню цілей у визначені терміни.

Розробка ПДП є циклічним процесом, і персонал повторює кроки планування кожного операційного періоду. Персонал розробляє ПДП, використовуючи найкращу інформацію, доступну на момент проведення планової наради. Персонал не повинен відкладати засідання з планування в очікуванні майбутньої інформації.

На початковому етапі управління інцидентом керівник інциденту, як правило, розробляє простий план і доводить його до відома під час коротких усних брифінгів. На початку інциденту ситуація може бути хаотичною і важко отримати інформацію про ситуацію, тому керівник інциденту часто розробляє цей початковий план дуже швидко і з неповною інформацією про ситуацію. інформація. У міру розвитку процесу управління інцидентом додатковий час, персонал, інформаційні системи і технології дозволяють більш детально планувати і каталогізувати події та отримані уроки. Етапи процесу планування по суті однакові для тих, хто першим прибуває на місце події і визначає початкову тактику, і для персоналу, який розробляє офіційний письмовий план дій з ліквідації інциденту.

Планування "П"

Багато організацій з управління інцидентами використовують формальний цикл планування з визначеними зустрічами та результатами, щоб відмітити прогрес у процесі планування та забезпечити координацію всієї команди. План П, показаний на Рисунку А-12, є графічним зображенням послідовності і взаємозв'язку зустрічей, робочих періодів і брифінгів, які складають цикл планування дій з ліквідації інциденту. Інші версії Плану П можуть використовуватися як навчальні та оперативні посібники.

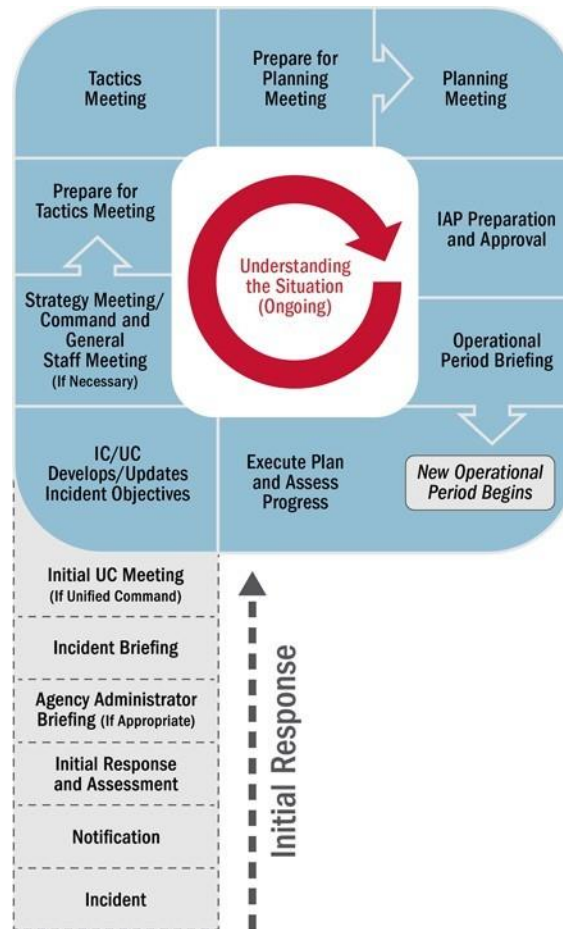

Рисунок А-12: Цикл планування операційного періоду

Літера "П" описує початкові етапи інциденту, коли персонал працює над усвідомленням ситуації та створенням організації для управління інцидентом. Персонал виконує кроки на етапі "П" лише один раз. Після їх завершення управління інцидентом переходить до циклу планування та операцій, який ґрунтується на постійній обізнаності про ситуацію і повторюється кожного оперативного періоду.

Початкове реагування та оцінка

Реагувальник(и), який(і) першим прибув(ли) на місце інциденту, проводить первинну оцінку і вживає всіх необхідних і можливих негайних заходів реагування. Початкова або швидка оцінка має важливе значення для отримання та підтримання обізнаності про ситуацію. Вона дозволяє командувачу інцидентом запросити додаткові ресурси та/або підтримку, розробити і впровадити початкову тактику. Посадові особи юрисдикції можуть прийняти рішення про

активацію НРК на основі первинної оцінки.

Брифінг для адміністратора агентства

Брифінг адміністратора агентства - це презентація для персоналу, який буде керувати інцидентом або підтримувати його, яку проводить адміністратор або інша старша посадова особа юрисдикції, агентства або організації, що постраждала від інциденту. Такий брифінг проводиться, коли керівник інциденту або об'єднаний командувач беруть на себе обов'язки, що виходять за межі їхніх звичайних обов'язків, або представляють організацію чи юрисдикцію, яка не має повноважень для управління інцидентом, який їм доручено. У таких випадках під час брифінгу надається детальна інформація про делегування повноважень або інший документ, який юрисдикція, відомство або організація зазвичай надає командувачу інцидентом або Об'єднаному командуванню.

Під час брифінгу адміністратор агентства або уповноважена особа надає інформацію, рекомендації та вказівки, включаючи пріоритети та обмеження, необхідні для успішного управління інцидентом. Мета брифінгу - забезпечити взаєморозуміння між юрисдикцією, агентством або організацією та персоналом, що бере участь в ліквідації інциденту, щодо таких питань, як екологічні, соціальні, політичні, економічні та культурні проблеми, пов'язані з інцидентом і місцем його виникнення.

Брифінг щодо інциденту

Брифінг інциденту знаменує перехід від реактивного до проактивного управління інцидентом. Перші учасники реагування, як правило, проводять брифінг для Командувача інцидентом або Об'єданого командування, який прибуває на місце події. Ця зустріч дозволяє новому командувачу інцидентом або об'єднаному командуванню розпочати планування на наступний оперативний період.

Початкові збори об'єданого командування

Якщо інцидентом керує об'єднаний штаб, Початкова нарада об'єданого штабу дозволяє членам об'єданого штабу зустрітися наодинці, щоб обговорити пріоритети та цілі кожної юрисдикції або організації, а також будь-які обмеження, занепокоєння і проблеми. Під час Початкової наради об'єданого командування члени об'єданого командування, як правило, роблять наступний крок, розробляючи початкові спільні цілі з ліквідації інциденту.

Розробка/оновлення цілей

Командувач інцидентом або Об'єднаний командувач встановлює цілі інциденту на початковий оперативний період. Після початкового оперативного періоду Командувач інцидентом або Об'єднаний командувач переглядає цілі інциденту і може підтвердити їх, змінити або розробити нові цілі. Цілі інциденту базуються на пріоритетах інциденту та інших вимогах. Очевидно, що чітко визначені пріоритети та цілі підтримують єдність зусиль персоналу, який працює на місці інциденту, і дозволяють розробити відповідну стратегію і тактику. Коли члени команди чітко розуміють мету своїх інструкцій, вони краще підготовлені до рішучих дій і прийняття правильних рішень.

Стратегічна нарада/Збори командування та генерального штабу

Після розробки або перегляду цілей інциденту Командувач інцидентом або Об'єднаний

командувач, як правило, зустрічається з командуванням і Генеральним штабом, а іноді і з іншими особами для того, щоб обговорити цілі інциденту та визначити напрямки дій. Ця зустріч може називатися стратегічною нарадою або нарадою командування та генерального штабу і проводиться за необхідності для визначення найкращого способу досягнення цілей інциденту.

Початкова Стратегічна нарада, яка проводиться вперше в рамках циклу планування, є особливо важливою, оскільки вона дозволяє членам команди обмінятися інформацією та спільно визначити початковий підхід до операцій реагування. Початкова стратегічна нарада може включати початкового командувача інцидентом і представника Адміністратора Агентства.

Підготовка до тактичної зустрічі

Після того, як визначено підхід до досягнення цілей інциденту, начальник оперативної секції та персонал готуються до тактичної наради, розробляючи тактику і визначаючи ресурси, які будуть застосовані під час оперативного періоду.

Тактична зустріч

Тактична нарада - це форум, на якому ключові учасники розглядають запропоновану тактику, розроблену співробітниками Оперативного відділу, і здійснюють планування розподілу ресурсів. Тактичну нараду проводить начальник Оперативного відділу, а ключовими учасниками є начальник Секції логістики, офіцер з безпеки, представник Секції планування - як правило, керівник підрозділу ресурсів - та інші технічні фахівці або члени команди, запрошені начальником Оперативного відділу, начальником Секції логістики або офіцером з безпеки. Група використовує форми ICS 215 і 215A, Робочий лист оперативного планування та Аналіз безпеки Плану дій з ліквідації інциденту, щоб полегшити і задокументувати рішення, які вони приймають під час наради.

Підготовка до зустрічі з планування

Після тактичної наради починається підготовка до планової наради. Члени команди співпрацюють між тактичною нарадою та нарадою з планування, щоб визначити потреби в підтримці та призначити конкретні оперативні ресурси для виконання оперативного плану.

Зустріч з планування

Засідання з планування слугує для остаточного розгляду та затвердження оперативних планів і розподілу ресурсів, розроблених під час і після тактичної наради. В ідеалі, на засіданні з планування не повинно бути ніяких сюрпризів, а лише огляд плану, спільно розробленого та узгодженого Командуванням та Генеральним штабом. Наприкінці зустрічі з планування Командування та Генеральний штаб, а також усі залучені посадові особи відомств підтверджують, що вони можуть підтримати план.

У Таблиці А-2 перераховані елементи, відповідальні за заповнення кожної форми для включення до ПДП.

Таблиця А-2: ПДП та типові вкладення

Компонент	Зазвичай готується ICS
Цілі інциденту (ICS Form 202)	Командувач інцидентом або об'єднане командування
Список або схема призначення організації (форми ICS 203, 207)	Ресурсний відділ
Список призначень (ICS Form 204)	Ресурсний відділ
План радіозв'язку на випадок інциденту (ICS форма 205) або список зв'язку (ICS форма 205А)	Відділ комунікацій
Медичний план (ICS Form 206)	Медичний блок
Карти інцидентів	Ситуаційний центр
Загальне повідомлення про безпеку/План безпеки на об'єкті (ICS Form 208)	Відповідальний за безпеку
Інші потенційні компоненти	(Залежно від інциденту)
Підсумки повітряних операцій	Повітряні операції
План дорожнього руху	Підрозділ наземної підтримки
План дезактивації	Технічний спеціаліст
План управління або утилізації відходів	Технічний спеціаліст
План демобілізації/деактивації	Відділ демобілізації
План безпеки сайту	Правоохоронні органи, технічний спеціаліст або менеджер з безпеки
План розслідування	Функція розвідки/розслідування
План евакуації	За потреби
Розклад засідань (ICS Form 230)	Ситуаційний центр
План надання притулку / масового догляду	За потреби
Інше (за потребою)	За потреби

Підготовка та затвердження ІАР

На основі узгодження всіх елементів наприкінці наради з планування командувач інцидентом або об'єднане командування затверджує план. Після цього остаточного затвердження співробітники Секції планування збирають план і забезпечують його готовність до використання

під час брифінгу оперативного періоду.

Письмовий ІАР складається з низки стандартних форм і супровідних документів, які відображають наміри командувача інцидентом або об'єднаного командування, а також начальника оперативної секції на оперативний період. Командувач інцидентом або об'єднане командування визначає, які форми і додатки ICS включити до Плану; начальник Секції планування забезпечує підготовку форм і додатків персоналом відповідних секцій, відділень або підрозділів. Командувач інцидентом або Об'єднане командування остаточно затверджує письмовий ІАР перед тим, як співробітники відділу планування розмножують і поширюють його. ІАР може бути розповсюджений в електронному вигляді, у друкованому вигляді або в обох варіантах.

Брифінг щодо операційного періоду

Кожен оперативний період починається з брифінгу оперативного періоду. Під час брифінгу керівний і тактичний персонал отримує план дій на випадок інциденту. Під час цього брифінгу різні члени Командування та Генерального штабу представляють цілі інциденту, аналізують поточну ситуацію та діляться інформацією, пов'язаною з комунікаціями та безпекою. Після брифінгу оперативного періоду керівники інформують підпорядкований їм персонал про їхні відповідні завдання, а саме задокументовані в ІАР. Під час більш тривалих періодів експлуатації можуть проводитися інструктажі для змін протягом операційного періоду.

ICS Tab 9-ICS Forms

Цей розділ описує звичайні форми ICS. Незважаючи на гнучкість формату та змісту, номер форми та її призначення (наприклад, Перелік завдань, Форма 204 ICS, яка визначає завдання для підрозділу або групи) повинні залишатися незмінними, щоб підтримувати узгодженість, полегшувати негайну ідентифікацію та сумісність, а також спрощувати їх використання.²²

Не всі форми ICS включені до Плану дій; деякі з них підтримують процес планування або операції з ліквідації інциденту в інший спосіб. План дій зазвичай складається з Цілей інциденту (ICS Form 202), Переліку завдань організації (ICS Form 203), Переліку завдань (ICS Form 204) для кожного підрозділу/групи, які беруть участь в інциденті, і карти району інциденту. Більші інциденти потребують додаткових додатків, таких як окремий план зв'язку під час інциденту (ICS Form 205), медичний план (ICS Form 206), графік зустрічей (ICS Form 230) і, можливо, план дорожнього руху.

У наступному розділі наведено короткий опис окремих форм ICS. Цей перелік не є вичерпним; інші форми доступні в Інтернеті, на комерційній основі та в різних формах.

- **Форма ICS 201 – Брифінг щодо інциденту:** Перший керівник інциденту зазвичай використовує цю форму для збору життєво важливої інформації про інцидент перед початком формального процесу планування. Використання цього документа з чотирьох розділів (часто складається з чотирьох сторінок) дозволяє провести стислий і повний брифінг з передачі командування для нового керівника інциденту. Крім того, ця форма може слугувати повним обсягом документації з управління інцидентом, якщо ресурси та організація первинного реагування вирішують ситуацію. Ця форма спрощує і підтримує передачу інформації про ситуацію членам командування і генерального штабу, коли вони прибувають і починають роботу. Вона не є частиною письмового IAP.
- **Форма ICS 202 - Цілі інциденту:** Слугує початковим розділом письмового Плану дій і містить інформацію про інцидент, перелік цілей на оперативний період, відповідну метеорологічну інформацію, загальне повідомлення про безпеку та зміст плану. Ця форма містить блок для підпису, в якому керівник інциденту або об'єднаний командувач затверджує план дій з ліквідації інциденту.
- **Форма ICS 203 - Список організаційних завдань:** Зазвичай є другим розділом Плану дій і забезпечує повний облік персоналу з управління інцидентами та нагляду за інцидентами за цей операційний період.
- **Форма ICS 204 - Перелік завдань:** План дій з ліквідації інциденту, як правило, включає декілька форм ICS (ICS Form 204), виходячи з організаційної структури Оперативного відділу на операційний період. Кожен підрозділ/група має власну сторінку, на якій вказано керівника підрозділу/групи (в тому числі директора філії, якщо він призначений) та конкретні ресурси, призначені для виконання завдань, із зазначенням прізвища керівника та кількості персоналу, призначеного для кожного ресурсу. У цьому документі детально описані конкретні дії, призначені для цього підрозділу або групи на операційний період, будь-які спеціальні інструкції та відповідні елементи Плану радіозв'язку на випадок інциденту (ICS Form 205).

²² Шаблони форм ICS можна знайти за посиланням <https://www.fema.gov/incident-com-incident-system-resources>.

- **Форма ICS 205 - План радіозв'язку на випадок інциденту:** Документує розподіл радіочастот аж до рівня підрозділу/групи.
- **Форма ICS 205A - Список зв'язку:** Документує нерадіоконтактну інформацію для персоналу, що займається інцидентом.
- **Форма ICS 206 - Медичний план:** Представляє план реагування на інцидент для надання медичної допомоги в надзвичайних ситуаціях.
- **Форма ICS 207 - Організаційна схема розслідування інциденту:** Зображує організаційну схему основних елементів та ключового персоналу в організації ICS.
- **Форма ICS 208 - Повідомлення/план з техніки безпеки:** Зазвичай містить повідомлення про безпеку, розширене повідомлення про безпеку, план безпеки та план безпеки на об'єкті.
- **Форма ICS 209 – Зведення про стан інциденту:** Основна форма для надання інформації про ситуацію організаціям з координації та підтримки інцидентів, а також адміністраторам/керівникам відомств.
- **Форма ICS 210 - Зміна статусу ресурсів:** Документує зміни в статусі ресурсів, призначених для інциденту; її також можна використовувати як робочий аркуш для відстеження прибуття та вибуття ресурсів.
- **Форма ICS 211 - Список реєстрації інциденту:** Документує ресурси, які зареєструвалися в інциденті.
- **Форма ICS 213 – Форма загального повідомлення:** Форма загального користування для передачі інформації між персоналом, що займається інцидентом, або з іншими ешелонами управління інцидентом.
- **Форма ICS 214- Журнал активності:** Використовується для запису важливих заходів або подій.
- **Форма ICS 215 - Робочий аркуш оперативного планування:** Використовується для розробки тактичних завдань і визначення потреб у ресурсах на майбутній оперативний період.
- **Форма ICS 215A- Аналіз безпеки IAP:** У ньому повідомляється про проблеми з безпекою та здоров'ям, виявлені співробітником з питань безпеки, а також визначаються заходи з пом'якшення наслідків для вирішення проблем з безпекою.
- **Форма ICS 221 - Демобілізаційна виписка:** Документує деталі щодо демобілізації ресурсів інциденту.
- **Форма 230 ICS - Розклад зустрічей:** Записує інформацію про зустрічі та брифінги, заплановані на операційний період.

Табл. 10 - Основні функції командувача інцидентом або об'єднаного командування, командного складу та генерального штабу

У Таблиці А-3 перераховані основні функції кожної з основних посад ICS.

Таблиця А-3: Зведена таблиця основних посад ICS

Основна посада ICS	Основні функції
Командувач інцидентом або об'єднане командування	<ul style="list-style-type: none"> ● Мати чіткі повноваження та знати політику агентства ● Створити організацію ICS, необхідну для управління інцидентом ● Встановити цілі інциденту та визначте пріоритети інциденту ● Створити ICP ● Керування командним складом та Генеральним штабом ● Затвердити ПДП ● Забезпечити безпеку інцидентів ● Затверджувати запити на ресурси та використання волонтерів і допоміжного персоналу ● Надання дозволу на публікацію інформації в засобах масової інформації ● Накази про демобілізацію за потреби ● Забезпечити заповнення звітів про виконану роботу
Спеціаліст з питань громадської інформації	<ul style="list-style-type: none"> ● Підготовка точної, доступної та своєчасної інформації для використання на брифінгах для преси/засобів масової інформації або поширення через соціальні мережі ● Відстежуйте інформацію з традиційних і соціальних мереж, корисну для планування інцидентів, і передавайте її за необхідності ● Розуміти будь-які обмеження на розголошення інформації ● Отримання схвалення Командувача інцидентом щодо прес-релізів ● Проведення брифінгів для ЗМІ ● Організуйте екскурсії та інші інтерв'ю або брифінги ● Надайте інформацію про інцидент персоналу, що займається інцидентом ● Беріть участь у зустрічах з планування ● Визначте та впровадьте методи боротьби з чутками
Відповідальний за безпеку	<ul style="list-style-type: none"> ● Виявлення та пом'якшення небезпечних ситуацій ● Зупинити та запобігти небезпечним діям ● Створити і підтримуйте План безпеки на випадок інциденту ● Підготуйте та передайте повідомлення про безпеку та інструктажі ● Перевірте ПДП на предмет впливу на безпеку ● Призначити помічників, які мають кваліфікацію для оцінки особливих небезпек ● Ініціювати попереднє розслідування нещасних випадків у зоні інциденту ● Переглянути та затвердити медичний план ● Участь у нарадах з планування для усунення передбачуваних небезпек, пов'язаних з майбутніми операціями

Основна посада ICS	Основні функції
Офіцер зв'язку	<ul style="list-style-type: none"> • Виступати в ролі контактної особи для представників агентств • Моніторинг операцій з ліквідації наслідків інцидентів для виявлення поточних або потенційних міжорганізаційних проблем • Вести список агенцій, що надають допомогу та співпрацюють, а також представників агенцій • Допомога у встановленні та координації міжвідомчих контактів • Брати участь у зустрічах з планування та надавати інформацію про поточний стан ресурсів, включаючи обмеження та можливості ресурсів агентства • Надавати інформацію про демобілізацію та потреби відомства
Начальник оперативного відділу	<ul style="list-style-type: none"> • Керуйте тактичними операціями • Визначити стратегію і тактику проведення операцій в умовах інциденту • Забезпечити безпеку тактичних операцій • Нагляд за центральною роллю Оперативної секції в процесі планування дій на випадок інциденту • Нагляд за виконанням завдань Оперативного відділу в рамках ПДП • Запит на додаткові ресурси для підтримки тактичних операцій • Затвердити вивільнення ресурсів з оперативних завдань • Вносити або затверджувати доцільні зміни до ПДП • Підтримувати тісний контакт з командувачем інциденту, підлеглим Оперативний персонал та інші відомства, залучені до інциденту
Начальник відділу планування	<ul style="list-style-type: none"> • Збирайте та керуйте оперативними даними, що стосуються інцидентів • Контролювати/сприяти діяльності з планування інцидентів • Нагляд за підготовкою НПД • Надання ресурсів Командувачу інцидентом та Оперативній секції для підготовки Плану дій з ліквідації наслідків інциденту • Перепризначення персоналу, який не працює, в межах організації ICS, за необхідності • Збір та відображення інформації про стан інциденту • Визначте необхідну інформацію та графіки звітності для підрозділів (наприклад, підрозділ ресурсів, ситуаційний підрозділ) • Визначте потребу в спеціалізованих ресурсах • За необхідності створити спеціалізовані системи збору даних (наприклад, про погоду) • Збирайте інформацію про альтернативні стратегії • Надавати періодичні прогнози щодо потенційних інцидентів • Повідомляйте про значні зміни в статусі інциденту • Нагляд за підготовкою Плану демобілізації

<p>Начальник відділу логістики</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Керуйте всією логістикою інцидентів ● Забезпечення приміщеннями, транспортом, зв'язком, матеріалами, технічним обслуговуванням обладнання та паливом, харчуванням і медичними послугами персоналу, який бере участь в ліквідації інциденту, а також усіх ресурсів, які не беруть участі в ліквідації інциденту. ● Визначте відомі або очікувані потреби в обслуговуванні та підтримці інцидентів ● Запитуйте додаткові ресурси за потреби ● Забезпечити внесок Секції логістики у розробку Плану дій ● Забезпечення та нагляд за розробкою планів дорожнього руху, медичного обслуговування та зв'язку за необхідності ● Нагляд за демобілізацією Секції логістики та пов'язаних з нею ресурсів
<p>Керівник фінансово-адміністративної секції</p>	<ul style="list-style-type: none"> ● Управління фінансовими аспектами інциденту ● Надавати фінансову інформацію та аналіз витрат за запитом ● Забезпечити виконання функцій компенсації та розгляду претензій щодо інциденту ● Розробити операційний план для Фінансово-адміністративної секції та подати запити на матеріально-технічне забезпечення секції. ● Підтримувати щоденний контакт з установами, що співпрацюють та надають допомогу, з фінансових питань ● Забезпечити точне заповнення та передачу обліку робочого часу персоналу до відповідної установи/організації ● Забезпечити точність усіх зобов'язальних документів, ініційованих у зв'язку з інцидентом ● Проінформувати адміністративний персонал установи про фінансові питання, пов'язані з інцидентом, які потребують уваги або подальших дій ● Надайте інформацію до ПДП

Додаток В. Організації Східного партнерства

А. Мета

Цей додаток містить додаткові пояснення та приклади організаційних структур центрів з надзвичайних ситуацій (ЦНС), які зазвичай використовуються в ЦНС у Сполучених Штатах. Вони не є обов'язковими, остаточними або ексклюзивними. Юрисдикції або організації можуть використовувати одну з цих структур, комбінацію елементів різних структур або зовсім іншу структуру.

Опис кожної організації включає інформацію про те, коли і чому юрисдикція або організація може захотіти використовувати її, а також опис типових функцій, які виконують різні елементи організації.

Хоча це і не зображено на різних організаційних схемах, ЕНК керуються політичними групами, які зазвичай включають обраних і призначених вищих посадових осіб, таких як губернатори, мери, міські голови та вожді племен.

В. Організація цього додатку

Цей додаток містить наступні вкладки:

- Таб. 1 - Система управління інцидентами (ICS) або ICS-подібна структура ЕОС
- Таб. 2 - Модель підтримки інцидентів (IS M) Структура ЕОС
- Таб 3 - Відомча структура ЕНК

Вкладка ЕОС 1 - Система управління інцидентами (ICS) або структура ЕОС, подібна до ICS

Багато юрисдикцій/організацій вирішили використовувати ICS або подібну до ICS структуру в своїх КЗН. Зазвичай це пов'язано з тим, що люди знайомі з цією структурою, і вона відповідає тому, що використовується на місцях. Крім того, це корисний функціональний розподіл, особливо для КНП, які можуть брати участь в оперативних місіях. Співробітники ICS та НЦО можуть домовитися про розподіл обов'язків між організаціями, щоб задовольнити потреби під час інциденту і виконати запити на ресурси та інформацію.

У разі використання такого типу організації КРН польовий персонал і персонал КРН, який виконує однакові функції (наприклад, фахівець із зв'язків з громадськістю), повинні домовитися про розподіл своїх обов'язків, щоб уникнути прогалин і/або дублювання зусиль. В ідеалі, така координація має відбуватися до інциденту, а її результат має бути задокументований у плані реагування на надзвичайні ситуації юрисдикції/організації.

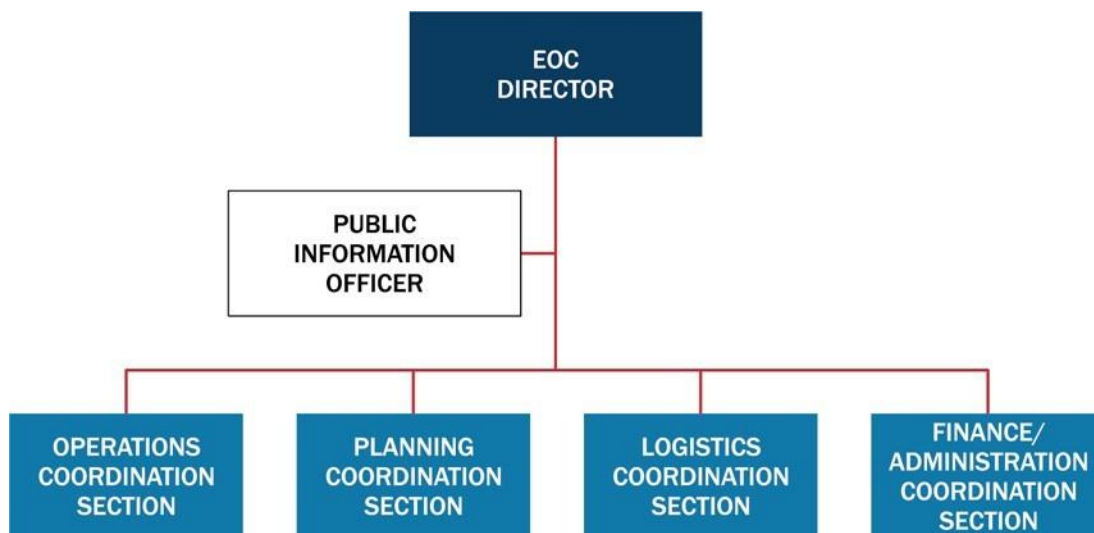
Лідери ЕОС можуть обрати стандартну організацію ICS, якщо:

- Співробітники ЕОС забезпечують тактичне керівництво інцидентом;
- Керівництво ЕОС бажає використовувати персонал, який пройшов навчання з ICS, без додаткового навчання;
- Менеджери ЕОС хочуть дзеркально відобразити організацію роботи персоналу на місці подій.

Стандартна структура ICS проти ICS-подібної структури

Якщо юрисдикція/організація використовує стандартну структуру ICS, як це практикується на місцях, вони дотримуються процедур і процесів ICS, як описано в Додатку А. Однак, багато керівників ЕОС вважають, що незначна модифікація ICS забезпечує багато переваг стандартної структури ICS, водночас враховуючи відмінності між ЕОС та командними пунктами інциденту (КПІ).

Структура ЕОС, подібна до ICS, загалом відображає стандартну організацію ICS, але з різними нюансами і можливими змінами назв, щоб підкреслити місію ЕОС з координації та підтримки, на відміну від тактичного і логістичного управління, яке виконують рятувальники на місці події. Наприклад, керівники ЕОС часто вирішують скоригувати назви, щоб розмежувати функції/персонал польових підрозділів і ЕОС, додаючи до назв розділів слова "Підтримка" або "Координація" (див. Рисунок В-1). Крім того, деякі керівники ЕОС вирішують змінити певні процеси або функції ICS, щоб краще відобразити діяльність та обов'язки персоналу ЕОС.

Рисунок В-1: Приклад організаційної структури ЕОС, подібної до ІС

Командний штаб ЕОС

Командний штаб ЕОС (який часто називають керівним штабом ЕОС, щоб пояснити, що він не керує операціями на місці події) включає директора ЕОС, який спрямовує і контролює персонал і діяльність ЕОС. До складу командного штабу ЕОС, як правило, входить керівник апарату, а також інші особи, такі як юрисконсульт і фахівець з питань безпеки. Директор ЕОС, можливо, за підтримки штабу, визначає цілі та завдання ЕОС, інтегрує зацікавлені сторони, співпрацює з вищими посадовими особами з метою сприяння розробці політичного керівництва для підтримки інциденту, а також забезпечує поширення своєчасної, точної та доступної інформації для громадськості.

Відділ координації операцій

Співробітники Секції координації операцій допомагають забезпечити персонал на місці інциденту ресурсами та оперативною підтримкою, необхідними для досягнення цілей інциденту та вирішення пріоритетних завдань керівництва. Співробітники цієї секції часто організовані за функціональною ознакою - наприклад, за функцією підтримки в надзвичайних ситуаціях (ESF) або функцією підтримки відновлення (RSF) - і є основними контактними особами для персоналу, який працює на місці інциденту, в межах своїх відповідних функцій. Вони тісно координують свої дії з персоналом на місці інциденту, щоб визначити та задовольнити незадоволені потреби в ресурсах. У разі необхідності для географічно поширених або складних інцидентів, або коли створення місцевого ІСР є неможливим, співробітники секції також можуть підтримувати оперативну діяльність безпосередньо з ЕОС.

Відділ координації планування

Секція координації планування виконує дві основні функції: управління зусиллями з інформування про ситуацію та розробка планів, пов'язаних з активацією. Співробітники цієї секції тісно співпрацюють з персоналом Секції планування ІС для збору, аналізу та розповсюдження інформації про інциденти та інциденти, пов'язані з ними, включаючи інтеграцію геопросторової та технічної інформації, а також підготовку звітів, брифінгів та

презентаційних матеріалів для різних зацікавлених сторін, включаючи керівництво, персонал ЕОС та інші внутрішні та зовнішні зацікавлені сторони. Співробітники відділу координації/планування також сприяють стандартному процесу планування для досягнення цілей ЕОС і надають широкий спектр послуг з поточного і майбутнього планування для задоволення поточних потреб, а також передбачення і розробки засобів для задоволення майбутніх потреб.

Відділ координації логістики

Співробітники Секції координації матеріально-технічного забезпечення надають розширену ресурсну підтримку при ліквідації інциденту. Вони тісно співпрацюють з персоналом Секції координації операцій для пошуку і закупівлі ресурсів шляхом виконання контрактів або угод про взаємодопомогу, а також звернення за допомогою до інших органів влади (наприклад, місцевої або плеємної влади до штату, штату або племені до федеральної влади). Співробітники цієї секції також надають ресурси та послуги для підтримки персоналу ЕОС. Це включає підтримку інформаційних технологій (ІТ), відстеження та придбання ресурсів, а також організацію харчування, проживання та інших допоміжних послуг за потреби.

Управління ресурсами в ICS-подібних ЕОС

Керівники ЕОС часто коригують процеси управління ресурсами ICS так, щоб вони краще відповідали умовам ЕОС. Різні департаменти та відомства, представлені в Оперативно-координаційному відділі, можуть мати доступ до внутрішніх відомчих ресурсів, які вони можуть замовляти, не проходячи через Відділ координації матеріально-технічного забезпечення. Відділ координації матеріально-технічного забезпечення може мати досвід у замовленні додаткових ресурсів, наприклад, (1) через взаємодопомогу, (2) шляхом лізингу або купівлі, або (3) через запит на допомогу від урядової організації (наприклад, державну або федеральну підтримку). Персонал відділу координації операцій може мати кращі можливості для відстеження ресурсів, ніж персонал відділу координації планування. Співробітники кожного ЕОС розробляють протоколи про те, як координувати і відстежувати функції замовлення ресурсів в ЕОС і з польовим персоналом.

Фінансово-адміністративна координаційна секція

Співробітники відділу координації фінансів/адміністрування займаються фінансовими питаннями активації, адміністративні аспекти та аналіз витрат. Співробітники Фінансово-адміністративної координаційної секції відстежують усі витрати, пов'язані з активацією, включаючи моніторинг коштів з різних джерел. Звітність про витрати по мірі їх виникнення дозволяє керівництву ЕОС точно оцінити потреби та запросити додаткові кошти, якщо це необхідно. Співробітники Фінансово-адміністративного координаційного відділу можуть надавати адміністративну підтримку іншим відділам ЕОС. У деяких випадках ЕОС співробітники відділу координації фінансів/адміністрації беруть на себе обов'язки своїх колег з ICS і виконують функції від їхнього імені.

Вкладка 2 - Структура ЕОС моделі підтримки інцидентів (ISM)

ISM - це варіант структури ICS, який відокремлює функцію управління інформацією/обізнаності про ситуацію від Секції планування ICS і об'єднує функції Секції операцій та логістики ICS і функції контролера/закупівель від Секції адміністрування/фінансів ICS. Співробітники ЕОС в юрисдикціях або організаціях, які використовують структуру ISM, як правило, зосереджуються виключно на допоміжних функціях, а не на операціях або управлінні фактичними зусиллями з реагування/відновлення.

Як і в моделі, подібній до ICS/ICS, директору ЕОС ISM допомагають співробітники, призначені для виконання ключових функцій, профільні експерти та технічні фахівці. До складу персоналу, який підтримує директора ЕОС, зазвичай входить керівник апарату, а також інші особи, наприклад, юрисконсульт. До складу Генерального штабу входять секції ситуаційної обізнаності, підтримки планування, ресурсної підтримки та підтримки Центру. На Рисунку Б-2 показано структуру управління вищого рівня для ЕОС ISM.

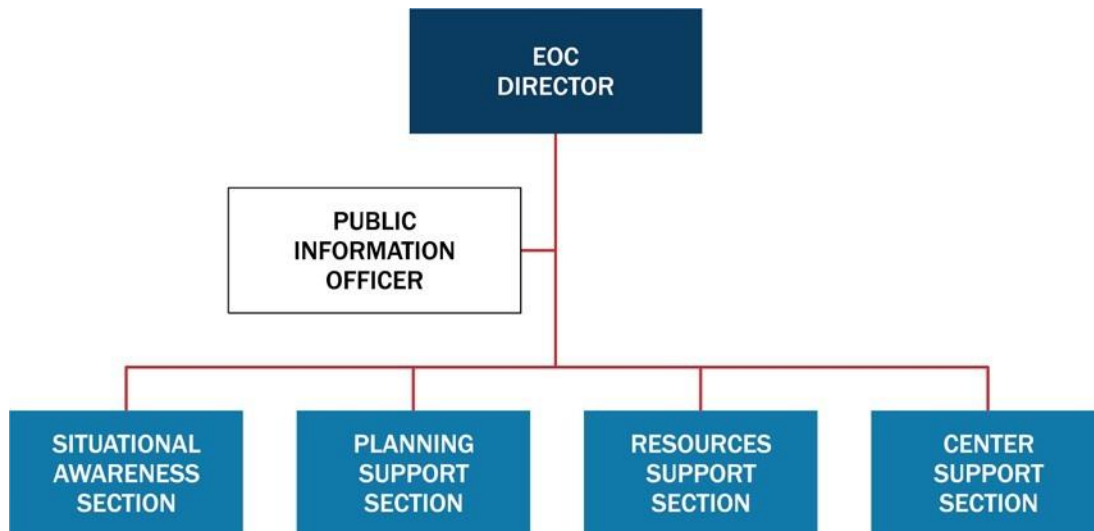

Рисунок В-2: Організаційна структура ЕОС моделі підтримки інцидентів

Апарат директора ІСМ ЕОК

Як і у випадку з командним складом ЕОС, подібним до ICS/ICS, до складу штабу директора ЕОС ISM, як правило, входить РІО, а також інші особи, такі як юрисконсульт і співробітник з питань безпеки. Директор ЕОС та його співробітники визначають завдання ЕОС, співпрацюють з вищими посадовими особами з метою сприяння розробці політичного керівництва щодо підтримки під час інциденту та забезпечують поширення своєчасної, точної та доступної інформації для громадськості.

Секція ситуаційної обізнаності

Співробітники відділу ситуаційної обізнаності збирають, аналізують і поширюють інформацію про інциденти. Співробітники цієї секції, як правило, створюють і надають різноманітні продукти для політичного керівництва НЦО, відділів зв'язків з громадськістю та інших внутрішніх і зовнішніх зацікавлених сторін. Секція ситуаційної обізнаності, по суті, піднімає функції Ситуаційного підрозділу Секції планування ICS до рівня посади Генерального штабу в КНП, підпорядковуючись безпосередньо директору КНП. Співробітники цієї секції

також обробляють запити на інформацію; готують звіти, брифінги і презентаційні матеріали; інтегрують геопросторову і технічну інформацію; і розробляють матеріали на підтримку повідомлень для громадськості.

До складу Відділу ситуаційної обізнаності можуть входити представники або зв'язкові з ESF №15 - "Зовнішні зв'язки".

Секція підтримки планування

Співробітники відділу підтримки планування надають ряд поточних і майбутніх послуг з планування, які можуть включати розробку планів на випадок непередбачених обставин, деактивації та відновлення. Співробітники відділу підтримки планування допомагають у розробці та реалізації спільних цілей різних юрисдикцій та організацій, залучених до ліквідації інциденту, а також координують стандартний процес планування для досягнення цілей керівництва ЕОС та сприяють об'єднанню зусиль усіх організацій, представлених у центрі.

Співробітники відділу підтримки планування тісно співпрацюють з відділом планування ICS, щоб забезпечити наявність відповідних планів на випадок надзвичайних ситуацій як у персоналу на місці події, так і у персоналу ЕОС.

Секція ресурсної підтримки

Співробітники Секції ресурсного забезпечення працюють над тим, щоб забезпечити персонал, який займається ліквідацією інцидентів на місці події, необхідними ресурсами та оперативною підтримкою. Співробітники Секції ресурсного забезпечення знаходять, замовляють і відстежують усі ресурси. Сюди входять матеріали, обладнання та персонал, отримані від відомств агентств, представлених в ЕОС, інших громадських організацій, джерел взаємодопомоги/Договору про допомогу в управлінні надзвичайними ситуаціями (EMAC) або неурядових партнерів, а також придбані або орендовані предмети. Персонал Секції ресурсного забезпечення може бути організований за департаментами/відомствами або за фондами ESF/RSF.

Управління ресурсами в ISM ЕОС

Департаменти та відомства, представлені в ЕОС, як правило, мають доступ до різноманітних ресурсів, які є специфічними для обов'язків департаменту чи відомства. Типовий відділ матеріально-технічного забезпечення ЕОС має досвід замовлення ресурсів через взаємодопомогу, закупівлю/контракти/оренду або від зовнішніх урядових організацій через запити на допомогу. Фінансуванням закупівель/контрактів/оренди або відшкодуванням витрат зазвичай займається Адміністративно-фінансовий відділ ЕОС. Всі ці функції в ISM ЕОС об'єднує Секція ресурсного забезпечення, яка є єдиним центром для придбання, розгортання та відстеження ресурсів і послуг.

Секція підтримки Центру

Для найбільш ефективного функціонування ЕОС потребують різноманітних комунікаційних, ІТ, адміністративних та загальних послуг, а також підтримки персоналу, наприклад, продуктів харчування. Співробітники Секції забезпечення центру забезпечують потреби об'єкта і персоналу в ЕОС та будь-яких пов'язаних з ним об'єктів, таких як Об'єднаний інформаційний центр (ОІЦ). У цій ролі співробітники Відділу забезпечення Центру спілкуються і збирають інформацію про потреби в матеріалах, обладнанні, адміністративних процесах, безпеці, технічному обслуговуванні та інших видах матеріально-технічного забезпечення для того, щоб

забезпечити персонал ЕОС ресурсами і можливостями, необхідними для виконання своїх обов'язків.

Вкладка ЕОС 3 - Відомча структура ЕОС

Юрисдикції або організації можуть вирішити зберегти повсякденні відносини, які вони мають з різними департаментами та агентствами, з якими вони також співпрацюють під час реагування на інциденти та відновлення після них. Ці організації або юрисдикції можуть розподіляти персонал, який збирається в ЕОС, за департаментами, відомствами або організаціями учасників. Такі структуровані за відомчим принципом ЕОС зазвичай вимагають меншої підготовки і наголошують на координації та рівних умовах для всіх департаментів і відомств. У такій моделі одна особа - менеджер з надзвичайних ситуацій юрисдикції чи організації або інший високопосадовець - безпосередньо координує роботу допоміжних агентств юрисдикції, неурядових організацій (НУО) та інших партнерів. Ця модель також може бути організована з використанням ESF замість департаментів. На Рисунок Б-3 представлено приклад структури відомчого ЕОС.

Рисунок Б-3: Приклад відомчої організаційної структури ЕОС

У цьому прикладі менеджер з надзвичайних ситуацій, як директор ЕОС, безпосередньо сприяє плануванню та звітності ЕОС. Директор ЕОС може також відповідати за офісне обладнання, телефони, радіостанції та/або комп'ютери в ЕОС, а також за забезпечення персоналу їжею.

Представники департаментів приносять різні ресурси, досвід і зв'язки, які пов'язані з цими організаціями та функціями. Рішення приймаються в межах групи для досягнення взаємно узгоджених цілей, як в об'єднаній команді.

Функції та обов'язки відомчого ЕОС відображають повсякденні обов'язки представлених відомств та установ. Наприклад:

- Представники ЕОС з департаменту, який займається природними ресурсами, можуть відповідати, відповідно до своїх звичайних повноважень, за збереження історичних пам'яток, якість повітря та води, парки та зони відпочинку, дичину та диких тварин, а також боротьбу з лісовими пожежами.
- Представники в ЕОС відомств, які займаються питаннями громадського здоров'я, медичної та медико-санітарної допомоги, а також відомств з питань людських послуг відповідатиме та надаватиме ресурси, пов'язані з послугами для людей похилого віку; комунальними лікарнями, клініками та медичними послугами; притулком та медичним доглядом; розслідуванням захворювань; фармацевтичними послугами та місцями масового роздавання; а також зв'язком з гуманітарними організаціями.

- Представники громадських робіт відповідають за питання та ресурси в ЕОС, пов'язані з дорогами та територіями, каналізацією та санітарією, очищенням води, паливом, комунальними послугами, транспортом та твердими побутовими відходами.
- Поліція, шериф, пожежники та/або служби екстреної медичної допомоги мають представників, які координують їхні функції та ресурси в ЕОС.
- Представники ЕОС з адміністративного відділу або агентства юрисдикції чи організації координують громадську інформацію, фінанси, навчання, зв'язки з приватним сектором і племенами, а також соціальні/культурні центри.
- Посадові особи державних шкіл, призначені до ЕОС, відповідають за послуги денного догляду, шкільні приміщення (наприклад, коли вони використовуються як укриття в надзвичайних ситуаціях) та шкільний транспорт.

Ці обов'язки можуть варіюватися залежно від повсякденної організації відомства та обов'язків юрисдикції. Це дозволяє юрисдикціям або організаціям ефективно реагувати на інциденти, зберігаючи при цьому свої звичайні повноваження, обов'язки та відносини.